ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Ναζιστικής έμπνευσης επίθεση στους εργάτες της ΛΑΡΚΟ

ΣΕΛΙΔΑ 16

Αναμένεται νέα επίθεση στη δημόσια εκπαίδευση

ΣΕΛΙΔΑ 10

Και η ΝΔ επιδιώκει να νομιμοποιήσει τις περιβόητες οικιστικές πυκνώσεις

ΣΕΛΙΔΑ 13

Ο ΕΛΓΑ παραμένει φορομπηχτικός και με τα ψίχουλα από τον προϋπολογισμό του ΥΠΑΑΤ: Δε θα τσιμπήσουν το «τυράκι» οι αγρότες

ΣΕΛΙΔΑ 8

Η οργή για το «ιρλανδικό θαύμα» έφερε τη νίκη του Σιν Φέιν

ΣΕΛΙΔΑ 5

Συρία: Επέλαση Ασαντ διά πυρός και σιδήρου

ΣΕΛΙΔΑ 7

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 24ος χρόνος - αρ. φύλλου 1039 - 15 Φλεβάρη 2020 | www.eksegersi.gr

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΞΕΡΙΖΩΜΕΝΟΥΣ

Να αντισταθούμε στη φασιστικοποίηση

Scripta...Verba...

Ο Στεφανής ήταν άνθρωπος του Καμμένου. Τον έκανε αρχηγό Στρατού και ήθελε να τον κάνει και αρχηγό Ενόπλων Δυνάμεων. Ευτυχώς ήλθε ο Αποστολάκης και το γλυτώσαμε. Αλλά το έχει δίπορτο: ταυτόχρονα φαίνεται ότι ήταν άνθρωπος του Μητσοτάκη. Δεν ήταν ο πρώτος, το σύστημα Τσίπρα ήταν σουρωτήρι.

Γιώργος Λακόπουλος

Αυτά τα είχε γράψει προτού τον «κράξει» -ελέω Σκουρλέτη- η συριζογραμματεία και χολωμένος ανακράξει «άντε γεια και καλή τύχη μάγκες».

Αν λένε αλήθεια οι τρεις εισαγγελείς (Ράικου, Αγγελής, Αθανασίου) σε όσα καταμαρτυρούν στον πρώην υπουργό Παπαγγελόπουλο, γεννάται αυτομάτως το ερώτημα γιατί περίμεναν να κληθούν από την Προανακριτική να τα πουν μετά τρία χρόνια (...) Εάν δεν λένε την αλήθεια και λένε ψέματα, τότε τίθεται το ερώτημα αν εν ενεργεία δικαστές είναι ενεργούμενα πολιτικών κομμάτων ή και επιχειρηματιών (ακούσαμε άφωνοι να καταγγέλλεται από τηλοψίας ότι ένας από τους τρεις είχε σχέση γνωριμίας με κορυφαίο επιχειρηματία, καναλάρχη, πρόεδρο ΠΑΕ).

Μανώλης Κοττάκης

Γιατί ο Κοττάκης αισθάνεται την ανάγκη να υπερασπιστεί έμμεσα τον (και πρώην διοικητή της ΚΥΠ) Παπαγγελόπουλο;

Προειδοποιούνται όλοι οι αναγνώστες των «Νέων» ότι μετά τον σημερινό σεισμό στο εξώφυλλο για «πολεμική γραμματεία» και «εμφύλιο εντός του ΣΥΡΙΖΑ» να περιμένουν τσουνάμι από συνεχείς ανακρίβειες, διαστρεβλώσεις και φαντασιώσεις μέχρι το συνέδριο.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Λίγες ώρες μετά την ανάρτηση, έγιναν «μπίλιες» στη γραμματεία και ανέβαλαν τη συνεδρίαση της κεντρικής επιτροπής.

Η ελληνική -όπως και η κινεζική- είναι η μόνη γλώσσα με αδιάλλειπτη εκφορά από τον ίδιο λαό και ζώσα παρουσία στον ίδιο χώρο τα τελευταια 3.600 χρόνια.

Γιάννης Παπαδόπουλος

Για την κινεζική δεν ξέρουμε (είμαστε σίγουροι πως κι αυτός δεν ξέρει - κάτι, κάπου διάβασε), όμως για την ελληνική σίγουρα δεν ισχύει. Μάλλον θα πήγαινε πολύ να ζητήσουμε από τον πανάσχετο δημοσιογράφο να διαβάσει κάνα σοβαρό γλωσσολόγο ή φιλόλογο (πέρα από τον «ενσωματωμένο» Μπαμπινιώτη. Τον Μαρωνίτη, για παράδειγμα.

ΡΙΠΕΣ

◆ Το διαβάσαμε και ξεραθήκαμε στα γέλια ◆ Ο Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης είναι αυτός που μετέφερε στο Βερολίνο τη δυσφορία της κυβέρνησης Μητσοτάκη επειδή δεν την κάλεσαν στη διάσκεψη για τη Λιβύη ◆ Τη φαντάζεστε τη στιγμή; ◆ Ο Μίλτος απέναντι σε κάποιον γερμανό υφυπουργό να εκφράζει... δυσφορία ◆ Πόση υπομονή να δείξει πια αυτός ο Γερμανός; ◆ Αν οι βαρόνοι του ποδοσφαίρου (και όχι μόνο) κλείσουν συμφωνία ειρήνευσης, ο Ζαγοράκης θα επιστρέψει στη ΝΔ ◆ Για να κοσμήσει με το σπινθηροβόλο πνεύμα του και την απαράμιλλη ρητορική του δεινότητα το ευρωκοινοβούλιο ή το εθνικό κοινοβούλιο ή κάποιον άλλο θεσμό ◆ Ο άνθρωπος διαθέτει προίκα σε ψήφους ◆ Γι' αυτό την αγαπάμε την κυρία Θεανώ, την τέως υπουργό και νυν τομεάρχισσα Γεμιστών και Λοιπών Εδεσμάτων ◆ Γιατί «τα λέει»: ◆ «Η **πρωτοφανής** εισροή νέων μελών σε συνθήκες ήττας δημιουργεί πανικό στη ΝΔ» ◆ Απάνω τους κυρα-Θεανώ ◆ Ο τρισμέγιστος Πέτσας μας είπε ότι ο αρμόδιος υφυπουργός Αθλητισμού Αυγενάκης δεν συνόδευσε τον αυτοκρατορικό απεσταλμένο Γεραπετρίτη στην Ελβετία, επειδή «στοχοποιήθηκε και από τους δύο ποδοσφαιρικούς συλλόγους» ◆ Δηλαδή, αρμοδιότητες στα μέλη της κυβέρνησης μοιράζουν ο Μαρινάκης και ο Σαββίδης και όχι ο πρωθυπουργός! ◆ Βράχος ο Αυγενάκης, δεν είχε την ευθιξία να παραιτηθεί ◆ Μακάκας είναι; ◆ «Δε θα γίνουμε το συμπλήρωμα κανενός» επαναλαμβάνουν η Φώφη και τα Φωφάκια ◆ Σαν παιδάκια που πείσμωσαν ◆ Τους ακούει ο κυρ-Αλέκος και ρουφάει βιαστικά το φρέντο του ◆ Για να μη φανεί το σαρδόνιο χαμόγελο ◆ Αποκαλύφθηκε η μεγάλη συνωμοσία ◆ Χρόνια την κατήγγειλε ο Ζορό Πανίκας, αλλά εμείς δεν τον πιστεύαμε ◆ Τον πέταξαν εκτός ΝΔ, για να κάνει καριέρα ένας εκλεκτός των Μητσοτάκηδων ◆ Ενας ατάλαντος, ντιπ άφωνος ◆ Πήγε ο Πλακιωτάκης στο κοπή τη πίτα των γαλάζιων στον Αγιο Νικόλαο Λασιθίου ◆ Και είχε το θράσος να σηκωθεί στην πίστα και να τραγουδήσει «Ξεφυλλίζοντας απόψε τα όνειρά μου» ◆ Βρείτε την εκτέλεση (στην κυριολεξία), κυκλοφορεί ευρέως στο Διαδίκτυο ◆ Βρείτε μετά την εκτέλεση (μεταφορικά) με τον Πανίκα και κάντε τις συγκρίσεις ◆ Δρυός πεσούσης... ◆ Οσο ήταν ενεργός ο Πανίκας, ο Πλακιωτάκης τραγουδούσε μονάχα στο μπάνιο ◆ Και με κλειστά πατζούρια, μην τον πάρει κάνα αυτί κι αρχίσουν τα ζαρζαβατικά ◆ Ενώ τώρα, δε φτάνει που έγινε υπουργός του Κούλη, έχει και το θράσος να σηκώνεται στην πίστα ◆ Ανεξάρτητα από τη δοσολογία αλήθειας-ψέματος στα όσα καταθέτουν, όλοι οι πρώην συνεργάτες του καταγγέλλουν τον Παπαγγελόπουλο ◆ Επιτυχημένο δεν τον λες, αλλά το Ρασπούτιν του ταιριάζει ◆ Εκανε πολλά ο ραδιούργος ρώσος καλόγερος ◆ Κάποια στιγμή, όμως, έπεσε νεκρός από το πιστόλι ενός ρώσου αριστοκράτη ◆ Δεν τον βαφτίζαμε άδικα Μπαρουφάκη ◆ «Το ΜέΡΑ25 επιδιώκει να λειτουργούμε ως μια νέα Φιλική Εταιρεία για το καλό της πατρίδας μας» ◆ Δηλαδή θα περάσουν στην παρανομία; ◆ Και θα αναγνωρίζονται με συνθηματικά; ◆ Ο Ινφαντίνο θα ερχόταν υποτίθεται στην Αθήνα ◆ Ο Γεραπετρίτης, όμως, πετάχτηκε μέχρι τη Ζυρίχη μπας και τον συναντήσει ◆ Το αφεντικό της FIFA τον παρέπεμψε σε κάτι βοηθούς του! ◆ Αυτή η κυβέρνηση δεν καταλαβαίνει από ξεφτίλα ◆ Τους φτύνουν και λένε ότι βρέχει ◆

επί του πιεστηρίου

Κ«Αυτό που συμβαίνει, όπως θα συμβαίνει πάντα, τουλάχιστον όσον αφορά αυτήν την πολιτική ηγεσία, είναι ότι το υπουργείο Εθνικής Αμυνας δεν φεύγει από το βάρος και την ευθύνη, αλλά έρχεται και αναλαμβάνει επιπλέον βάρος και όποια ευθύνη χρειαστεί, προκειμένου να προασπίσει την ασφάλεια των εξωτερικών συνόρων, **αλλά και την εσωτερική ασφάλεια**». Το ξεστόμισε ο υπουργός Αμυνας Ν. Παναγιωτόπουλος και μετά, όταν του είπαν ότι ο στρατός δεν έχει καμιά δουλειά με την εσωτερική ασφάλεια, έτρεχε να το μαζέψει με τα γνωστά: «δεν εννοούσα αυτό», «παρερμηνεύτηκε η φράση μου». Κάποιοι πονηροί δεξιοί, για να αναγκάσουν τον ΣΥΡΙΖΑ να το βουλώσει, θυμήθηκαν ότι τα ίδια έλεγε και ο Καμμένος. Ισοπαλία...

ΚΟι μετάνοιες, η αυτοκριτική και το γλείψιμο έπιασαν τόπο. Ο πρέσβης της σιωνιστικής οντότητας δέχτηκε να συναντηθεί με τον Βορίδη. Αυτά που υποτίθεται ότι συζήτησαν («ανάγκη να εντατικοποιηθεί η συνεργασία μεταξύ Ελλάδος και Ισραήλ στα ζητήματα της πρωτογενούς παραγωγής») έχουν ειπωθεί άπειρες φορές τα τελευταία χρόνια. Η είδηση είναι ότι οι σιωνιστές έδωσαν στον Βορίδη άφεση αμαρτιών για τα... νεανικά αντισημιτικά του αμαρτήματα.

ΚΠαρακολουθήσαμε κι εμείς με έκδηλο ενδιαφέρον την ιστορική αγόρευση της βουλευτού Κυκλάδων της ΝΔ Μονογυιού Κατερίνας (δε θέλουμε να πιστέψουμε ότι το παθαίνουν οι Κατερίνες, όταν μπαίνουν στην αστική πολιτική). Συγκλονιστήκαμε από την προσπάθειά της να διαβάσει αυτά που της είχε γράψει ο «επιστημονικός συνεργάτης». Και καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι μάλλον της τα είχε γράψει με κεφαλαία. Γι' αυτό τη μία φορά έλεγε «των υδατοδρόμιων» και την άλλη «των υδατοδρομιών». Εκτός αν στη Μύκονο, όπου η ευειδής Κατερίνα δραστηριοποιείται επιχειρηματικά ως beauty therapist, παίζεται ένα καινούργιο σπορ, που εμείς οι κοινοί θνητοί δε γνωρίζουμε: οι υδατοδρομίες! Τη συνονόματή της Κατερίνα Νοτοπούλου την έχει σίγουρα ξεπεράσει. Πλέον, αναμετριέται με τον γίγαντα Γιώργο Ανατολάκη, που ως βουλευτής του ακροδεξιού ΛΑΟΣ είχε αφήσει εποχή με το πέρασμά του από τα βουλευτικά έδρανα. Τόσο πολύ, μάλιστα είχε εκτιμηθεί η προσφορά του, που ο μετέπειτα υπουργός Παιδείας των Σαμαροβενιζέλων, πανεπιστημιακός Κ. Αρβανιτόπουλος, τον είχε διορίσει σε θέση μετακλητού υπαλλήλου στο γραφείο του, προκειμένου να συνεχίσει την προσφορά του.

ΚΚαι για να τα λέμε όλα, ο Γεωργούλης, ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, δεν τα πάει καλύτερα από τη Μονογυιού. Τα γραπτά τα διαβάζει (ηθοποιός γαρ), στα προφορικά, όμως...

ΚΠρος αναγνώστη από τα περίχωρα των Γιαννίνων: Λάβαμε το φάκελό σου και ευχαριστούμε πολύ.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η μάχη για τον λιγνίτη είναι μια χαμένη μάχη γιατί σε 10-15 χρόνια δεν θα υπάρχει πουθενά στην Ευρώπη. Ο λιγνίτης ήταν καύσιμο πολύ φτηνό και πάνω σ' αυτό βασίστηκε η ενεργειακή αυτονομία της χώρας. Πλέον, είναι πολύ ακριβό. Η ΔΕΗ μπαίνει μέσα κάθε χρόνο 300 εκατ. ευρώ από τον λιγνίτη. Αρα, οικονομικά δεν συμφέρει. Ο πρωθυπουργός πήρε μια γενναία απόφαση: αντί να πάμε τελευταίοι στην ΕΕ, όπως συνήθως γίνεται μέχρι τώρα, να πάμε πρώτοι.

Αδωνις Γεωργιάδης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

15/2: Ημέρα κατά παιδικού καρκίνου, Σερβία: Εθνική εορτή, Καναδάς: Ημέρα σημαίας, Σιγκαπούρη: Ημέρα ολικής άμυνας **15/2/1973: Επεισόδια στο Πολυτεχνείο, παραβίαση ασύλου από αστυνομία, έντεκα φοιτητές σε δίκη, 37 στον στρατό με διακοπή αναβολής, παραίτηση συγκλήτου** 15/2/1993: Βόμβα σε κτίριο ναυτιλιακής εταιρίας (ΕΛΑ-1η Μάη) 15/2/1996: Ρουκέτα κατά υπαίθριου γκαράζ αμερικανικής πρεσβείας (17Ν) 16/2: Λιθουανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918), ΗΠΑ: Γιορτή μουλαριού 16/2/1968: Διάσπαση ΚΚΕ 17/2/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών **17/2/1973: Συγκρούσεις αστυνομίας-φοιτητών στη Νομική, ανακοινώνονται άλλες 51 διακοπές αναβολής στράτευσης** 18/2: Γκάμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1965), Ισραήλ: Ημέρα μητέρας **18/2/1884: Η αστυνομία καταστρέφει όλα τα αντίτυπα του βιβλίου «Αυτά που πιστεύω» του Λέοντα Τολστόι 18/2/1952: Προσχώρηση Ελλάδας και Τουρκίας στο ΝΑΤΟ** 19/2: Αιθιοπία: Ημέρα μαρτύρων (1930) 19/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών στην Πολιτιστική Λέσχη Παγκρατίου 19/2/1986: Δύο βόμβες στο ΥΠεΧωΔΕ (ΕΛΑ) 19/2/1990: Εκτέλεση ψυχίατρου Μάριου Μαράτου (Επαναστατική Αλληλεγγύη) 20/2: Ημέρα κοινωνικής δικαιοσύνης **20/2/1902: Πεντακόσιοι νεκροί σε συγκρούσεις απεργών-αστυνομίας (Βαρκελώνη)** 20/2/1972: Καταδίκες πέντε μελών ΠΑΜ 20/2/1973: Βόμβες (ΕΑΝ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών 20/2/1973: Δύο καταδίκες μελών ΑΑΑ 20/2/1974: Σύλληψη 35 ηγετικών στελεχών ΚΚΕ 20/2/1977: Βόμβα στην αποθήκη Στασινόπουλου (ΕΛΑ) **20/2/2000: Ο υπαστυνόμος Θοδωρής Χαλουλάκος πυροβολεί αυτοκίνητο «για εκφοβισμό», παράλυτος ο 18χρονος μαθητής Σωτήρης Κατσιώτης** 21/2: Ημέρα μητρικής γλώσσας, ημέρα ξεναγών, Μπαγκλαντές: Ημέρα μαρτύρων (1952) 21/2/1907: Οι μπολσεβίκοι Πάβελ Γκούλεφ και Μιχαήλ Φρούνζε εκτελούν τον υπαστυνόμο Νικήτα Περλόφ (Ρωσία) 21/2/1972: Οκτώ μέλη RAF με μάσκες καρναβαλιού παίρνουν 285.000 μάρκα από Τράπεζα Παρακαταθηκών και Δανείων **21/2/1973: Η χούντα ανακοινώνει άλλες 96 διακοπές αναβολής στράτευσης, εξέγερση 4.000 φοιτητών Νομικής Αθηνών** 21/2/1985: Εκτέλεση εκδότη Νίκου Μομφεράτου και οδηγού του Γιώργου Ρουσέτη (17Ν).

Διπλωματική απελπισία μεν, εθνικιστικό δηλητήριο δε

Τι είδους κυβέρνηση είν' αυτή που δύο κορυφαία στελέχη της, που παίζουν ρόλο στη διαμόρφωση της εξωτερικής πολιτικής της, επομένως και στη φιλοτέχνηση της διεθνούς εικόνας τους, εκφράζουν διαμετρικά αντίθετες απόψεις και μάλιστα δημόσια; Κυβέρνηση των αρίστων και του επιτελικού κράτους!

Οπως αντιλαμβάνεστε, αναφερόμαστε στο μεγαλοπρεπέστατο άδειασμα που έκανε ο υπουργός Εξωτερικών Δένδιας στον υπουργό Αμυνας Παναγιωτόπουλο, σχετικά με το «επεισόδιο» με το τουρκικό σεισμογραφικό σκάφος «Ορούτς Ρέις». Ο Παναγιωτόπουλος είχε υποστηρίξει δημόσια ότι το τουρκικό σκάφος παραβίασε την ελληνική υφαλοκρηπίδα, όμως αυτός είχε πληροφορίες και είχε βάλει μια φρεγάτα να βαστάει τσίλιες στην Κάρπαθο. Μόλις, λοιπόν, οι Τούρκοι πάτησαν τα ιερά μας ύδατα, ξεμύτισε η φρεγατάρα μας και μόλις την είδαν έκοψαν λάσπη, όπως ο καπουδάν πασάς όταν του έκαψε τη ναυαρχίδα ο Κανάρης. Μιλώντας μάλιστα στην προσωπική εκλογική του πελατεία στην Καβάλα, ο Παναγιωτόπουλος έδωσε και συγκλονιστικές λεπτομέρειες για τη συνεχή επικοινωνία του με τον πρωθυπουργό Κούλη, στον οποίο σύστηνε (ο Παναγιωτόπουλος)... ψυχραιμία. Μιλάμε για ταλεντάρα της πολιτικής, για Οδυσσέα και Κολοκοτρώνη σε συσκευασία του ενός.

Ολο αυτό ήταν, βέβαια, ένα παραμύθι. Αλλο όμως να το λέμε εμείς (γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο) και άλλο να το λέει -έστω και κομψά- ο Δένδιας. «Δεν ήταν τεστ των δικών μας αντανακλαστικών», «δεν υπήρξε επεισόδιο γύρω από τον συγκεκριμένο πλου, του συγκεκριμένου πλοίου» και «δε νομίζω ότι αριστεύσαμε στην επικοινωνία στο συγκεκριμένο θέμα», είπε ο Δένδιας στην εκπομπή της Τρέμη στην ΕΡΤ, καρφώνοντας στον πάσαλο της ατίμωσης τον Παναγιωτόπουλο. Για τον οποίο μόνο... καλά λόγια είχε να πει: «Θεωρώ ότι είναι ένας πάρα πολύ ικανός πολιτικός ο Νίκος Παναγιωτόπουλος, είναι ένας ευσυνείδητος υπουργός που ειλικρινά παλεύει για να προσπαθήσει οι Ενοπλες Δυνάμεις της χώρας να είναι στο επίπεδο που τους πρέπει στο τομέα της ετοιμότητας». Το καλύτερο, όμως, το φύλαγε για το τέλος: «Από εκεί και πέρα δεν είμαι εγώ αυτός που θα κρίνει».

Ποιος θα κρίνει; Ο πρωθυπουργός, φυσικά, που είναι αυτός που διορίζει και παύει τους υπουργούς. «Κανονικά», ένας από τους δύο υπουργούς έπρεπε να φύγει. Δεν έφυγε κανένας και δεν νομίζουμε ότι είναι ζήτημα ατολμίας του Μητσοτάκη. Πρώτο, έχει αρκετά προβλήματα αυτή την περίοδο και δεν του χρειαζόταν ένα ακόμα. Δεύτερον, το ζήτημα έχει να κάνει με τα ελληνοτουρκικά και δεν ήθελε να παρουσιαστεί η εικόνα ότι καρατομεί υπουργούς για διαφωνία σ' αυτό το «κρίσιμο εθνικό ζήτημα». Τρίτον, έτσι που είναι απλωμένος ο τραχανάς αυτή την περίοδο, τον βολεύει να τους έχει και τους δύο, γιατί ο καθένας με τον τρόπο του εκφράζει τις δυο τάσεις που εμφανίζονται εντός της ελληνικής αστικής πολιτικής σχετικά με τα ελληνοτουρκικά.

Γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο γι' αυτές τις τάσεις. Η μία είναι οι «ελληνάρες», οι «πίσω τουρκαλάδες και σας φάγαμε», οι «βυθίσατε τα τουρκικά γεωτρύπανα», οι «να δράσουμε εμείς επιθετικά, πριν μας επιτεθούν αυτοί». Από Βελόπουλο και Σαμαρά μέχρι... Παναγιωτόπουλο. Η άλλη τάση είναι αυτή των «μετριοπαθών», αυτών που ζητούν «χαμηλούς τόνους», «επίλυση του Κυπριακού χωρίς ακρότητες», «άμεση προσφυγή στη Χάγη, γιατί αν πάμε αργότερα θα χάσουμε περισσότερα», «συνεκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων» κτλ. Από Σημίτη και Ντόρα, μέχρι Ντόκο και Δένδια.

Μια κυβέρνηση που παραπαίει ανάμεσα σ' αυτές τις δυο τάσεις, που ο υπουργός της της Αμυνας εμφανίζεται ως εκπρόσωπος της μίας και ο υπουργός της των Εξωτερικών ως εκπρόσωπος της άλλης, είναι μια κυβέρνηση χωρίς πυξίδα, μια κυβέρνηση σε διπλωματική απελπισία.

Είναι και άτυχος ο Κούλης, καθώς έπεσε σε μια περίοδο που στην Ανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή έχουν απλώσει τραχανά όλες οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, συμπεριλαμβανόμενης της Ρωσίας που άλλοτε δεν είχε συμφέροντα και ισχυρά ερείσματα στην περιοχή. Οπότε, η Τουρκία, λόγω μεγέθους και γεωστρατηγικής θέσης, υπερέχει αναγκαστικά στον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό. Πήγε ο Κούλης στην Ουάσινγκτον και ο Τραμπ τον έφτυσε στα μούτρα. υπέγραψε τη συμφωνία με τον Σαράζ ο Ερντογάν κι έτρεχε ο Κούλης να κάνει τεμενάδες στον Χαφτάρ, εισπράττοντας τη ροχάλα από τη Μέρκελ αυτή τη φορά. Ο ίδιος είναι αναφανδόν με τους «μετριοπαθείς», αλλά φοβάται πως αν δοκιμάσει αυτός να ενεργοποιήσει διαδικασία για από κοινού με την Τουρκία προσφυγή στη Χάγη, θα στιγματιστεί σε πολλαπλάσιο βαθμό απ' όσο στιγματίστηκε ο Σημίτης μετά τα Ιμια και τη Συμφωνία της Μαδρίτης.

Εχει μια στρατηγική πρώρων εκλογών, ώστε να «κάψει» την απλή αναλογική και να κερδίσει μια δεύτερη θητεία, την οποία θα προσπαθήσει να φτάσει μέχρι την τελευταία μέρα της, και φοβάται πως άμα πάρει πρωτοβουλίες στα ελληνοτουρκικά θα χάσει τ' αυγά και τα καλάθια. Εδώ του βγαίνει από τα δεξιά ακόμα και ο ΣΥΡΙΖΑ, κατηγορώντας τον ότι δεν εκβίασε -ενώ μπορούσε- τους Αμερικανούς, με όπλο τη συμφωνία για την επέκταση των βάσεων, την οποία ο ίδιος ο Τσίπρας -παρέα με τον Καμμένο- είχε ετοιμάσει! Αφήνει, λοιπόν, το χρόνο να κυλάει, κρατάει ανοιχτούς τους διαύλους επικοινωνίας με την Τουρκία και παράλληλα αφήνει στο εσωτερικό... όλα τα λουλούδια ν ′ ανθίσουν.

Βομβαρδισμός

Δεν είναι πάντως τυχαίο ότι από τα δύο Συγκροτήματα που έχουν «καλές σχέσεις» με την αμερικάνικη πρεσβεία (Μαρινάκη και Αλαφούζου) εκπορεύεται ένας βομβαρδισμός άρθρων υπέρ της «μετριοπαθούς» γραμμής. Παλαιοί πολιτικοί της Ελλάδας και της Κύπρου, συνταξιούχοι πρέσβεις, πανεπιστημιακοί, εν ενεργεία και συνταξιούχοι, ελληνικών και ξένων ΑΕΙ και Ινστιτούτων, αρθρογραφούν με ευρεία επιχειρηματολογία υπέρ της ανάγκης για άμεση προσφυγή στη Χάγη.

Θα ξεχωρίσουμε το άρθρο του Μιχάλη Παπαπέτρου, παλιού στο κουρμπέτι της κυπριακής πολιτικής (ξεκίνησε από βουλευτής του ΑΚΕΛ, αποσκίρτησε και έφτιαξε το ΑΔΗΣΟΚ και όταν δεν τα κατάφερε, έγινε κυβερνητικός εκπρόσωπος του Γλαύκου Κληρίδη). Ο Παπαπέτρου «ξεχέζει» τον Αναστασιάδη, κατηγορώντας τον ότι με την «αλλοπρόσαλλη στάση» του οδήγησε σε ναυάγιο τις διαπραγματεύσεις του Κραν Μοντανά, «όταν το Κυπριακό έφτασε πολύ κοντά στη λύση», και καταλήγει: *«Θα πρέπει να αντικρισθεί θετικά η πρόταση του Τσαβούσογλου για αναστολή εξορύξεων στην Ανατολική Μεσόγειο (προσωρινά), για να δοθεί ακόμα μία ευκαιρία στις δύο πλευρές στην Κύπρο να φτάσουν σε λύση, περπατώντας το "τελευταίο μίλι" για το οποίο μίλησε ο ΓΓ του ΟΗΕ στο Κραν Μοντανά»*! Αλλες εποχές, ο Παπαπέτρου θα συγκέντρωνε κατάρες για «μειοδοσία». Τώρα, δεν ακούστηκε κιχ. Το ότι αυτά δημοσιεύτηκαν στα «Νέα» έχει φυσικά τη σημασία του.

Ενα απέραντο αμερικάνικο στρατόπεδο

«Υπάρχει σημαντικό αμερικανικό ενδιαφέρον για την ιδιωτικοποίηση των λιμένων της Αλεξανδρούπολης, του Βόλου και της Καβάλας και όπως έχω συζητήσει με τους υπουργούς κ. Πλακιωτάκη, Καραμανλή και Γεωργιάδη, εμείς ελπίζουμε ότι η διαδικασία αυτή θα κινηθεί σύντομα τις επόμενες εβδομάδες». Απροκάλυπτος ο αμερικανός πρέσβης Τζέφρι Πάιατ (συνέντευξη στα «Νέα» του περασμένου Σαββάτου), αποκαλύπτει τον αμερικάνικο στόχο να αποκτήσουν ελληνικά λιμάνια που θα τα χρησιμοποιήσουν για στρατιωτικούς σκοπούς.

«Η επιτυχημένη απομάκρυνση από τις αμερικανικές στρατιωτικές δυνάμεις της βυθισμένης βυθοκόρου από το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης», συνεχίζει ο Πάιατ, «αυξάνει την εμπορική αξία του λιμανιού και δίνει τη δυνατότητα στην Ελλάδα **και τις ΗΠΑ να χρησιμοποιούν την Αλεξανδρούπολη ως στρατηγικό περιουσιακό στοιχείο για την ανάπτυξη αμερικανικών και ΝΑΤΟϊκών δυνάμεων στη Μαύρη Θάλασσα και την περιοχή της Βαλκανικής** μέσω της ανανεωμένης MDCA» (συμφωνία για τις αμερικάνικες βάσεις).

Δεν μιλούν πλέον για επιχειρηματική αξιοποίηση των λιμανιών (τα οποία έχουν περάσει στο ΤΑΙΠΕΔ και μέσω αυτού στο Υπερταμείο Ξεπουλήματος), αλλά για αγορά τους και μετατροπή τους σε στρατιωτικές βάσεις. Θα τα αγοράσουν αμερικάνικες εταιρίες και θα τα χρησιμοποιεί το αμερικάνικο κράτος ως στρατιωτικές βάσεις! Προσέξτε τον κυνισμό της περιγραφής του πρέσβη: το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης θα γίνει αμερικάνικο περιουσιακό στοιχείο. Και το ελληνικό στράτευμα θα συνοδεύει τις αμερικάνικες δυνάμεις που -με βάση την Αλεξανδρούπολη- θα αναπτύσσονται στη Μαύρη Θάλασσα και τη Βαλκανική! Ποιος είναι ο στόχος σ' αυτές τις περιοχές; Η Ρωσία φυσικά.

Σύμφωνα με τα αμερικάνικα σχέδια, η Ελλάδα δε θα περιοριστεί μόνο στην εκχώρηση βάσεων, αλλά θα διαθέσει και στρατεύματα που θα ενταχθούν στον αμερικάνικο στρατιωτικό σχεδιασμό στην περιοχή, με στόχο να περιορίσουν την επέκταση της ρωσικής επιρροής. Είναι προφανές ότι μετά την προσάρτηση της Κριμαίας, οι Αμερικάνοι αλλάζουν το σχεδιασμό τους και θέλουν να ασκήσουν μεγαλύτερη στρατιωτική πίεση πάνω στη Ρωσία. Η Ελλάδα τι δουλειά έχει στον ανταγωνισμό ανάμεσα στις δυο πιο ισχυρές στρατιωτικά δυνάμεις του πλανήτη; Ρητορικό είναι, φυσικά, το ερώτημα.

Τα ζόρια θα τα νιώσουν όταν καθήσουν στο τραπέζι

Κάποιες πρόσφατες δηλώσεις του υπουργού Αμυνας της Τουρκίας, Χουλουσί Ακάρ, αντιμετωπίστηκαν στην Ελλάδα με το σύνηθες μότο: «προκαλεί ξανά η Τουρκία». Οταν όμως έρθει η ώρα να καθήσουν σ' ένα ιμπεριαλιστικό διαβούλιο, με την Τουρκία απέναντι και τους ιμπεριαλιστές σε επιδιαιτητικό ρόλο (πόσω μάλλον αν βρεθούν σ' ένα διεθνές διαιτητικό δικαστήριο), τα απαξιωτικά σλόγκαν με τα οποία απευθύνονται στο αφιονισμένο (ή στο «θολωμένο») ελληνικό κοινό δε θα έχουν καμιά αξία.

Τι είπε ο Ακάρ; *«Ο τρόπος προσέγγισης της Ελλάδας καθιστά δύσκολη την εξεύρεση λύσης σε κοινό έδαφος. Η Ελλάδα έχει στρατιωτικοποιήσει 16 από τα 23 νησιά από το 1936, κατά παράβαση των συνθηκών. Παράλληλα, με έναν τρόπο που δεν έχει προηγούμενο στον κόσμο, ισχυρίζεται πως ο εναέριος χώρος της είναι 10 μίλια, ενώ τα χωρικά της ύδατα φτάνουν τα 6 μίλια».*

Πρόκειται για μια τοποθέτηση ισχυρού διπλωματικού κύρους. Η Τουρκία εγείρει δυο ζητήματα, ξέροντας πως και στα δύο θα βρει ανταπόκριση σ' ένα ιμπεριαλιστικό διαβούλιο ή σ' ένα διεθνές δικαστήριο. Οταν η ελληνική πλευρά καλεί την Τουρκία για υπογραφή συνυποσχετικού παραπομπής των διαφορών στη Χάγη, περιορίζοντας τις διαφορές μόνο στον καθορισμό υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ, η Τουρκία προσθέτει αμέσως δυο ακόμα διαφορές, οι οποίες θα κριθούν βάσιμες από τη «διεθνή κοινότητα».

Στο ζήτημα της στρατιωτικοποίησης των νησιών, η ελληνική απάντηση, όπως τη διατύπωσε πρόσφατα ο Παναγιωτόπουλος, είναι η αναφορά σε μια γενική αρχή του Καταστατικού Χάρτη ΟΗΕ, σύμφωνα με την οποία, όταν γείτονες απειλούνται από γείτονες, είναι «υποχρεωμένοι να λαμβάνουν κάθε μέτρο νόμιμης άμυνάς τους σε όλη την επικράτειά τους». Ναι, αλλά άμα δεν σε απειλούν οι γείτονες (όπως θα ισχυριστεί η Τουρκία), δεν πρέπει να συμμορφωθείς με τις συνθήκες που προβλέπουν την αποστρατιωτικοποίηση συγκεκριμένων νησιών;

Στο ζήτημα του εναέριου χώρου, η ελληνική απάντηση είναι πως τον έχει καθορίσει στα 10 μίλια με προεδρικό διάταγμα του 1931, χωρίς η Τουρκία να φέρει τότε αντιρρήσεις. Ομως τα χωρικά ύδατα καθορίστηκαν στα 6 μίλια το 1936 και έκτοτε το «παράδοξο» παραμένει. Η Τουρκία, λοιπόν, ισχυρίζεται ότι πρέπει να αρθεί και ο εναέριος χώρος να ταυτίζεται με την αιγιαλίτιδα ζώνη.

Αυτά θα τα βρει μπροστά του το ελληνικό κράτος. Ισως και σύντομα.

Πολιτικάντικα παιχνίδια με τον κατώτατο μισθό

Το ΚΙΝΑΛ κατέθεσε πρόταση νόμου για την καθιέρωση της 13ης σύνταξης. Για να μην μείνει πίσω ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε πρόταση για την αύξηση του κατώτατου μισθού. Τζάμπα είναι οι προτάσεις νόμου και φέρνουν κέρδος, καθώς βλάπτουν πολιτικά την κυβέρνηση, η οποία θα αρνηθεί να τις υιοθετήσει.

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι απολύτως πιστή στο μετα-Μνημόνιο που ο ίδιος ψήφισε (οι συριζαίοι θέλουν να επανέλθουν στην εξουσία και δεν ανοίγουν μέτωπα ούτε με τις Βρυξέλλες ούτε με την ελληνική αστική τάξη). Προβλέπει αύξηση 7,5% το 2020 και 7,5% το 2021. Μ' αυτές τις αυξήσεις, ο κατώτατος μισθός θα φτάσει το 2021 τα 751 ευρώ, επίπεδο στο οποίο βρισκόταν όταν τον πετσόκοψε το 2012 η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων. Βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ είχε υποσχεθεί άμεση επαναφορά στα 751 ευρώ από τον πρώτο μήνα που θα αναλάμβανε την εξουσία (Φλεβάρης 2015), αλλά αυτά είναι... περσινά ξινά σταφύλια. Τόσο ξινά που η Αχτσιόγλου βρήκε το θράσος να δηλώσει ότι στόχος της πρότασής τους είναι «η πλήρης αποκατάσταση των μισθολογικών απωλειών των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα από το συντριπτικό πλήγμα του δεύτερου Μνημονίου»! Το δικό τους τρίτο Μνημόνιο... δεν μετράει!

Προτείνουν ακόμα, από 1.1.2022 να επανέλθει ο καθορισμός του κατώτατου μισθού στην αρμοδιότητα των «κοινωνικών εταίρων», μέσω ΕΓΣΣΕ. Και γιατί δεν επανέφεραν αυτοί την αρμοδιότητα το 2018, αλλά εφάρμοσαν κανονικότατα το νόμο Βρούτση;

Ο Βρούτσης... απασφάλισε και άρχισε να την πέφτει στους συριζαίους. Του χάλασαν τη σούπα, προφανώς, γιατί αυτός ετοιμάζεται να δώσει πολύ χαμηλότερη αύξηση στον κατώτατο μισθό. Ο ΣΕΒ ήδη προειδοποίησε «να επιδειχθεί σύνεση από την πολιτεία στην αύξηση του κατώτατου μισθού το 2020, καθώς μια επανάληψη της μαξιμαλιστικής πολιτικής του 2019 θα έχει αρνητικές συνέπειες για την οικονομία»! Και με τη γνωστή καπιταλιστική αλητεία ισχυρίστηκε ότι η μικρή αύξηση του 2019 «φαίνεται να έχει οδηγήσει σε επιβράδυνση της απασχόλησης»!

Αποτυχημένος πλασιέ αμερικάνικων «ονείρων»

Το ετήσιο διάγγελμα «προς το Εθνος» απήγγειλε την προηγούμενη βδομάδα ο Τραμπ, για τρίτη φορά κατά τη διάρκεια της θητείας του. Ηταν ξανά ένα διάγγελμα πανηγυρικό, για την Αμερική που έγινε ξανά «μεγάλη», εμφανίζοντας μια ειδυλλιακή εικόνα που απέσπασε πολλά χειροκροτήματα από τους σφουγκοκωλάριούς του.

Βασικό «ατού» του Τραμπ είναι η μείωση της ανεργίας, η οποία σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά στοιχεία βρίσκεται στο χαμηλότερο σημείο της τελευταίας 50ετίας (μόλις στο 3,6%), αλλά και η μείωση του επίσημου ποσοστού φτώχειας στο 11.8% (μισή ποσοστιαία μονάδα πάνω από τα επίπεδα του 2000).

Οπως πολλές φορές έχουμε γράψει από αυτές εδώ τις στήλες (βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/657/Διεθνή/13393.Φτώχεια-ρεκόρ-ακόμα-και-στην-«ανάκαμψη»), για τη μέτρηση της φτώχειας στις ΗΠΑ ισχύει η ξεπερασμένη μέθοδος υπολογισμού της δεκαετίας του '60 (!), σύμφωνα με την οποία το όριο φτώχειας υπολογίζεται βάσει των εξόδων διατροφής. Σύμφωνα με τη μέθοδο αυτή, που καθιερώθηκε για πρώτη φορά τον Ιούλη του 1963 από μία ερευνήτρια του Οργανισμού Κοινωνικών Ασφαλίσεων ονόματι Μόλι Ορσάνσκι, το επίπεδο διαβίωσης κατά το οποίο το οικογενειακό εισόδημα αρχίζει να μην είναι πλέον αρκετό για να ικανοποιήσει με επάρκεια τις θρεπτικές ανάγκες των ατόμων, αποτελεί το όριο φτώχειας. Χρησιμοποιώντας τις τιμές του φθηνότερου από τα τέσσερα προγράμματα διατροφής που αναπτύχθηκαν απ' το υπουργείο Γεωργίας των ΗΠΑ, το «Economy Food Plan», η Ορσάνσκι υπολόγισε το χρηματικό ποσό που απαιτείται για να καλυφθούν οι ελάχιστες ανάγκες σε διατροφή για διάφορους τύπους οικογενειών. Για να υπολογίσει τα υπόλοιπα έξοδα της οικογένειας, πέρα από τη διατροφή, η Ορσάνσκι χρησιμοποίησε τα επίσημα στατιστικά δεδομένα του 1955, σύμφωνα με τα οποία το ποσοστό του εισοδήματος που ξοδευόταν για τη διατροφή αντιστοιχούσε κατά μέσο όρο στο ένα τρίτο του μετά το φόρο (δηλαδή του καθαρού) εισοδήματος της μέσης αμερικάνικης οικογένειας της χρονιάς εκείνης. Ετσι, πολλαπλασιάζοντας με ένα συντελεστή (ίσο με τρία για τις οικογένειες με περισσότερα από τρία άτομα και μεγαλύτερο για οικογένειες με λιγότερα από τρία άτομα), η Ορσάνσκι έβγαλε το όριο φτώχειας, υπολογίζοντας το ποσό που απαιτείται για την ελάχιστη διατροφή της οικογένειας.

Ομως, σήμερα τα έξοδα για διατροφή έχουν μειωθεί σημαντικά σε σχέση με τα υπόλοιπα έξοδα (ένδυση, υγεία, εκπαίδευση κτλ). Σύμφωνα με παλαιότερο άρθρο της Usa Today (βλ. https://eu.usatoday.com/story/money/economy/2018/10/01/fighting-poverty-america-slowing-despite-recent-economic-recovery/1445296002/), το 1955 η έρευνα για τη διατροφική κατανάλωση των νοικοκυριών έδειχνε ότι μία τυπική οικογένεια ξοδεύει το ένα τρίτο των εσόδων της για φαγητό. Σήμερα, η αντίστοιχη έρευνα δείχνει ότι η δαπάνη αυτή αποτελεί γύρω στο 9,7% έως 12,6% του οικογενειακού προϋπολογισμού. Γι' αυτόν το λόγο, πολλοί θεωρούν ότι θα πρέπει να λαμβάνεται το διπλάσιο του επίσημου ορίου φτώχειας, ως πιο ρεαλιστικό για τη μέτρησή της (βλ. http://www.stateofworkingamerica.org/index.html%3Fp=4193.html).

Από το 2010 μέχρι το 2014, το ποσοστό των ανθρώπων που ζούσαν κάτω από το όριο αυτό ήταν κοντά στο 34% και σήμερα έχει πέσει στο 28,9%, δηλαδή περίπου στο ένα τρίτο του πληθυσμού. Αν και το επίσημο ποσοστό φτώχειας δεν αντικατοπτρίζει την πραγματική φτώχεια που υπάρχει στη χώρα, όπως αποδείξαμε παραπάνω, η τάση μείωσής της είναι γεγονός, βάσει των επίσημων πάντα στοιχείων. Αυτό δεν είναι κατόρθωμα του Τραμπ, αλλά ξεκίνησε από το 2014, ως αποτέλεσμα της σχετικής ανάκαμψης του αμερικάνικου καπιταλισμού μετά από τη βαθιά κρίση που βίωσε το 2008. Το ίδιο ισχύει και για τη μείωση της ανεργίας, η στατιστική της οποίας επίσης υποεκτιμά το πρόβλημα, αφού αρκεί να δουλεύει κάποιος μία ώρα τη βδομάδα για να θεωρείται εργαζόμενος! Αν μάλιστα συνυπολογίσουμε στους άνεργους, τους εργαζόμενους που δουλεύουν στη μερική απασχόληση για οικονομικούς λόγους (δηλαδή επειδή δε βρίσκουν δουλειά πλήρους απασχόλησης ή δε βρίσκουν τις κατάλληλες συνθήκες εργασίας ή είναι εποχιακά εργαζόμενοι), τότε το ποσοστό ανεργίας αυξάνεται κατά ένα 70% περίπου. Ωστόσο, η μείωση της ανεργίας είναι γεγονός, που ξεκίνησε όμως πολύ πριν από τον Τραμπ (από το 2011 άρχισε να πέφτει η ανεργία).

Αρκούν όμως αυτά (μείωση ποσοστών φτώχειας και ανεργίας) για να στοιχειοθετήσουν την ειδυλλιακή εικόνα που κατασκευάζει ο Τραμπ; Σε καμία περίπτωση. Αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς, αλλά και ο ειδικός απεσταλμένος του ΟΗΕ στις ΗΠΑ, επί θεμάτων ακραίας φτώχειας και ανθρώπινων δικαιωμάτων, Φίλιπ Αλστον, ο οποίος παρακολουθεί την εξέλιξή τους χρόνια τώρα. Οπως είχαμε γράψει πριν από ενάμι-

Τον πούλο...

Δηλαδή τι περίμεναν οι πρώην κολλητοί του Τραμπ; Οτι θα τους άφηνε στη θέση τους, μολονότι είχαν καταθέσει σε βάρος του στην επιτροπή της Βουλής των Αντιπροσώπων; Αμέσως μετά την απαλλαγή του από τη ρεπουμπλικανική πλειοψηφία της Γερουσίας (χωρίς καν δίκη, ως γνωστόν), αφού πρώτα έστειλε μερικά θριαμβευτικά tweets (το αγαπημένο του χόμπι δεν το ξεχνά ποτέ), και έβγαλε μια πανηγυρική ομιλία στο προσωπικό του Λευκού Οίκου (δείχνοντας ως τρόπαιο το εξώφυλλο της Washington Post, της εφημερίδας που τον πολέμησε και εξακολουθεί να τον πολεμά όσο καμιά άλλη), ο Τραμπ επέστρεψε στο Οβάλ Γραφείο κραυγάζοντας «τον πούλο»!

Πρώτα έδιωξε τον Αλεξάντερ Βίντμαν, ουκρανικής καταγωγής αντισυνταγματάρχη, ο οποίος ήταν μέλος του Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας, ως ειδικός για την Ουκρανία. Ο Βίντμαν είχε καταθέσει στην Επιτροπή της Βουλής ότι ήταν παρών στο τηλεφώνημα του Τραμπ προς τον ουκρανό πρόεδρο Ζελέζνι και «δεν πίστευε αυτά που άκουγε», καθώς ο Τραμπ ζητούσε από τον Ζελέζνι να κάνει έρευνα σε βάρος πολιτικού του αντιπάλου (του Μπάιντεν). Οπως κατέθεσε, ανησύχησε τόσο πολύ που ανέφερε το θέμα σε δικηγόρο του Λευκού Οίκου. Ο δικηγόρος ήταν προφανώς ο αδελφός του Γεβγκένι Βίντμαν, τον οποίο επίσης έδιωξε ο Τραμπ.

Λίγες ώρες αργότερα, ήρθε η σειρά του Γκόρντον Σόντλαντ, πρεσβευτή των ΗΠΑ στην ΕΕ. Ο Σόντλαντ είναι καπιταλιστής του ξενοδοχειακού κλάδου, ο οποίος είχε χώσει πολύ χρήμα στην προεκλογική καμπάνια του Τραμπ το 2016. Για τη γενναιοδωρία του ανταμείφθηκε με τη θέση του πρεσβευτή των ΗΠΑ στην ΕΕ (τίμια και... δημοκρατική αγοραπωλησία). Ο Τραμπ, όμως, τον ανακάτεψε με τα ουκρανικά και ο Σόντλαντ κατέθεσε στην Επιτροπή της Βουλής ότι «με εντολή του προέδρου» συνεργάστηκε με τον Ρούντι Τζουλιάνι για το ζήτημα της Ουκρανίας, ενώ ο Τζουλιάνι δεν είχε καμιά επίσημη ιδιότητα αλλά ήταν απλά προσωπικός δικηγόρος του Τραμπ.

«Ζητήθηκε από τον αντισυνταγματάρχη Βίντμαν να φύγει επειδή είπε την αλήθεια», δήλωσε ο δικηγόρος του Ντέιβιντ Πρέσμαν, θρηνώντας για το γεγονός ότι «αυτή η χώρα έχει πλέον έναν στρατιώτη λιγότερο να υπηρετεί στο Λευκό Οίκο» (ο Βίντμαν είναι παρασημοφορημένος βετεράνος του Ιράκ). Συγκινηθήκαμε! Ο Τραμπ να δείτε...

Το «δράμα» του γερμανικού αστικού κοινοβουλευτισμού

Μόλις 14 μήνες παρέμεινε στην προεδρία της CDU η ΑΚΚ ή μίνι Μέρκελ, κατά κόσμον Ανεγκρέτ Κραμπ-Καρενμπάουερ. Για να αντιληφθούμε τι σημαίνει αυτό, αρκεί να θυμηθούμε ότι η Μέρκελ παρέμεινε στην προεδρία 18 χρόνια και ο προκάτοχός της Χέλμουτ Κολ 25 χρόνια. Τέλος εποχής για ένα κόμμα που είχε συνηθίσει να έχει μακρόβιες και σταθερές ηγεσίες; Θα δείξει.

Η ΑΚΚ ανακοίνωσε ότι η ίδια δε θα είναι υποψήφια για την καγκελαρία στις επόμενες εκλογές. Ως πρόεδρος της CDU θα οργανώσει τη διαδικασία για την εκλογή του υποψήφιου του κόμματος και μετά θα παραιτηθεί, ώστε ο υποψήφιος καγκελάριος να γίνει ταυτόχρονα και πρόεδρος του κόμματος. Δεν παραλείψαμε τυχαία το γυναικείο φύλλο αναφορικά με τον μελλοντικό καγκελάριο. Οι επικρατέστεροι υποψήφιοι είναι άντρες. Δύο της λεγόμενης δεξιάς πτέρυγας του κόμματος (ο βουλευτής Φρίντριχ Μερτς και ο υπουργός Υγείας Γενς Σπαν) και ένας της λεγόμενης κεντρώας πτέρυγας (ο τοπικός πρωθυπουργός της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας Αρμιν Λάσετ, που κινείται στη γραμμή Μέρκελ).

Ισως στο μεταξύ φανεί και καμιά άλλη υποψηφιότητα, εκτός αν... η Μέρκελ πάρει πίσω την απόφασή της ότι θα εγκαταλείψει την πολιτική και διεκδικήσει μια ακόμα θητεία (και μαζί την επάνοδό της στην ηγεσία της CDU). Αν επιμείνει στην απόφασή της, τότε θα πρέπει να δώσει μια ακόμα εσωκομματική μάχη ενάντια στον Σόιμπλε. Αυτή τη φορά, όμως, τα πράγματα δε θα είναι το ίδιο εύκολα όπως όταν κατάφερε με άνεση να εκλέξει την ΑΚΚ στην προεδρία. Τώρα, η αποτυχία της ΑΚΚ θα χρεωθεί έτσι κι αλλιώς στην ίδια τη Μέρκελ, η οποία την επέβαλε.

Ο λόγος για την παραίτηση της ΑΚΚ είναι τα γεγονότα στο ανατολικό κρατίδιο της Θουριγγίας (με πρωτεύουσα την Ερφούρτη), όπου οι τοπικοί ηγέτες της CDU συνεργάστηκαν με την ακροδεξιά AfD, επικεφαλής της οποίας στη Θουριγγία είναι ένας ανοιχτός υπερασπιστής του ναζισμού, ο Μπιερν Χάκε. Τις εκλογές στη Θουριγγία κέρδισε (με 31%) ο υποψήφιος του Linke Μπόντο Ρόμελο, που ήταν πρωθυπουργός και την προηγούμενη περίοδο, σε συνεργασία με τους σοσιαλδημοκράτες του SPD και τους Πράσινους. Επειδή τα δύο αυτά κόμματα έπαθαν καθίζηση στις εκλογές του περασμένου Οκτώβρη, οι ψήφοι του προηγούμενου κυβερνητικού συνασπισμού δεν έφταναν για το σχηματισμό νέας πλειοψηφίας. Χρειάζονταν και ψήφοι από την CDU ή από τους Φιλελευθεροδημοκράτες (FDP). Ομως, οι τοπικοί παράγοντες της CDU, της AfD και του FDP έκαναν συμφωνία και εξέλεξαν πρωθυπουργό τον Τόμας Κέμεριχ, επικεφαλής του FDP, το οποίο μόλις είχε καταφέρει να περάσει το όριο του 5% και να μπει στη Βουλή. Η πλάκα είναι πως οι τοπικοί παράγοντες της CDU και του FDP μέχρι και την τελευταία στιγμή απέκλειαν κάθε συνεργασία με την AfD, αποκοιμίζοντας τις κομματικές ηγεσίες στο Βερολίνο.

Φυσικά, επρόκειτο για μια νίκη της AfD, η οποία «ξεπλενόταν» και έβλεπε τα πανιά της να φουσκώνουν. Από κόμμα-παρίας του γερμανικού αστικού πολιτικού συστήματος μετατρεπόταν σε κόμμα εξουσίας, σε συνεργασία με την CSU και το FDP, γεγονός που θα της επέτρεπε να μαζέψει περισσότερες ψήφους και σε τοπικό και σε ομοσπονδιακό επίπεδο. Πριν καν προλάβουν να αντιδράσουν η ΑΚΚ και η Μέρκελ, μια υφυπουργός της καγκελαρίας, προερχόμενη από το κόμμα των βαυαρών Χριστιανοκοινωνιστών (CSU), η Ντοροτέα Μπερ, έσπευσε να συγχαρεί τον νέο πρωθυπουργό της Θουριγγίας. Το μπάχαλο είχε γίνει. Η ΑΚΚ, η Μέρκελ και ο πρόεδρος του FDP Κρίστιαν Λίντνερ αποδοκίμασαν τα τοπικά στελέχη των κομμάτων τους, δήλωσαν ότι αυτά ενήργησαν κόντρα στις υποδείξεις των ηγεσιών και ζήτησαν ακύρωση της εκλογής και επανάληψη της ψηφοφορίας. Η Μέρκελ έδιωξε αμέσως έναν υπουργό της (Κρίστιαν Χίρτε), ο οποίος δήλωσε ότι «για ακόμα μια φορά η κοκκινοπράσινη συμμαχία της Θουριγγίας έχασε για τα καλά». Η ζημιά, όμως, είχε γίνει και η ΑΚΚ χρεώθηκε όλη την την ευθύνη: με την παραίτησή της αποδέχτηκε ότι δεν έχει το απαραίτητο πολιτικό βάρος για να ελέγχει το κόμμα της.

Η εμφάνιση ενός ακροδεξιού-κρυφοναζιστικού κόμματος και η βαθμιαία ενίσχυσή του στοιχειώνει το παραδοσιακό αστικό πολιτικό σύστημα της Γερμανίας. Μέχρι τώρα, η AfD μάζευε ψήφους κυρίως από το SPD, που αντιμετωπίζει χρόνια κρίση και αλλάζει τους προέδρους σαν τα πουκάμισα. Με την αποχώρηση της Μέρκελ, οι χριστιανοδημοκράτες φοβούνται ότι και το δικό τους κόμμα θα χάσει σημαντική δύναμη, την οποία θα αρπάξει η AfD. Γι' αυτό και ξεσηκώθηκε η Μέρκελ ενάντια στα καμώματα των στελεχών της στη Θουριγγία. Καταγγελία έκανε ακόμα και ο Μάρκους Ζέντερ, πρόεδρος της CSU, του εδώ και πολλά χρόνια σταθερού συμμάχου της χριστιανοδημοκρατίας.

Οι ηγέτες των παραδοσιακών αστικών κομμάτων ξέρουν πολύ καλά τις πραγματικές αιτίες αυτών των ανακατατάξεων. Είναι η κρίση και η καθήλωση των μισθών των γερμανών εργαζόμενων, οι λεγόμενες «ευέλικτες θέσεις εργασίας», η μείωση των κοινωνικών δαπανών. Οι κρυφοναζί σπεκουλάρουν ασύστολα με αυτή την πραγματικότητα και εισπράττουν σε ψήφους τη δυσαρέσκεια μιας εργατικής τάξης βυθισμένης στον ατομισμό και επιρρεπούς στην ιμπεριαλιστική λογική. Επειδή, όμως, η μονοπωλιακή αστική τάξη της Γερμανίας απαιτεί να μην υπάρξει καμιά αλλαγή πολιτικής, καμιά χαλάρωση της σκληρής νεοφιλελεύθερης πολιτικής, οι ηγέτες των παραδοσιακών αστικών κομμάτων προσπαθούν να διασώσουν την πολιτική τους επιρροή αποκλειστικά με πολιτικάντικα παιχνίδια.

ση χρόνο (βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/965/Διεθνή/30883.Ποιος-θα-πληρώσει-το-μάρμαρο), ο Αλστον, που επισκέφτηκε τις ΗΠΑ μετά από πρόσκληση της αμερικάνικης ομοσπονδιακής κυβέρνησης, περιέγραψε ένα τοπίο που καμία σχέση δεν έχει με τις φανταχτερές εικόνες που παρουσιάζει ο Τραμπ. Μίλησε για ανθρώπους που ζουν σε δραματική κατάσταση, ορισμένες φορές κυνηγημένοι από τις Αρχές που τους στέλνουν ειδοποιήσεις μικροπαραβάσεων, υποχρεώνοντάς τους να πληρώσουν υπέρογκα γι' αυτούς ποσά, πράγμα που φαίνεται να γίνεται σκόπιμα, για να γεμίσουν τα κρατικά ταμεία. Φυσικά, δεν τα πληρώνουν κι έτσι οδηγούνται στις φυλακές λόγω απλήρωτων χρεών. Ο Αλστον αναφέρθηκε σε φτωχογειτονιές με άθλιο αποχετευτικό σύστημα, που κανείς δεν επισκευάζει, γιατί δεν είναι της αρμοδιότητάς του, σε ανθρώπους που μένουν χωρίς δόντια, γιατί δεν έχουν να πληρώσουν, και σε πολλά άλλα, που ο χώρος της εφημερίδας δεν επαρκεί για να τα παραθέσουμε.

Τα συμπεράσματα της επίσκεψης Αλστον δημοσιεύτηκαν στις αρχές Μάη του 2018, σε έκθεση που υποβλήθηκε στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ (βλ. http://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=22533), στην οποία επανέλαβε πολλά από αυτά που είχε δηλώσει τον Δεκέμβρη, υποστηρίζοντας ότι συντελείται δραματική αλλαγή κατεύθυνσης προς την επιβράβευση των πλουσίων και την τιμωρία των φτωχών, των οποίων μπλοκάρονται ακόμα και στοιχειώδεις ανάγκες. Ο Αλστον προειδοποίησε ότι από τις περικοπές των κοινωνικών δαπανών της κυβέρνησης Τραμπ δε θα γλιτώσουν ούτε οι μικροαστοί (η λεγόμενη «μεσαία τάξη»).

Η δε Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ, στην ετήσια έκθεσή της το 2018 (βλ. https://www.theguardian.com/business/2018/may/22/federal-reserve-emergency-expense-economic-survey), επεσήμανε το μεγάλο αριθμό ανθρώπων που είναι ευάλωτοι σε οποιαδήποτε διάβρωση του λεγόμενου «δικτύου προστασίας». Υπολόγισε ότι τέσσερις στους δέκα Αμερικανούς είναι τόσο ζορισμένοι, που δε θα μπορούσαν να καλύψουν ένα έκτακτο έξοδο αξίας 400 δολαρίων χωρίς να δανειστούν χρήματα ή να πουλήσουν περιουσιακά στοιχεία.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Οτι η περιβόητη «ανάκαμψη», για την οποία πανηγυρίζει ο Τραμπ, είναι απόλυτα ασταθής. Στο επόμενο ξέσπασμα της κρίσης θα καταρρεύσει όλο αυτό το σαθρό οικοδόμημα. Και είναι η λειτουργία του καπιταλισμού που κάνει αναπόφευκτο αυτό το ξέσπασμα της περιοδικής κρίσης του συστήματος, από τη στιγμή που οι περιορισμένες καταναλωτικές δυνατότητες των νοικοκυριών μπαίνουν φρένο στην ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων της κοινωνίας.

ΥΓ. Στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής, ο Τραμπ ανακάλυψε τη... βελτίωση των σχέσεων με την Κίνα! Για τη Βόρεια Κορέα, που κάποτε καμάρωνε, δεν είπε κουβέντα, αφού τελικά... έκοψε η σούπα, καθώς οι διαπραγματεύσεις πάνε κατά διαβόλου!

Η οργή για το «ιρλανδικό θαύμα» έφερε τη νίκη του Σιν Φέιν

Θυμόσαστε το «ιρλανδικό θαύμα» που από πρότυπο καπιταλιστικής ανάπτυξης την προηγούμενη δεκαετία κατέληξε να μετατρέψει την Ιρλανδία σε χώρα εισαγωγική, με τις εξαγωγές να κατρακυλούν, τον πληθυσμό να καταχρεώνεται στις τράπεζες, οι οποίες κονόμησαν χοντρά με την οικιστική φούσκα που οδήγησε στον υπερδιπλασιασμό της τιμής των κατοικιών μέσα σε μία δεκαετία; Το αποτέλεσμα ήταν η Ιρλανδία, από «καμάρι» της ΕΕ, να μπει κι αυτή σε Μνημόνιο, λίγους μήνες μετά την Ελλάδα, και ο ιρλανδικός λαός να γευτεί όλα τα «καλά» του Μνημονίου: μειώσεις μισθών και συντάξεων, αυξήσεις ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, αυξήσεις διδάκτρων στα πανεπιστήμια, απολύσεις στο δημόσιο τομέα, αυξήσεις φόρων κτλ.

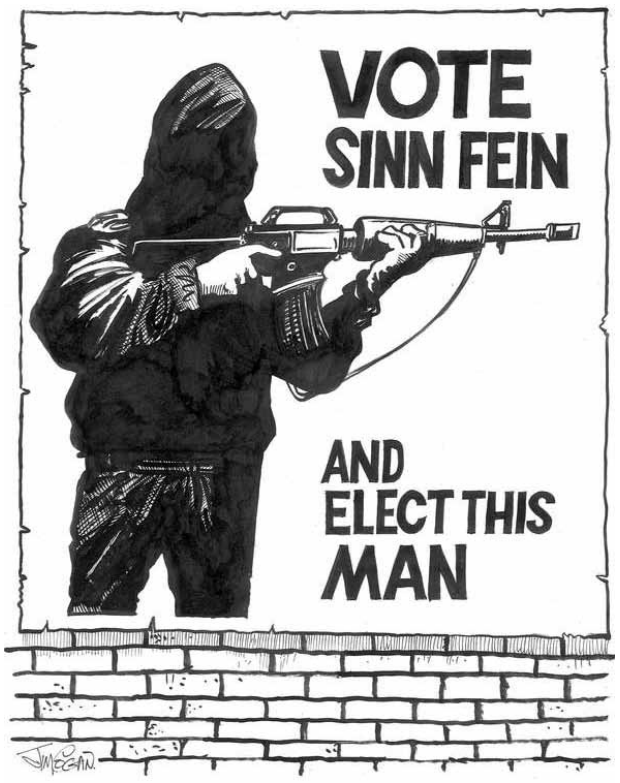

Ομως η Ιρλανδία «ανέκαμψε» και πάλι και τα παπαγαλάκια του κεφαλαίου άρχισαν ξανά να την παρουσιάζουν ως πρότυπο που θα πρέπει να ακολουθήσει η Ελλάδα, αφού κατόρθωσε να βγει από το Μνημόνιο και να επιστρέψει στις... αγκαλιές της ανάπτυξης! Το ιρλανδικό «θαύμα» επανήλθε δριμύτερο και πολλές φυλλάδες έκαναν ξανά τεμενάδες σ' αυτό, ευελπιστώντας να παραδειγματίσουν τον ελληνικό λαό. Εκεί η «εθνική συναίνεση» στις μεταρρυθμίσεις πέτυχε! Εδώ όμως είμαστε... ανάποδοι άνθρωποι!

Το πόσο πέτυχαν οι μεταρρυθμίσεις το δείχνει το αποτέλεσμα των εκλογών του περασμένου Σαββάτου. Για πρώτη φορά στην Ιστορία, το Σιν Φέιν (άλλοτε νόμιμο πρόσωπο του «τρομοκρατικού» IRA) κατέκτησε την πρώτη θέση, διπλασιάζοντας το ποσοστό του σε σχέση με τις εκλογές του 2016!

Δεν ξέρουμε αν τελικά το Σιν Φέιν θα κατορθώσει να σχηματίσει κυβέρνηση, αφού το ποσοστό του δεν είναι τόσο ψηλό (γύρω στο 24,5%) και είναι λίγο πάνω από αυτό του πρώην κυβερνώντος κόμματος. Αυτό που θέλουμε να σημειώσουμε είναι πως -όπως γράφουν «έγκριτες» αστικές φυλλάδες (όπως ο βρετανικός Γκάρντιαν, βλ. https://www.theguardian.com/world/2020/feb/10/sinn-fein-declares-victory-irish-general-election)- η νίκη του Σιν Φέιν οφείλεται στη οργή του εκλογικού σώματος για τις τεράστιες αυξήσεις στα ενοίκια και την αγορά κατοικίας, στο μεγάλο πρόβλημα κατοικίας που υπάρχει στη χώρα και στην αποσάθρωση των δημόσιων υπηρεσιών και ιδιαίτερα αυτών της Υγείας. Σύμφωνα με τους Irish Times, μόνο το 1% των ψηφοφόρων σκοτίστηκε για το Brexit. Η πλειοψηφία θεωρεί την Υγεία και την Κατοικία ως τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει (βλ. https://www.irishtimes.com/news/politics/detailed-election-2020-exit-poll-results-how-voters-answered-15-questions-1.4167016).

Αυτό είναι το ιρλανδικό «θαύμα» που αποτελεί «πρότυπο»! Ανάπτυξη για λίγους, το ποσοστό της οποίας ορισμένες φορές μαγειρεύτηκε, όπως το 2016, όταν το ΑΕΠ εμφανίστηκε αυξημένο κατά 26%, για να μειωθεί τεχνητά το δημόσιο χρέος. Την απάτη την παραδέχτηκε η ίδια η στατιστική υπηρεσία της χώρας, εισάγοντας στις αρχές του 2017 μία τροποποιημένη μέτρηση του ΑΕΠ, ώστε να αντιστοιχεί περισσότερο στον παραγόμενο πλούτο και να μη συνυπολογίζονται τα μαγειρέματα των αμερικάνικων πολυεθνικών, που μεταφέρουν άυλα περιουσιακά στοιχεία, όπως πνευματικά δικαιώματα, στην Ιρλανδία. Εταιρίες τεχνολογικού χαρακτήρα είχαν τότε μεταφέρει στην Ιρλανδία πάγια περιουσιακά στοιχεία αξίας 300 δισ. ευρώ, κυρίως με τη μορφή «πνευματικής ιδιοκτησίας», για να γλιτώσουν φόρους (ως γνωστόν οι φόροι των καπιταλιστών στην Ιρλανδία είναι μικροί)!

Καλπάζει η φτώχεια στη Βρετανία

Μία στις πέντε οικογένειες στη Βρετανία, που τουλάχιστον ένα μέλος της εργάζεται, ζει σε συνθήκες φτώχειας. Αυτό αποκαλύπτει η ετήσια έκθεση για τη φτώχεια του Ιδρύματος Joseph Rowntree.

Βασικοί παράγοντες για τη ραγδαία φτωχοποίηση της βρετανικής εργατικής τάξης την τελευταία εικοσαετία είναι, σύμφωνα με την έκθεση, ο περιορισμός των κοινωνικών δαπανών και των επιδομάτων, η μείωση του ωρομίσθιου, η μείωση των ωρών εργασίας, η αυξανόμενη χρήση από τους καπιταλιστές της εκ περιτροπής εργασίας και της ημιαπασχόλησης και η αύξηση του κόστους διαβίωσης των λαϊκών στρωμάτων λόγω της αύξησης του πληθωρισμού και των τιμών των ειδών πλατιάς κατανάλωσης.

Την τελευταία πενταετία, το ποσοστό φτώχειας έχει αυξηθεί για τα παιδιά και τους συνταξιούχους, ενώ τα υψηλότερα ποσοστά εντοπίζονται γεωγραφικά στο Λονδίνο, στη Βόρεια Αγγλία, στα Μίντλαντς και στην Ουαλία. Το 56% των ανθρώπων που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας βρίσκεται σε οικογένειες με τουλάχιστον ένα εργαζόμενο μέλος, όταν πριν από μια εικοσαετία αυτό το ποσοστό δεν ξεπερνούσε το 39%. Ο κίνδυνος φτωχοποίησης είναι αυξημένος για εργάτες με αναπηρίες, μετανάστες εργάτες, ημιαπασχολούμενους, μονογονεϊκές και μη εργατικές οικογένειες.

Δεν είναι καθόλου παράδοξο το ότι, ενώ -σύμφωνα με τις επίσημες στατιστικές- το ποσοστό ανεργίας έχει μειωθεί, ενώ ο ελάχιστος μισθός αυξήθηκε, το ποσοστό της φτώχειας στη βρετανική εργατική τάξη αυξήθηκε. Το επίπεδο του λαϊκού εισοδήματος μόλις έχει αρχίσει να ανακάμπτει από την παγκόσμια καπιταλιστική κρίση της τελευταίας δεκαετίας, καταδεικνύοντας ότι για άλλη μια φορά το βάρος της κρίσης το σήκωσαν τα λαϊκά στρώματα και η εργατική τάξη της Βρετανίας ελλείψει ουσιαστικής ταξικής αντίστασης.

Το στεγαστικό κόστος έχει αυξηθεί κατά πολύ από το 2000 για τα χαμηλότερα εισοδήματα, λόγω της ραγδαίας μείωσης της εργατικής κατοικίας. Την περίοδο 2000-2018 η παροχή στέγης στην εργατική τάξη από το ιδιωτικό κεφάλαιο έχει διπλασιαστεί, με αντίστοιχη μείωση της εργατικής κατοικίας, ενώ ένας στους τρεις νέους εργάτες (μέχρι την ηλικία των 34 ετών) συνεχίζει να διαμένει με τους γονείς του, αδυνατώντας να καλύψει το κόστος στέγασής του.

Πλέον, περισσότεροι από 14 εκατομμύρια Βρετανοί ζουν κάτω από το όριο φτώχειας. Από αυτούς, οχτώ εκατομμύρια είναι ενήλικοι που ανήκουν στο ενεργό εργατικό δυναμικό, τέσσερα εκατομμύρια είναι παιδιά και δύο εκατομμύρια είναι συνταξιούχοι.

Το σχετικά χαμηλό ποσοστό ανεργίας στην Βρετανία, ακόμα και κατά την περίοδο της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, βασίστηκε στη μείωση των ωρών εργασίας και κατ' επέκταση των μισθών, κάτι που έχει εφαρμοστεί εκτεταμένα στη Γερμανία με την «Ατζέντα 2000» του σοσιαλδημοκράτη Γκέρχαρντ Σρέντερ, δίνοντάς της ένα επιπρόσθετο πλεονέκτημα έναντι του γαλλικού και βρετανικού ιμπεριαλισμού, που εδώ και πολλά χρόνια ασθμαίνει.

Προληπτικές... καταδίκες

Σε 28 μήνες φυλάκιση καταδίκασε ισραηλινό δικαστήριο τον σεΐχη Ραέντ Σάλαχ (ηγέτη του βόρειου τμήματος του ισλαμικού κινήματος στο Ισραήλ, που σχετίζεται με τη Χαμάς), για τις «επικίνδυνες» ομιλίες του μετά από μία παλαιστινιακή επίθεση τον Ιούλη του 2017, που είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο δύο ισραηλινών αστυνομικών στο τζαμί Αλ Ακσα στην κατεχόμενη Ανατολική Ιερουσαλήμ. Οι παλαιστινιακές επιθέσεις είχαν γίνει στο πλαίσιο διαδηλώσεων κατά της εφαρμογής περιοριστικών μέτρων στο τζαμί (που περιελάμβαναν κάμερες ασφαλείας και ανιχνευτές μετάλλων στην είσοδο του τζαμιού). Οι διαδηλώσεις κράτησαν πάνω από δύο βδομάδες, αναγκάζοντας τους σιωνιστές να πάρουν πίσω τις κάμερες και τους ανιχνευτές, μετά από ένα ιδιαίτερα μαζικό και μαχητικό κίνημα αντίστασης, που είχε ως αποτέλεσμα 425 συλλήψεις.

Τον Αύγουστο του 2017, ο Σάλαχ συνελήφθη στο σπίτι του με την κατηγορία της «υποκίνησης της βίας», ενώ από το 2015 του είχε απαγορευτεί η έξοδος από τη χώρα για λόγους «εθνικής ασφαλείας».

Οποιος τολμά να καταγγείλει τη σιωνιστική βαρβαρότητα είναι τρομοκράτης και σύμφωνα με τον υπουργό Εθνικής Ασφάλειας του Ισραήλ, θα πρέπει να βρίσκεται στη φυλακή για πολύ καιρό και όχι στην Κνεσέτ (το ισραηλινό κοινοβούλιο). Το είπε αυτό, γιατί ο Ραέντ Σάλαχ (που δε θα πρέπει να τον μπερδεύουμε με τον Ραμαντάν Σάλαχ, πρώην ηγέτη της Ισλαμικής Τζιχάντ στην Παλαιστίνη) υπήρξε τρεις φορές στο παρελθόν (1989, 1993 και 1997) δήμαρχος της πόλης όπου γεννήθηκε (Ουμ Αλ Φαχμ, στο βόρειο Ισραήλ).

στο ψαχνό

Πίσω από τους αριθμούς

Τρελό χορό έστησε η κυβερνητική προπαγάνδα από το μεσημέρι της Πέμπτης, όταν ανακοινώθηκαν οι χειμερινές οικονομικές προβλέψεις της Κομισιόν για την πορεία της ευρωπαϊκής οικονομίας. «Η Κομισιόν αναβαθμίζει τις προβλέψεις για την ανάπτυξη στην Ελλάδα», τιτίβιζαν εν χορώ τα παπαγαλάκια.

Οι οικονομικές προβλέψεις της Κομισιόν (δημοσιοποιούνται τέσσερις φορές το χρόνο) έχουν σχετική σημασία, όμως και πλήρως να τις εμπιστευτεί κάποιος, αν διαβάσει ΟΛΑ τα νούμερα, θα καταλήξει εύκολα στο συμπέρασμα ότι από πλευράς κυβερνητικής προπαγάνδας έχουμε μια προσπάθεια καλλιέργειας ψεύτικης ευφορίας, που τόσο ανάγκη την έχει η κυβέρνηση Μητσοτάκη, επειδή περνάει μεγάλα ζόρια (ιδιαίτερα με το Προσφυγικό).

Η αναβάθμιση αφορά την πρόβλεψη για το 2020 και ήταν αναμενόμενη, δεδομένου ότι το 2019 έκλεισε ψηλότερα από την τελευταία πρόβλεψη (2,2% έναντι 2%). Και είναι βέβαια οριακή. Εκτιμά ότι το 2020 το ελληνικό ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά 2,4% (έναντι 2,3% που προέβλεπε στις φθινοπωρινές προβλέψεις).

Και το 2,4%, όμως, είναι σημαντικά κάτω από το 2,8% που προβλέπει ο κρατικός προϋπολογισμός, βάσει του οποίου έχουν γίνει όλα τα σενάρια για τα δημόσια έσοδα. Αυτό σημαίνει ότι θα χρειαστεί να κοπούν κάποιες δαπάνες, γιατί το «πρωτογενές αποτέλεσμα» είναι -ως γνωστόν- ανελαστικό. Μάλλον περιττεύει να θυμίσουμε ότι ο Μητσοτάκης έταζε προεκλογικά «ανάπτυξη 4% από τον πρώτο χρόνο»!

Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι η πρόβλεψη για το 2021 παραμένει σταθερή: ανάπτυξη 2%! Αυτό σημαίνει ότι οι υπηρεσίες της Κομισιόν, προφανώς όχι αυθαίρετα, προβλέπουν ότι ο ελληνικός καπιταλισμός θα φτάσει στο «πικ» του το 2020 και μετά θα πέσει πάλι. Κάτω και από το επίπεδο του 2019, δηλαδή! Αυτή είναι η περιβόητη «θυελλώδης ανάπτυξη», την οποία έταζαν οι Τσιπραίοι (αλλά... δεν πρόκαναν) και στη συνέχεια την έταξε στο πολλαπλάσιο ο Μητσοτάκης (ο οποίος... ξέρει το μυστικό, διότι δε διακατέχεται από τις... ιδεοληψίες του ΣΥΡΙΖΑ).

Περιέχουν και άλλα ενδιαφέροντα στοιχεία οι χειμερινές προβλέψεις της Κομισιόν. Αρκεί να παραθέσουμε τον τίτλο της ανακοίνωσης: *«Αντίρροπες δυνάμεις που επιβεβαιώνουν την υποτονική ανάπτυξη»*. Ο αντιπρόεδρος Ντομπρόβσκις μίλησε για *«πιθανούς κινδύνους που προβάλλουν στον ορίζοντα: ένα πιο ασταθές γεωπολιτικό τοπίο σε συνδυασμό με την αβεβαιότητα του εμπορίου»*. Και κατέληξε σε συστάσεις: *«Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν αυτήν την ευνοϊκή συγκυρία για να εφαρμόσουν διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις προς τόνωση της ανάπτυξης και της παραγωγικότητας. Οι χώρες με υψηλό δημόσιο χρέος θα πρέπει επίσης να ενισχύσουν τις άμυνές τους ακολουθώντας συνετές δημοσιονομικές πολιτικές»*.

Το τελευταίο φωτογραφίζει χώρες σαν την Ελλάδα. Και ξέρουμε καλά τι σημαίνει «συνετές δημοσιονομικές πολιτικές». Τις ζούμε στο πετσί μας δέκα χρόνια τώρα.

Ας συνοψίσουμε: ο ελληνικός καπιταλισμός δεν πρόκειται να γνωρίσει κάποια αναπτυξιακή άνοιξη, παρά το συνεχιζόμενο ξεπούλημα της κρατικής περιουσίας (τελευταίο κρούσμα η ΛΑΡΚΟ). Ακόμα και η ασθμαίνουσα και αναιμική ανάπτυξη, που ακολούθησε την κατακόρυφη πτώση του ΑΕΠ κατά την πρώτη μνημονιακή οκταετία (χάθηκε περίπου το ένα τέταρτο του προ-μνημονιακού ΑΕΠ), θα εξακολουθήσει να στηρίζεται στη βαριά αντιλαϊκή φορολογία, στο πετσόκομμα των συντάξεων και των κοινωνικών δαπανών, στο πετσόκομμα των μεροκάματων και στην αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων.

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ: *Από μια άποψη το θέαμα είναι διασκεδαστικό. Η Αγγελοπουλίνα τους παρουσίασε το σήμα για τις εθνικές φιέστες για τα 200 χρόνια από την επανάσταση του 1821 μ' ένα αυτοκρατορικό «αυτό είναι κι άμα σας αρέσει». Πήγε μάλιστα στο Μουσείο της Ακρόπολης και γύρισε το σχετικό βίντεο, στο οποίο πρωταγωνιστεί αυτή και μόνον αυτή (εμείς πληρώνουμε). Κι άρχισαν οι υλακές και η γκρίνια. Υλακές από τους ελληνάρες, γκρίνια από τους υπόλοιπους. «Πού είναι ο σταυρός;». «Πού είναι η ορθοδοξία;». «Πού είναι οι ήρωες της επανάστασης;». «Πού είναι τα γαλανόλευκα;». «Την κορδέλα αυτή χρησιμοποιούσε ο Στάλιν». «Οχι, ο Πούτιν τη χρησιμοποιεί». Δεν υπάρχει περίπτωση να τους κάνει τη χάρη και να το αλλάξει. Δικό της είναι το μαγαζί (εμείς μόνο τα λεφτά βάζουμε), ό,τι θέλει κάνει. Οι εντολές που πήραν ως κατεύθυνση οι γραφίστες ήταν να φτιάξουν κάτι μοντέρνο, μακριά από οτιδήποτε το παραδοσιακό. Και πρέπει να παραδεχτούμε ότι τα κατάφεραν. Αλλωστε, όταν ο Κούλης έδωσε τη δουλειά στην Αγγελοπουλίνα, είχε πει ότι στόχος είναι να ανανεωθεί το brand «Ελλάδα». Ενα προϊόν είναι, δεν μπορείς να το πλασάρεις με τσολιαδάκια και Αμαλίες. Αυτά τα πουλάνε στο Μοναστηράκι. Το προϊόν πρέπει ν' απευθύνεται στα πιο εξευγενισμένα μάτια. Μόνο έτσι θα προσελκυστεί τουρισμός υψηλού επιπέδου. Κι αυτό ακριβώς έκαναν οι γραφίστες. Σαν να έφτιαχναν την ετικέτα για ένα... μυστηριώδες άρωμα της φίρμας Ζιβανσί. Εδώ δεν πρόκειται για διαφορές αισθητικής. Πρόκειται για ιδεολογικές διαφορές μέσα στο ίδιο το αστικό στρατόπεδο. Από τη μια έχουμε τους εκπροσώπους του πιο στενού εθνικισμού και από την άλλη έχουμε τους εκπροσώπους του αστικού κοσμοπολιτισμού. Οι πρώτοι θέλουν φουστανέλες, παπάδες, λιτανείες, αγίους που «φανερώνονται», Παναγιές που δακρύζουν και όλα τα συναφή. Οι δεύτεροι θέλουν μια αστική κομψότητα, η οποία θα εντάξει τον ελληνικό αστισμό σε κάποια γωνίτσα του διεθνούς αστικού γίγνεσθαι. Σεμνά και ταπεινά, χωρίς φανφάρες, με κομψότητα και χάρη. Οι πρώτοι χρησιμοποιούνται για τη χοντροκομμένη εθνικιστική προπαγάνδα, με την οποία τυφλώνουν τη μια γενιά μετά την άλλη. Οι δεύτεροι χρησιμοποιούνται για να φτιάξουν το brand στο εξωτερικό. Δεν επέλεξαν τυχαία την Αγγελοπουλίνα γι' αυτή τη δουλειά. Μπορεί να την κάνει καλύτερα από άλλους, όπως έδειξε και με τη φιέστα του 2004. Μπορεί να χρησιμοποιήσει ανθρώπους με αντιλήψεις αστικού κοσμοπολιτισμού, όπως είναι και οι δικές της και του συζύγου της. Και οι δύο άλλωστε ζουν στο εξωτερικό και συναγελάζονται με το διεθνές «τζετ σετ».*

ΚΟΝΤΡΕΣ

Διαγωνισμός ξενοδουλείας

Οταν γαλλικά μαχητικά Rafale απονηώθηκαν από το «Σαρλ ντε Γκολ» και πέταξαν πάνω από την Αμμόχωστο, κάποια τουρκικά ΜΜΕ άρχισαν να ξερνάνε χολή κατά των Γάλλων. Υστερα, ήρθε η γραμμή από το σαράι και το ίσιωσαν. Κι εδώ που τα λέμε, την αλήθεια είπαν. Με πηχιαίους τίτλους, όπως αρμόζει στα εθνικιστικά ΜΜΕ: «Αποκαλύφθηκαν τα ψέματα των Ελλήνων και των Ελληνοκυπρίων»! Εγραψαν, λοιπόν, ότι το «Σαρλ ντε Γκολ» δεν ήρθε στην Ανατολική Μεσόγειο με αντιτουρκικές διαθέσεις, αλλά στο πλαίσιο μιας διεθνούς αποστολής που ήταν γνωστή εδώ και καιρό (σωστό είν' αυτό, το γράψαμε κι εμείς). Οτι ο διοικητής των γαλλικών ναυτικών δυνάμεων Μεσογείου είχε επισκεφτεί πριν από λίγες μέρες την Αγκυρα και είχε ενημερώσει για την αποστολή του «Σαρλ ντε Γκολ» (για να το λένε κάτι θα ξέρουν). Οτι η ελληνική φρεγάτα «Σπέτσαι», που συνόδευσε αρχικά το γαλλικό αεροπλανοφόρο, «ζητήθηκε να απομακρυνθεί, όταν αυτό εισήλθε στην Ανατολική Μεσόγειο» (εδώ έχουμε μισή αλήθεια και μισό ψέμα: η ελληνική φρεγάτα ήταν εξαρχής προγραμματισμένο να συνοδεύσει το «Σαρλ ντε Γκολ» μόνο για δέκα μέρες, από τον απόπλου μέχρι τις 28 Γενάρη - δεν υπάρχει αμφιβολία, όμως, ότι οι Γάλλοι είχαν κανονίσει να μην τους συνοδεύει ελληνικό πολεμικό στην Ανατολική Μεσόγειο, για να μη φανεί ότι εμπλέκονται στα ελληνοτουρκικά).

Εγραψαν ακόμα τα τουρκικά εθνικιστικά ΜΜΕ, ότι το γαλλικό ελικοπτεροφόρο «Dixmude», πριν καταπλεύσει στην Ελλάδα, είχε πραγματοποιήσει κοινές ασκήσεις με τουρκικά πολεμικά σκάφη. Επειδή κι αυτό είν' αλήθεια, τι απάντησαν τα παπαγαλάκια του ελληνικού Πενταγώνου, δασκαλεμένα από τ' αφεντικά τους; Οτι είναι άλλο οι κοινές ασκήσεις (passex), που έκανε το γαλλικό πολεμικό με τουρκικά σκάφη και άλλο η... υψηλού επιπέδου πολυεθνική άσκηση «Μέγας Αλέξανδρος» στην οποία συμμετέχει στην Ελλάδα!

Το θέ(α)μα είναι από μια άποψη γελοίο. Θυμίζει παιδάκια που μετράνε τα τσουτσούνια τους για να βρουν ποιο είναι μεγαλύτερο. Επί της ουσίας, όμως, έχουμε να κάνουμε με διαγωνισμό ξενοδουλείας ανάμεσα στα καθεστώτα δυο εξαρτημένων χωρών, καθένα από τα οποία προσπαθεί να αποδείξει ότι έχει καλύτερες στρατιωτικές σχέσεις με τους ιμπεριαλιστές (τους Γάλλους εν προκειμένω). Οι οποίοι ιμπεριαλιστές αξιοποιούν αυτές τις αντιθέσεις για να αυξάνουν την επιρροή τους και στις δυο χώρες και να προωθούν αποτελεσματικότερα τα συμφέροντά τους.

Δύο σε ένα

Οταν ο Κούλης έκανε τον Μηταράκη υπουργό Καταστολής Προσφύγων και Μεταναστών, ανακοίνωσε ότι αυτός ολοκλήρωσε το έργο του ως υφυπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Στο εφτάμηνο που ο Μηταράκης παρέμεινε στο υπουργείο Εργασίας και Κοι-

Πνίξιμο

Ενας ταϊλανδός στρατιωτικός μπούκαρε σε εμπορικό κέντρο οπλισμένος σαν αστακός και άρχισε να θερίζει κόσμο. Πριν τον σκοτώσουν οι μπάτσοι, είχε καταφέρει να σωριάσει 29 νεκρούς και 57 τραυματίες! Μιλάμε για απολογισμό που δεν παρατηρείται ούτε σε μια μέρα περιφερειακού πολέμου.

Οι ταϊλανδέζικες αρχές έσπευσαν να χαρακτηρίσουν τα κίνητρα του δράστη «προσωπικά». Περιήλθε σε κατάσταση αμόκ, είπαν, επειδή θεωρούσε ότι είχε εξαπατηθεί στη διαδικασία πώλησης ενός σπιτιού!

Δεν έχουμε τη δυνατότητα να ελέγξουμε την αλήθεια αυτού του ισχυρισμού, θυμόμαστε όμως τι έχει ακολουθήσει σε περιπτώσεις που κάποιος «τρελαμένος» τζιχαντιστής ανοίγει πυρ κατά πολιτών (με λιγότερα θύματα στην πλειοψηφία τέτοιων περιστατικών). Το σύνολο των αστικών ΜΜΕ ασχολούνται με το θέμα για μέρες. Ενώ τώρα το περιστατικό θάφτηκε την επόμενη κιόλας μέρα.

νωνικών Ασφαλίσεων, χωρίς να ανταλλάσσει ούτε καλημέρα με τον Βρούτση, χωρίς να έχει πρόσβαση ούτε στο Γραφείο Τύπου του υπουργείου (γι' αυτό έστελνε Δελτία Τύπου από το προσωπικό του Γραφείο), με ένα μόνο πράγμα ασχολήθηκε. Εδινε ραδιοτηλεοπτικές συνεντεύξεις, έκανε δηλώσεις και πραγματοποιούσε ομιλίες για την αναμόρφωση της επικουρικής ασφάλισης, η οποία -όπως έλεγε- για τους νεοεισερχόμενους από 1.1.2021 θα είχε καθαρά κεφαλαιοποιητική μορφή, με τη δημιουργία ατομικού αποταμιευτικού «κουμπαρά», τον οποίο ο ασφαλισμένος θα μπορούσε να χειρίζεται μόνος του, επιλέγοντας ανάμεσα σε διάφορα μοντέλα επενδυτικού ρίσκου, επιλέγοντας ακόμα και τον φορέα στον οποίο θα εμπιστευτεί τον «κουμπαρά» του (κρατικό ή ιδιωτικό).

Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο της κυβέρνησης Κούλη κατατέθηκε, πολιτογραφήθηκε ως νομοσχέδιο Βρούτση (πουθενά ο Μηταράκης) και δεν περιλαμβάνει το... επαναστατικό σχέδιο Μηταράκη για τη νέα επικουρική ασφάλιση. Αρα ποιο έργο ολοκλήρωσε ο Μηταράκης στην οδό Σταδίου; Ενα το κρατούμενο.

Ο Μηταράκης είναι βουλευτής της επιρροής Σαμαρά. Δύο τα κρατούμενα. Εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς ότι με την αναβάθμισή του από υφυπουργό Ανευ Σημασίας σε υπουργό, ο Κούλης πρώτον εξάλειψε μια εστία ενδοκυβερνητικής τριβής και δεύτερον απέσπασε από τον Σαμαρά έναν βουλευτή της επιρροής του. Τοποθετώντας τον δε σε μια ηλεκτρική υπουργική καρέκλα, τον έχει απόλυτα εξαρτημένο, γιατί θα έχει συνεχώς την ανάγκη προστασίας από τον Μητσοτάκη (αφού «επί του πεδίου» θα αποτύχει παταγωδώς).

Τους έδωσε στεγνά

Μπορεί από πλευράς ΚΙΝΑΛ να ειπώθηκε ότι το ραντεβού Φλαμπουράρη-Γείτονα ήταν απλώς μια προσωπική συνάντηση δυο παλιών γνωστών, μπορεί ο ίδιος ο Γείτονας να δήλωσε ότι «με τον Αλέκο γνωριζόμαστε από παλιά, πολύ παλιά, από το Τεχνικό Επιμελητήριο, που ήταν τότε με τον Ιωαννίδη και τους άλλους, και είπαμε να πιούμε έναν καφέ να θυμηθούμε τα παλιά» και πως η συνάντησή τους «δεν είχε καμία πολιτική σημασία», όμως ο πονηρός κυρ-Αλέκος φρόντισε να τους δώσει στεγνά, δηλώνοντας ότι «η συνάντησή μου με τον Κώστα Γείτονα περιστράφηκε στην ανασκόπηση της πορείας μας και σε **αναφορές στο σήμερα**», διευκρινίζοντας ότι «ο καθένας από τη σκοπιά του στάθηκε στα θέματα που ενοχλούν, αναγνωρίζοντας την ανάγκη αυτά να περιορίζονται, ώστε να αρχίσουν βήματα συζήτησης, ανταλλαγές απόψεων, για ανάκτηση της κλονισμένης εμπιστοσύνης».

Και κατέληξε με νόημα: «Εγώ τουλάχιστον, θεωρώ σημαντικό να καταφέρει το Κίνημα Αλλαγής να επανέλθει σε προοδευτική τροχιά και να αντιληφθεί ότι το αύριο της χώρας δεν περνάει μέσα από την πολιτική Μητσοτάκη και εναντίον στην πολιτική της Αριστεράς και των προοδευτικών δυνάμεων. Είμαι πεισμένος ότι αυτό είναι εφικτό». Πόσο πιο καθαρά να πει ότι συζήτησαν για τις σχέσεις ΣΥΡΙΖΑ-ΚΙΝΑΛ;

Αγαπησιάρικα

Στο ίδιο αγαπησιάρικο μουντ βρέθηκε και ο πασοκοσυριζαίος Σπίρτζης, που δήλωσε ότι «οικοδομείται μια σχέση που έπρεπε να υπάρχει πολλά χρόνια πριν. Οι πληγές – και μπορώ να μιλήσω και σε προσωπικό επίπεδο – πρέπει να επουλωθούν, έχουν γίνει λάθος κινήσεις και από τις δύο πλευρές, αλλά τα θέματα είναι πολιτικά. [...] Πρέπει να χτιστεί μια συνεργασία για να αντιμετωπίσουμε τα όσα απαράδεκτα κάνει η κυβέρνηση».

Η τακτική των συριζαίων δεν είναι σατανική, είναι απλή στη σύλληψή τους. Εμείς θα πλησιάζουμε το ΚΙΝΑΛ κι αυτοί θα επαναλαμβάνουν συνεχώς ότι παραμένουν ανεξάρτητοι. Οσο συχνότερα το επαναλαμβάνουν τόσο πιο αναξιόπιστοι θα γίνονται. Στο τέλος δε θα τους πιστεύει κανένας. Κι όταν δε θα τους πιστεύει κανένας, οι ψήφοι τους θα 'ρχονται σ' εμάς.

Ψωνάρα

«Σαν σήμερα, πριν 9 χρόνια, άνοιξα λογαριασμό στο τουίτερ. Ευχαριστώ πολύ τους 84.316 followers για την επικοινωνία μας. Καλημέρα σε όλες και όλους! #MyTwitterAnniversary». Πόσο ψωνάρα πρέπει να είσαι για να γιορτάζεις την επέτειό σου στο Twitter και να ευχαριστείς (τάχαμου) τους «ακολούθους» σου; Αμα όμως σε λένε Δημήτρη Παπαδημούλη...

Απλά κορυφαίος

Αν δινόταν Βραβείο Μαυρογιαλούρου, θα το έπαιρναν από κοινού ο Μηταράκης και ο δήμαρχος Μυτιλήνης Κύτελης. Αναζητήστε το σχετικό βίντεο στο Διαδίκτυο και απολαύστε το. Ο Κύτελης μπαίνει σ' ένα καφενείο όπου είναι συγκεντρωμένοι κάτοικοι που διαμαρτύρονται για το Προσφυγικό. Παίρνει τηλέφωνο τον υπουργό, τον βάζει σε ανοιχτή ακρόαση (!), του κάνει ερωτήσεις και ο Μηταράκης βγάζει το λογύδριό του, ενώ ο Κύτελης κρατάει υψωμένο το χέρι με το κινητό και κάνει «σους» στους κατοίκους που μιλάνε. «Πολύ σύντομα θα έχω έτοιμο το κλειστό κέντρο», λέει ο Μηταράκης. Οι θαμώνες αρχίζουν να φωνάζουν «πότε;». Και τότε... πέφτει η γραμμή και το τηλεφώνημα τερματίζεται!

Συρία

Επέλαση Ασαντ διά πυρός και σιδήρου

Με την «ημέρα της κρίσης» παρομοιάζουν σύριοι πρόσφυγες την κατάσταση που επικρατεί αυτή τη στιγμή στην επαρχία Ιντλίμπ, το τελευταίο προπύργιο των αντικαθεστωτικών ανταρτών στη Βορειοδυτική Συρία, που για περισσότερο από ένα μήνα βάλλεται ανελέητα από τα πυρά του κυβερνητικού στρατού του Ασαντ, με την υποστήριξη της ρωσικής πολεμικής αεροπορίας.

Η Σάρα, μια 38χρονη Σύρια που κατόρθωσε να γλυτώσει από την επέλαση του κυβερνητικού στρατού και πήγε στα σύνορα με την Τουρκία, δήλωσε στο Αλ Τζαζίρα ότι μοιράζεται ένα δυαράκι με άλλους 20 ανθρώπους! Το νοίκι είναι 150 δολάρια και δύσκολα το πληρώνει αυτή και η αδελφή της, με την οικογένεια της οποίας μοιράζεται τη στέγη. Η Σάρα είπε ότι δεν έχει δει καμία ξένη ΜΚΟ να μοιράζει φαγητό ή οποιαδήποτε άλλη βοήθεια, την ίδια στιγμή που η τιμή του ψωμιού για τα παιδιά της έχει εκτιναχθεί. Ενα πακέτο με δέκα φέτες ψωμί κοστίζει 450 λίρες (μισό δολάριο), ενώ πριν από ένα χρόνο κόστιζε μόλις 15 λίρες. Δηλαδή αυξήθηκε τριάντα φορές! Το μαγείρεμα με αέριο έχει γίνει κι αυτό ακριβό, με αποτέλεσμα να καίνε ξύλα για να μαγειρέψουν! «Πολυτέλεια» αποτελεί και το καθαρό νερό, τα λαχανικά και τα φρούτα!

Ενας εθελοντής που εργάζεται για τη ΜΚΟ «Syria Relief and Development» (Ανάπτυξη και Ανακούφιση στη Συρία) δήλωσε ότι η κατάσταση είναι είκοσι φορές χειρότερη από πέρσι κι ότι μέσα σε ένα χρόνο είχαμε 1,2 εκατομμύρια νέους πρόσφυγες από τη βορειοδυτική Συρία. Ενας γιατρός, μέλος του ιατρικού συλλόγου της επαρχίας Ιντλίμπ, αποκάλυψε ότι 2.000 οικογένειες αναγκάστηκαν να ζήσουν στην ύπαιθρο σε άθλιες συνθήκες που γίνονται ακόμα χειρότερες λόγω των χαμηλών θερμοκρασιών που επικρατούν στην περιοχή.

Για να έχετε μία πιο συνολική εικόνα της κατάστασης που επικρατεί σήμερα στη χώρα, σκεφτείτε ότι από τα 17 εκατομμύρια του πληθυσμού (που έχουν μείνει τα τελευταία χρόνια), τα 5,5 έχουν γίνει πρόσφυγες στις γύρω περιοχές και άλλα έξι είναι εσωτερικοί πρόσφυγες. Μιλάμε για αφανισμό ενός ολόκληρου λαού που έχει σκορπιστεί είτε στο εξωτερικό είτε σε άλλες περιοχές μέσα στη χώρα του. Ο Ασαντ παίρνει τη ρεβάνς από όσους του εναντιώθηκαν, επελαύνοντας διά πυρός και σιδήρου. Κι η Δύση θεωρεί τη Συρία σε γενικές γραμμές... ασφαλή χώρα!

Προτάξαμε αυτά που αφορούν το λαό της Συρίας, αφήνοντας για το τέλος τις ειδήσεις που έχουν να κάνουν με την όξυνση του ενδοϊμπεριαλιστικού και περιφερειακού ανταγωνισμού στην περιοχή.

Η συριακή προέλαση στην Ιντλίμπ, με εμφανή ρωσική στήριξη, οδήγησε σε όξυνση των σχέσεων Τουρκίας-Συρίας (αυτό δεν είναι είδηση, αφού είναι γνωστό ότι ο Ερντογάν ήταν από εκείνους που στήριξαν τις προσπάθειες για την ανατροπή του καθεστώτος Ασαντ), αλλά και των σχέσεων Τουρκίας-Ρωσίας.

Η Τουρκία είχε ενεργή παρουσία στην Ιντλίμπ, μετά τη συμφωνία του Σότσι (Σεπτέμβρης 2018) ανάμεσα στον Πούτιν και τον Ερντογάν. Η συμφωνία προέβλεπε ότι η Τουρκία θα δημιουργήσει δώδεκα στρατιωτικά φυλάκια επιτήρησης μέσα στη συριακή επαρχία και ως αντάλλαγμα θα φροντίσει να αφοπλίσει τους αντάρτες της Χαγιάτ Ταχρίρ Αλ Σαμ, τον τελευταίο αξιόλογο θύλακα ισλαμιστών ανταρτών που είχε απομείνει στη Συρία, και να αποδώσει στην κυβέρνηση της Δαμασκού τους αυτοκινητόδρομους Μ5 και Μ4. Δεν ξέρουμε πώς τα λογάριασε ο Ερντογάν, αλλά μάλλον δεν πήρε υπόψη του το γεγονός ότι η συμφωνία του Σότσι ήταν ένας απαραίτητος ελιγμός του καθεστώτος Ασαντ (της Ρωσίας δηλαδή), ώστε να ασφαλίσει τα πλευρά του, να μπορέσει να καθαρίσει τους αντικαθεστωτικούς από τα άλλα μέτωπα και μετά να επιστρέψει και να ασχοληθεί με την ησυχία του με την Ιντλίμπ.

Ετσι και έγινε. Ηταν ζήτημα χρόνου να επιτεθεί ο στρατός του Ασαντ στην Ιντλίμπ. Και φυσικά, η επίθεσή του θα στρεφόταν ενάντια και στα τουρκικά στρατιωτικά φυλάκια. Τούρκοι στρατιώτες σκοτώθηκαν και ο Ερντογάν άρχισε να βγάζει καπνούς από τ' αυτιά, να απειλεί με αντίποινα, να μετακινεί στρατεύματα προς την τουρκοσυριακή μεθόριο και να εγκαλεί τη Μόσχα, με την οποία οι σχέσεις του το αμέσως προηγούμενο διάστημα φαινόταν ότι βρίσκονταν στο μήνα του μέλιτος.

Η πρώτη ρωσική αντίδραση ήταν μια παγερή δήλωση του Λαβρόφ, ο οποίος κατηγόρησε την Τουρκία ότι δεν τήρησε τις δεσμεύσεις της για διαχωρισμό της ένοπλης αντιπολίτευσης που είναι έτοιμη να κάνει διάλογο με την κυβέρνηση Ασαντ, συμμετέχοντας στην πολιτική διαδικασία, από τους τζιχαντιστές. Κι ακόμα, κατηγόρησε την Τουρκία ότι έστειλε εκατοντάδες μαχητές του Μετώπου Αλ Νούσρα να πάρουν μέρος στις πολεμικές συγκρούσεις στη Λιβύη. Αποκαλύφθηκε έτσι, ότι η Ρωσία ενδεχομένως επέσπευσε την επίθεση στην Ιντλίμπ και για να εμποδίσει την Τουρκία να ενισχύσει στρατιωτικά τον Σάραζ (ως γνωστόν, η Ρωσία υποστηρίζει τον Χαφτάρ).

Η τουρκική αντίδραση (με απάντηση του Τσαβούσογλου στον Λαβρόφ) θύμιζε περισσότερο κλαψούρα, σημάδι του ότι η Τουρκία δεν μπορεί να κρατήσει τα προγεφυρώματά της στην Ιντλίμπ, εκτός αν εμπλακεί σ' έναν ευρείας κλίμακας πόλεμο με τις δυνάμεις του Ασαντ, διαρρηγνύοντας πλήρως τις σχέσεις της με τη Ρωσία.

Ακολούθησε νέα ανταλλαγή ανακοινώσεων. Το Κρεμλίνο κατηγόρησε ξανά την Τουρκία για απαράδεκτη στάση, επειδή δεν τήρησε την υπόσχεσή της να εξουδετερώσει τους τζιχαντιστές, και θύμισε ότι η τουρκική στρατιωτική παρουσία στην Ιντλίμπ δεν είχε εξαρχής την έγκριση της συριακής κυβέρνησης (μιλάμε για χοντρό ιμπεριαλιστικό δούλεμα, καθώς τη συμφωνία υπέγραψαν Πούτιν και Ερντογάν), ενώ το ρωσικό υπουργείο Αμυνας δήλωσε ότι η Τουρκία επιβαρύνει την κατάσταση στη «ζώνη αποκλιμάκωσης» της Ιντλίμπ, διότι δε διαχώρισε τους μετριοπαθείς αντάρτες από τους τζιχαντιστές, ενώ παράλληλα επιτρέπει τη μεταφορά όπλων και πυρομαχικών μέσω των τουρκοσυριακών συνόρων.

Επειδή οι δημόσιες ρωσικές δηλώσεις υπήρξαν ιδιαίτερα σκληρές, επιθετικές έναντι της Τουρκίας και ανεπιφύλακτα υποστηρικτικές για το καθεστώς Ασαντ, μπορούμε να καταλάβουμε ότι ακόμα πιο χοντρά πρέπει να τα είπε ο Πούτιν στον Ερντογάν, στη μεταξύ τους τηλεφωνική επικοινωνία την περασμένη Τετάρτη. Οπως ανακοινώθηκε από ρωσικής πλευράς, Πούτιν και Ερντογάν συμφώνησαν να συνεχίσουν οι δύο χώρες τις επαφές τους για τη Συρία. Η Αγκυρα ανακοίνωσε ότι τουρκική αντιπροσωπεία θα μεταβεί γι' αυτόν το λόγο στη Μόσχα τις επόμενες μέρες.

Ο Ερντογάν βρίσκεται σε δίλημμα. 'Η θα αποχωρήσει εντελώς από τη Συρία ή -για να πετύχει μια νέα παράταση της τουρκικής στρατιωτικής παρουσίας από τον Πούτιν- θα πρέπει να κάνει και άλλες παραχωρήσεις στη ρωσική πλευρά. Εκτός αν κάνει μια ακόμα θεαματική κωλοτούμπα και διαρρήξει τις σχέσεις του με τον Πούτιν, προσαρμοζόμενος πλήρως στις αμερικάνικες απαιτήσεις. Το ιμπεριαλιστικό παιχνίδι στην περιοχή είναι σκληρό.

Ξεφτιλίκια

Εντάξει, του «χρωστούσε» του Ράντου η ΝΔ, αλλά τέτοιο ξεφτιλίκι δεν έχει ξαναγίνει. Διόρισαν πρόεδρο του ΣτΕ ένα δικαστή που στις 30 Ιούνη θα βγει υποχρεωτικά στη σύνταξη. Ο Ράντος γίνεται πρόεδρος του ΣτΕ για τεσσερισήμισι μήνες, κατακτώντας ένα ρεκόρ που δύσκολα θα καταρριφθεί.

Προφανώς το απαίτησε ο ίδιος ο Ράντος, για να βάλει στο βιογραφικό του τον τίτλο του προέδρου. Η κυβέρνηση δέχτηκε να υποστεί το ξεφτιλίκι (γιατί μόνο έτσι μπορεί να χαρακτηριστεί η προεδροποίηση του Ράντου), όχι μόνο γιατί έχει υποχρεώσεις απέναντί του (πιο πολλές έχουν οι καναλάρχες ή ο Μελισσανίδης), αλλά και γιατί ο Ράντος έχει αποδειχτεί ιδιαίτερα ικανός στο «λόμπινγκ». Ο ΣΥΡΙΖΑ τον είχε πολεμήσει μέχρι και με χτυπήματα κάτω από τη ζώνη (ο ντόρος με τη γνωστή «ροζ» ιστορία), όμως ο Ράντος, αν και αντιπρόεδρος και με τον πρόεδρο αντίπαλο, κατάφερε να φτιάξει πλειοψηφία ενάντια στο νόμο Παππά για τα κανάλια, οδηγώντας στην κατάργησή του. Μπορεί, λοιπόν, μέχρι να φύγει, να φτιάξει μια στέρεη φιλοκυβερνητική «κατάσταση» στο ΣτΕ.

Ο ΕΛΓΑ παραμένει φορομπηχτικός και με τα ψίχουλα από τον προϋπολογισμό του ΥΠΑΑΤ

Δε θα τσιμπήσουν το «τυράκι» οι αγρότες

Στο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης 2014-2020, το οποίο έχει εγκριθεί και από τους Κομισάριους, προβλέπεται κονδύλι ύψους 200 εκατομμυρίων ευρώ για **«επιδότηση ασφαλίστρου».** Αντίστοιχο κονδύλι κονδύλι έχει εγγραφεί και στον κρατικό προϋπολογισμό της Ισπανίας.

Το κονδύλι θα χρησιμοποιηθεί σε περίπτωση που οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες θα δεχτούν να μπουν στον αγροτικό τομέα, προσφέροντας δήθεν συμπληρωματική ασφάλιση στις ασφαλίσεις που προσφέρει ο ΕΛΓΑ. Αν βέβαια τσιμπήσουν οι αγρότες και δεχτούν να ασφαλιστούν σε ιδιωτικές εταιρίες για κινδύνους που δεν μπορεί να καλύψει ο ΕΛΓΑ.

Ο Βορίδης, με απόφασή του στις 23 Γενάρη του 2020, συγκρότησε δεκαμελή επιτροπή για να γνωμοδοτήσει αν μπορεί να βρεθεί φόρμουλα να μπουν στο σύστημα οι ιδιωτικές εταιρίες. Στην επιτροπή αυτή συμμετέχουν τέσσερα στελέχη ασφαλιστικών εταιριών, ένα στέλεχος της Τράπεζας Πειραιώς, τρεις υψηλόβαθμοι υπηρεσιακοί παράγοντες του ΥΠΑΑΤ, ένας ξεσκολισμένος αγροτοπατέρας από το χώρο της ΝΔ και ο πρόεδρος του ΕΛΓΑ, πρώην βουλευτής της ΝΔ. Οπως αντιλαμβάνεστε, η γνωμοδότηση θα είναι «αβλεπί» υπέρ των ασφαλιστικών εταιριών, στο βαθμό που αυτές δεχτούν να μπουν στις ασφαλίσεις του αγροτικού τομέα.

Από την πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΑΤ και τη διοίκηση του ΕΛΓΑ, όμως, αποκρύφτηκε η ύπαρξη του κονδυλίου για τη λεγόμενη επιδότηση ασφαλίστρου. Και βέβαια, αποκρύφτηκε το ότι **σε κάθε περίπτωση** οι αγρότες θα καταβάλλουν **πρόσθετο ασφάλιστρο**, σύμφωνα με τον νόμο 3877/2010, που ψήφισε η κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου, μετατρέποντας τον ΕΛΓΑ σε φορομπηχτικό μηχανισμό.

Μολονότι ο συγκεκριμένος νόμος ισχύει από το 2010, οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες δεν μπήκαν στις ασφαλίσεις του αγροτικού τομέα, γιατί οι ζημιές και οι καταστροφές στην αγροτική παραγωγή είναι απρόβλεπτες, ενώ οι αγρότες αδυνατούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των ιδιωτικών ασφαλιστικών όσον αφορά το ύψος του ασφάλιστρου (και όχι μόνο).

Ας δούμε τη μεγάλη ανατροπή που έγινε με το νόμο 3877, όσον αφορά τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αποζημίωση των αγροτών για καταστραφείσα παραγωγή, είτε από φυσικούς κινδύνους είτε από ασθένειες.

Η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου, με το νόμο 3877/2010 μετέτρεψε τον ΕΛΓΑ σε ένα φορομπηκτικό μηχανισμό σε βάρος της αγροτιάς, πλούσιας και φτωχής. Το λέμε αυτό γιατί στην Ελλάδα ο αγροτικός κλήρος είναι πολυτεμαχισμένος. Τόσο οι πλούσιοι όσο και οι φτωχοί αγρότες έχουν τη γη τους διάσπαρτη σε διάφορα τεμάχια, μικρά οι φτωχοί, μεγάλα οι πλούσιοι αγρότες.

Ο ΕΛΓΑ, από την πρώτη ημέρα της ίδρυσής του, αποζημιώνει μόνο ένα πολύ μικρό μέρος της αγροτικής παραγωγής που καταστρέφεται από τις φυσικές καταστροφές, στις οποίες είναι εξαιρετικά εκτεθειμένη η γεωργία, και όχι το λεγόμενο αγροτικό κεφάλαιο (εγκαταστάσεις, αγροτικό εξοπλισμό, αποθηκευτικούς χώρους κτλ.). Δεν αποζημιώνει το αγροτικό κεφάλαιο, γιατί αυτό απαγορεύεται από την κοινοτική νομοθεσία, με το πρόσχημα ότι είναι κρατική ενίσχυση και έτσι νοθεύεται ο περιβόητος ανταγωνισμός (ως γνωστόν, από την κοινοτική νομοθεσία δεν απαγορεύονταν οι κρατικές ενισχύσεις στην καπιταλιστική βιομηχανία). Αυτή η επίκληση είναι προσχηματική. Μέσω και αυτής της πολιτικής επιχειρείται η δραστική μείωση της φτωχής αγροτιάς και της αγροτικής παραγωγής.

Με τον παλαιότερο νόμο 2945/2001, ο ΕΛΓΑ έδινε αποζημιώσεις (εννοείται πολύ μικρές) για καταστροφή παραγωγής, με την προϋπόθεση η αξία της καταστραφείσας παραγωγής στο συγκεκριμένο αγροτεμάχιο να είναι μεγαλύτερη από το 20% της αξίας της παραγωγής αυτού του αγροτεμαχίου (και όχι του συνόλου των αγροτεμαχίων του αγρότη). Δηλαδή, η ζημιά αποζημιωνόταν ανάλογα με την καταστροφή σε κάθε αγροτεμάχιο.

Με το νόμο 3877/2010, η κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου άλλαξε αυτή τη διάταξη. Με τη νέα διάταξη, για να αποζημιωθεί ένας αγρότης για την καταστραφείσα (από συγκεκριμένους φυσικούς κινδύνους και ασθένειες) παραγωγή, πρέπει η αξία της καταστραφείσας παραγωγής του αγροτεμαχίου να είναι μεγαλύτερη από το 20% της αξίας της παραγωγής όλων των αγροτεμαχίων του αγρότη!

Με αυτή τη ρύθμιση επιδιώχτηκε η δραστική μείωση των καταβαλλόμενων στους αγρότες αποζημιώσεων. Σχεδιάστηκε δε από το 1998, επί πρωθυπουργίας Σημίτη και υπουργίας του γνωστού για τα κομματικά σαλταρίσματα Τζουμάκα. Συγκεκριμένα, τον Ιούλη του 1998, ο Τζουμάκας δημοσιοποίησε νομοσχέδιο για τον ΕΛΓΑ, στην εισηγητική έκθεση του οποίου ομολογούσε ότι με αυτή τη ρύθμιση θα είναι τεράστιο το όφελος για τον ΕΛΓΑ, γιατί θα δίνει λιγότερες αποζημιώσεις και θα δημιουργείται έτσι αποθεματικό!

Το 2001 ψηφίστηκε ο νόμος 2945, αλλά η κυβέρνηση Σημίτη, με υπουργό Γεωργίας τον Ανωμερίτη, δεν τόλμησε να εισαγάγει αυτή την καταστροφική διάταξη. Το έκανε η κυβέρνηση του Παπανδρέου με το νόμο 3877.

Οπως αντιλαμβάνεστε, στην περίπτωση που μπουν στο σύστημα οι ασφαλιστικές εταιρίες για να ασφαλίζουν έναντι ζημιών στην παραγωγή από άλλους -υποτίθεται πρόσθετους- κινδύνους, για την αποζημίωση των αγροτών θα εφαρμόζεται από τις ιδιωτικές εταιρίες η καταστροφική διάταξη που εισήγαγε ο νόμος 3877/2010. Δηλαδή, θα αποζημιώνουν τους αγρότες μόνο στην περίπτωση που η ζημιά σε ένα αγροτεμάχιο θα είναι μεγαλύτερη από το 20% της αξίας της συνολικής παραγωγής του αγρότη (από όλα τα αγροτεμάχια).

Ο ΕΛΓΑ είναι ΝΠΙΔ, εποπτευόμενο μεν από το ΥΠΑΑΤ, αλλά χωρίς να παίρνει ούτε ένα ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό ή άλλη κρατική πηγή για τις αποζημιώσεις της αγροτικής παραγωγής που καταστρέφεται από φυσικούς κινδύνους και ασθένειες. Από τις εισφορές των αγροτών, ένα μέρος, γύρω στα 12 εκατ. ευρώ, χρησιμοποιείται ως αποθεματικό και 20-23 εκατ. ευρώ δαπανώνται για τα λειτουργικά έξοδα του φορέα, μέσα στα οποία είναι και οι μισθοί των εργαζόμενων του ΕΛΓΑ!

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι η λεγόμενη επιδότηση ασφαλίστρου, που προβλέπεται στο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης 2014-2020, είναι το «τυράκι» για να τσιμπήσουν οι αγρότες και να πιαστούν στη φάκα των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών.

Αποχώρησε η ΕΦΧΕ από τον ΣΕΚ

Το πρώτο ρήγμα στο μαύρο μέτωπο των ελληνοποιήσεων

Από το φθινόπωρο του 2015, που αρθρογραφούμε ενάντια στην πολιτική των γαλακτοβιομήχανων με τη μαζική ελληνοποίηση γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων, με τη μαζική χρήση αγελαδινού γάλακτος ακόμα και στην παραγωγή φέτας ΠΟΠ, με τη χρήση της παράνομης μεθόδου της υπερδιήθησης για την παραγωγή φέτας, με την παράνομη χρήση εισαγόμενου γάλακτος στην παραγωγή γιαουρτιού και όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων, προσπαθούσαμε να πείσουμε τις ηγεσίες των κτηνοτροφικών οργανώσεων να ανοίξουν μέτωπο ενάντια στις γαλακτοβιομηχανίες και στις τυροκομικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

Στη συντριπτική τους πλειοψηφία, όμως, αυτές οι ηγεσίες συνασπίζονταν και εξακολουθούν να συνασπίζονται με τους γαλακτοβιομήχανους και τυροκόμους καπιταλιστές και τις κυβερνήσεις, ξεπουλώντας τα συμφέροντα των φτωχών κτηνοτρόφων μελών τους.

Το τελευταίο διάστημα, το μέτωπο αυτό το έσπασε η ηγεσία της Ενωσης Φυλής Χολστάιν Ελλάδας (ΕΦΧΕ), αποχωρώντας από τον ΣΕΚ (Σύνδεσμος Ελληνικής Κτηνοτροφίας) και καταγγέλλοντας την πολιτική των ελληνοποιήσεων, που οδήγησε σε μεγάλη καταστροφή της κτηνοτροφικής παραγωγής και μαζική εγκατάλειψη της αγελαδοτροφίας από τους κτηνοτρόφους. Σημειωτέον ότι οι περισσότερες αγελάδες γαλακτοπαραγωγής στη χώρα μας είναι της φυλής Χολστάιν.

Παραθέτουμε δύο αποσπάσματα από Δελτία Τύπου που εξέδωσε η ΕΦΧΕ στις 10 και στις 12 Φλεβάρη, αντίστοιχα:

«Η διαπίστωσή μας είναι ότι ο χώρος της γαλακτοπαραγωγής έχει μπει σε δρόμο χωρίς επιστροφή. Η Ελλάδα καθίσταται παραγωγικά εξαρτημένη ενώ ανυπολόγιστες είναι οι απώλειες που απηχούν στην άμεσα εξαρτώμενη με την κτηνοτροφία, γεωργία.

Μάταια προσπαθήσαμε να ενημερώσουμε για το μέγεθος της καταστροφής, που επιτελείται στον κλάδο μας, τόσο την προηγούμενη, όσο και την παρούσα κυβέρνηση. Ο κ. Βορίδης δεν έχει ανταποκριθεί σε συνάντηση, παρά τις πολλαπλές οχλήσεις μας, αρκούμενος σε επικοινωνιακά τεχνάσματα και ομιλίες για "μάχη κατά των ελληνοποιήσεων" στις συνήθεις τηλεοπτικές εμφανίσεις, ενώ η κ. Αραμπατζή, παρότι είχαμε συνάντηση μαζί της, ασχολήθηκε μόνο επιφανειακά με το πρόβλημά μας».

«Η Ενωση Φυλής Χολστάιν Ελλάδας με απόφαση του Διοικητικού της Συμβουλίου αποχωρεί από τον Σύνδεσμο Ελληνικής Κτηνοτροφίας. Βασικό ρόλο στην απόφαση αυτή έπαιξε ότι θεωρούμε ότι πλέον ο κλάδος της ελληνικής γαλακτοπαραγωγού αγελαδοτροφίας δεν έχει την εκπροσώπηση που θα έπρεπε, με αποτέλεσμα τα προβλήματα να συσσωρεύονται. Οι όποιες αλλαγές για μείζονα θέματα του κλάδου, που αφορούν στο ελληνικό φρέσκο γάλα, στο γιαούρτι, στα σχέδια βελτίωσης, στις περιβαλλοντικές δεσμεύσεις με τη νέα ΚΑΠ γίνονται ερήμην μας ή εν αγνοία μας. Ενημερώνουμε το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και τους αρμόδιους των κομμάτων και περιμένουμε ν΄ ανταποκριθούν άμεσα, ζητώντας πλέον ο καθένας ν΄ αναλάβει την ευθύνη, που του αναλογεί, για τα συσσωρευμένα προβλήματα του κλάδου».

Με την ευκαιρία, θα θυμίσουμε κάποια απ' όσα γράψαμε στις 10 Δεκέμβρη του 2018, σε άρθρο μας με τίτλο: «Ετσι τσάκισαν την κτηνοτροφία, προς όφελος των βιομηχάνων και των εισαγωγέων»:

Τα στοιχεία που θα παραθέσουμε στη συνέχεια και αφορούν την εξέλιξη της αγελαδοτροφίας από το 1995 μέχρι το 2017 και τις εισαγωγές νωπού και συμπυκνωμένου γάλακτος από την ΕΕ, προέρχονται από τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και επομένως δεν μπορούν να τα αμφισβητήσουν η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και οι άνθρωποι του συριζαϊκού «σωλήνα», που την πλαισιώνουν.

- Μέσα σε 22 χρόνια, από το 1995 μέχρι το 2017, 21.775 κτηνοτρόφοι εγκατέλειψαν την εκτροφή αγελάδων γαλακτοπαραγωγής! Από τους 24.309 αγελαδοτρόφους το 1995, έμειναν μόνο 2.534 το 2017.

- Το 1995 υπήρχαν 12.900 κτηνοτρόφοι που παρέδιδαν μέχρι 10 τόνους γάλα το χρόνο. Το 2015 είχαν μείνει 611.

- Το 1995 οι κτηνοτρόφοι που παρέδιδαν 10-50 τόνους γάλα το χρόνο ήταν 8.527 και το 2015 είχαν μείνει 1.044!

- Το 1995 οι κτηνοτρόφοι που παρέδιδαν πάνω από 200 τόνους γάλα το χρόνο ήταν 484. Αντιπροσώπευαν το 1,99% του συνολικού αριθμού των κτηνοτρόφων και παρέδιδαν το 27,53% της παραχθείσας ποσότητας αγελαδινού γάλακτος. Το 2005, αυτοί οι κτηνοτρόφοι ήταν 991, αντιπροσώπευαν το 13.74% του συνολικού αριθμού των κτηνοτρόφων και παρέδιδαν το 65,37% της παραχθείσας ποσότητας γάλακτος. Το 2015 αυτοί οι κτηνοτρόφοι ήταν 796, αντιπροσώπευαν το 24.52% του συνόλου των κτηνοτρόφων και παρέδιδαν το 80,66% του συνολικού γάλακτος.

- Το 1995 οι αγελαδοτρόφοι που παρέδιδαν περισσότερους από 1000 τόνους το χρόνο ήταν 12 και παρέδιδαν συνολικά 16.706 τόνους γάλα, το 2005 ήταν 82 και παρέδιδαν 120.239 τόνους και το 2015 ήταν 112 και παρέδιδαν 195.422 τόνους γάλα.

- Αν εξαιρέσουμε το 2005, που η παραγωγή είχε ανέλθει σε 734.000 περίπου τόνους αγελαδινού γάλακτος, το 1995 η παραγωγή ήταν 645.492 τόνοι, από 24.309 κτηνοτρόφους, και το 2015 ήταν 602.519 από 3.246 κτηνοτρόφους. Δηλαδή, ενώ έχουμε πολύ μεγάλη μείωση των κτηνοτρόφων (21.063 παραγωγοί), η παράδοση γάλακτος μειώθηκε μόνο κατά 41.000 τόνους περίπου.

- Οι γαλακτοπαραγωγοί μειώθηκαν και κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Το 2015 ήταν 3.246 και το 2017 μειώθηκαν σε 2.534 (μείωση κατά 22%).

Είχαμε, δηλαδή, μια συνεχή συγκέντρωση της παραγωγής και του κεφαλαίου, όχι όμως τέτοια που να καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες της εσωτερικής αγοράς και τις πραγματικές ανάγκες για τις εξαγωγές (ελληνικού γιαουρτιού για παράδειγμα - η φέτα δεν συμπεριλαμβάνεται, γιατί αναφερόμαστε μόνο στο αγελαδινό γάλα). Αυτό οφειλόταν στην αντιαγροτική πολιτική που ασκούσαν όλες οι κυβερνήσεις, αλλά και στο γεγονός ότι αυτές άφησαν (και αφήνουν) τους γαλακτοβιομήχανους να αλωνίζουν, στην κυριολεξία, σε βάρος των κτηνοτρόφων και της κτηνοτροφικής παραγωγής.

Τσάκισαν, λοιπόν, τους αγελαδοτρόφους γαλακτοπαραγωγής, αναγκάζοντας την πλειοψηφία τους να εγκαταλείψουν την κτηνοτροφία και τώρα έρχεται η ΔΕΛΤΑ και τους ζητά να μειώσουν την παράδοση του γάλακτος! Δεν έχουμε στοιχεία για τις ποσότητες νωπού αγελαδινού γάλακτος που συγκεντρώνει η ΔΕΛΤΑ, είναι όμως βέβαιο πως αν υλοποιηθεί αυτός ο εκβιασμός θα επέλθει ένα ακόμα χτύπημα στην παραγωγή νωπού αγελαδινού γάλακτος και στους κτηνοτρόφους.

Η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων σφυρίζει αδιάφορα. Με την ΚΥΑ του Αυγούστου του 2016 νομιμοποίησε τη χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή ελληνικού γιαουρτιού, με αποτέλεσμα να αυξηθεί ακόμη πιο πολύ η εισαγωγή συμπυκνωμένου γάλακτος. Αυτό προκύπτει από τα επίσημα στοιχεία.

- Το 2015 σε σχέση με το 2014 είχαμε αύξηση των εισαγωγών νωπού αγελαδινού γάλακτος κατά 16.000 τόνους και συμπυκνωμένου κατά περίπου 6.000 τόνους. Το συμπυκνωμένο γάλα αραιώνεται σε αναλογία 1:4 με νερό και επομένως το ισοδύναμο των 6.000 τόνων είναι 30.000 τόνοι γάλακτος. Ετσι, το 2015 είχαμε μια συνολική αύξηση των εισαγωγών αγελαδινού γάλακτος κατά 46.000 τόνους.

- Το 2016 οι εισαγωγές νωπού γάλακτος αυξήθηκαν κατά 4,5 χιλιάδες τόνους και συμπυκνωμένου κατά 15.500 χιλιάδες τόνους. Το 2016 σε σχέση με το 2014 είχαμε μια αύξηση νωπού γάλακτος νωπού και συμπυκνωμένου γάλακτος. Συνολικά είχαμε μια αύξηση εισαγωγών αγελαδινού γάλακτος κατά 82.000 τόνους.

- Το 2017 είχαμε σε σχέση με το 2014 μια αύξηση 22.000 τόνων συμπυκνωμένου γάλακτος και μια μείωση 4.000 τόνων νωπού γάλακτος. Η συνολική αύξηση των εισαγωγών ανήλθε σε 106.000 τόνους!

Περιττεύει να πούμε ότι αυτές οι εισαγωγές συμπυκνωμένου και νωπού γάλακτος, που συνεχίζονται και στην εποχή των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, έπληξαν καίρια τόσο την ποσότητα του παραγόμενου ελληνικού γάλακτος όσο και τις τιμές. Οι Τσιπροκαμμένοι δε συνέχισαν απλά την πολιτική των προκατόχων τους, αλλά ερωτοτροπούν με τον ΣΕΒΓΑΠ και τον έχουν αναγορεύσει σε... ηγέτη.

Σήμερα, οι καπιταλιστές των γαλακτοκομικών και τυροκομικών επιχειρήσεων αγοράζουν **ένα κιλό νωπό αγελαδινό γάλα με 0,38 ευρώ**. Λιγότερο απ' όσο πουλιέται στη λιανική ένα μπουκαλάκι νερό των 330cc!

ΥΓ1. Ο βασικός παράγοντας του ΣΕΚ εκτρέφει πρόβατα γαλλικής φυλής και με το νωπό γάλα τους παράγει φέτα ΠΟΠ, για την παραγωγή της οποίας πρέπει να χρησιμοποιείται νωπό γάλα αποκλειστικά από ελληνικές φυλές. Οι κυβερνήσεις όλων των χρωμάτων, όχι μόνο δεν παίρνουν το παραμικρό μέτρο εναντίον του (και όποιων άλλων κάνουν το ίδιο) αλλά συνεργάζονται στενά μαζί του.

ΥΓ2. Από το Δεκέμβρη του 2019 νομιμοποιήθηκε με εγκυκλίους του ΥΠΑΑΤ η μαζική ελληνοποίηση αρνιών από τη Ρουμανία. Η Εθνική Διεπαγγελματική Οργάνωση Κρέατος (ΕΔΟΚ), στην οποία κάνει κουμάντο ο ΣΕΚ, σφυρίζει κλέφτικα.

Γεράσιμος Λιόντος

Σε απόλυτο αδιέξοδο η κυβέρνηση Μητσοτάκη στο Προσφυγικό

Καταφεύγει στη φασιστικοποίηση

Ακόμα και οι πιο φανατικοί υποστηρικτές της κυβέρνησης Μητσοτάκη παραδέχονται ότι αυτή έχει φτάσει σε πλήρες αδιέξοδο προσπαθώντας να διαχειριστεί το Προσφυγικό σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ΕΕ και τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστικών χωρών και των δορυφόρων τους στην κεντρική Ευρώπη. Κι επειδή το μόνο που δε θέλει η κυβέρνηση να καταπατήσει είναι η πολιτική που της υπαγορεύουν τα αφεντικά της ΕΕ, καταφεύγει σε βάθεμα της φασιστικοποίησης της δημόσιας ζωής στην Ελλάδα.

Οι τελευταίες εξελίξεις, με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που επιτάσσει ακίνητα σε πέντε νησιά, προκειμένου να κατασκευαστούν τα νέα (κλειστά) στρατόπεδα συγκέντρωσης, και με την εκκολαπτόμενη Διεύθυνση Επιστροφών Μεταναστών είναι δύο μόνο από τα πολλά δείγματα γραφής της κυβέρνησης Μητσοτάκη στη διαχείριση των προσφύγων.

Προηγουμένως, γίναμε μάρτυρες ενός κρεσέντο φασιστικής πολιτικής και απόλυτης καταπάτησης ανθρώπινων δικαιωμάτων (έτσι όπως τα έχουν κατοχυρώσει αστικές κυβερνήσεις), με εξαγγελίες για ταχύρρυθμες διαδικασίες εξέτασης των αιτήσεων ασύλου, κρατήσεις προσφύγων σε κλειστούς χώρους, άμεσων απελάσεων κτλ. κτλ. Η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, που επισημοποιεί την έναρξη της κατασκευής και λειτουργίας κλειστών στρατοπέδων συγκέντρωσης για τους πρόσφυγες ήρθε να επιστεγάσει τα προηγούμενα.

Η ΠΝΠ, όμως, προκάλεσε εκρηκτικές αντιδράσεις στα νησιά, οι οποίες αυτή τη φορά δε στράφηκαν ενάντια στους πρόσφυγες (όπως είχε συμβεί την προηγούμενη εβδομάδα), αλλά ενάντια στην κυβέρνηση, που πρέπει να κάνει ζάφτι δικούς της τοπικούς «άρχοντες».

Η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου

Η φρέσκια νομοθετική ρύθμιση δεν πέρασε από τη Βουλή (προφανώς για να μη φέρει σε δύσκολη θέση τους τοπικούς βουλευτές), αλλά έγινε με τον πιο αυταρχικό τρόπο που προβλέπει η αστική συνταγματική τάξη: την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία πρώτα εφαρμόζεται και μετά, σε εύλογο χρόνο, οδηγείται για έγκριση στη Βουλή, συνήθως κατόπιν εορτής.

Στόχος της ΠΝΠ είναι η παράκαμψη των τοπικών κοινωνιών, ώστε να παγιωθεί η μετατροπή των νησιών σε φυλακές για τους πρόσφυγες που συνεχίζουν να καταφθάνουν κάθε μέρα στη χώρα. Η κυβέρνηση θέλει να προχωρήσει με fast track διαδικασίες, μαντρώνοντας τους πρόσφυγες σε κλειστά στρατόπεδα συγκέντρωσης, ώστε να αποφευχθεί η μετακίνησή τους στην ενδοχώρα. Γιατί από την ηπειρωτική Ελλάδα μπορούν να αναζητήσουν τη διακίνησή τους προς τις ευρωπαϊκές χώρες, ενώ από τα νησιά αυτό είναι σχεδόν αδύνατο. Για να πέσει, όμως, το παραδάκι από την ΕΕ γι' αυτά τα νέα στρατόπεδα συγκέντρωσης, δεν πρέπει αυτά να χαρακτηρίζονται «κλειστά». Ετσι, βρέθηκε το κόλπο των «ελεγχόμενων». Οι πρόσφυγες –λένε- θα μπορούν να βγαίνουν την ημέρα με κάποια κάρτα που θα έχουν και θα επιστρέφουν υποχρεωτικά κάποια ορισμένη ώρα. Αλλιώς, θα έχουν παραβιάσει τους όρους και η αίτηση για χορήγηση διεθνούς προστασίας που έχουν υποβάλει θα απορρίπτεται αμέσως.

Την ίδια στιγμή, βάσει του νέου νόμου, που έχει τεθεί σε ισχύ από την 1η του Γενάρη, οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας θα εξετάζονται με fast track διαδικασίες στα σύνορα της χώρας, ενώ οι ασφυκτικές προθεσμίες δε θα αφήνουν περιθώρια στους αιτούντες να προετοιμαστούν κατάλληλα. Δυσμενέστερη μεταχείριση επιφυλάσσεται από τα συγκεκριμένα νομοθετικά κείμενα για τους πιο «ζωηρούς» (ή για όσους αποφασίσουν να αντισταθούν σ' αυτά τα μέτρα της ελληνικής κυβέρνησης) οι οποίοι θα έχουν στέρηση εξόδου ή ταχύρρυθμες διαδικασίες απελάσεων.

Η Διεύθυνση Επιστροφών Μεταναστών

Σύμφωνα με τις δηλώσεις του Μηταράκη, θα συσταθεί το αμέσως προσεχές διάστημα ειδική Διεύθυνση Επιστροφών Μεταναστών που (όπως λέει και το όνομά της) στόχο θα έχει την υλοποίηση των απελάσεων των προσφύγων που έχουν λάβει τελική απορριπτική απάντηση στο αίτημα διεθνούς προστασίας που έχουν υποβάλει. Πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι βάσει διεθνών συνθηκών, τις οποίες έχει κατοχυρώσει και η Ελλάδα, οι επιστροφές προσφύγων δεν είναι απλή υπόθεση (και δε θα έπρεπε να είναι) και άρα η όλη «φιλολογία» περί των «άμεσων επιστροφών» αποτελεί σε μεγάλο βαθμό τροφή για εσωτερική κατανάλωση παρά στόχο που μπορεί να υλοποιηθεί άμεσα. Παραμένει, παρολαυτά, ξεκάθαρη η οδηγία που δίνεται από την κυβέρνηση.

Εκτός όμως από τις «επίσημες» απελάσεις, καλά κρατούν τα push backs, οι παράνομες επαναπροωθήσεις από λιμενόμπατσους και άλλους αξιωματούχους, Ελληνες και Τούρκους. Την Πέμπτη 6 του Φλεβάρη, 94 πρόσφυγες, μεταξύ των οποίων γυναίκες με μωρά παιδιά, εμφανίστηκαν στις όχθες του ποταμού Μέριτς μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας. Ολοι τους, ανεξαρτήτως φύλου, ηλικίας και άλλων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών (ένας ήταν με μόλυνση στο μάτι) ξυλοκοπήθηκαν από έλληνες στρατιώτες και αναγκάστηκαν να επιστρέψουν στην Τουρκία.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της τουρκικής εφημερίδας Daily Sabah (6.2.2020), οι κάτοικοι των παραμεθόριων χωριών της τουρκικής επαρχίας Edirne (Αδριανούπολης) βρήκαν μετανάστες διαφορετικών εθνικοτήτων παγωμένους από το κρύο και τους έδωσαν κουβέρτες προτού μεταφερθούν στο τοπικό νοσοκομείο. Η εφημερίδα αναφέρει ότι η «πρώτη ομάδα περίπου 80 μεταναστών εντοπίστηκε κοντά στο χωριό Kiremitçisalih τις πρώτες πρωινές ώρες της Πέμπτης. Οι κάτοικοι τους προσέφεραν φαγητό και τσάι. Αργότερα, άλλα πέντε άτομα με σκισμένα ρούχα έφθασαν στην πλατεία του χωριού και κατέφυγαν σε ένα καφέ. Οι ντόπιοι έφεραν ρούχα για τους μετανάστες, και διαπίστωσαν ότι κάποιοι είχαν ξυλοκοπηθεί» από τις ελληνικές αρχές. Γιατί όχι και από τις τουρκικές αρχές, θα προσθέταμε εμείς.

Σύμφωνα με το υπουργείο Εσωτερικών της Τουρκίας, 25.404 «παράτυποι» μετανάστες επέστρεψαν στην Τουρκία από την Ελλάδα τους πρώτους 10 μήνες του 2019, σημαντικά αυξημένοι σε σχέση με τους 11.867 που επαναπροωθήθηκαν το 2018. Οι αριθμοί αυτοί μπορεί, φυσικά, να είναι κατασκευασμένοι, ως μέρος του πολιτικού παιχνιδιού του Ερντογάν για να τσιμπήσει κι άλλο ζεστό χρήμα από την ΕΕ, κρατώντας το ρόλο του μπόγια προσφύγων ώστε να μην περάσουν το κατώφλι της Ευρώπης, όμως σίγουρα δείχνουν την τάση που υπάρχει και εφαρμόζεται και από την τωρινή και από την προηγούμενη ελληνική κυβέρνηση.

Τέλος, σύμφωνα με τις δηλώσεις του προσφυγοφάγου υπουργού Μηταράκη, στον οποίο έχει αποδοθεί από ανθρώπους που εργάζονται σε δομές προσφύγων το παρατσούκλι «Νότης ο Τσεκούρης», καθώς προτού γίνει υπουργός τσεκούρωσε τον ΑΜΚΑ για τους αιτούντες διεθνή προστασία, η ελληνική κυβέρνηση «προσδοκά» στη συνεργασία με τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά κράτη για επιστροφές προσφύγων σε χώρες όπως το Αφγανιστάν, που κατά τη γνώμη του «δε δικαιολογούν συνθήκες ασύλου». Θα ήταν χαμένα λόγια να πει κάποιος στον Μηταράκη, ότι το αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας είναι ατομικό και εξετάζεται κατά περίπτωση, οπότε οι αιτήσεις δεν μπορούν να κριθούν σωρηδόν βάσει εθνικότητας και χώρας καταγωγής, όπως ο ίδιος ισχυρίζεται. Η ίδια η Υπηρεσία Ασύλου έχει εκδώσει και διανείμει εσωτερικά στους χειριστές των υποθέσεων ασύλου κατευθυντήριες οδηγίες, με βάση τις οποίες 13 περιοχές στο Αφγανιστάν αναγνωρίζονται ως ανασφαλείς, με τις μισές από αυτές να θεωρούνται περιοχές όπου υπάρχει αδιάκριτη βία. Μ' άλλα λόγια, και μόνο η καταγωγή των ανθρώπων από αυτές τις περιοχές θεωρείται λόγος επαρκής για να τους χορηγηθεί διεθνής προστασία. Ο Μηταράκης προσβλέπει στη συνεργασία με τις χώρες που πρώτες είχαν υποδείξει το δρόμο επιστροφής σε πρόσφυγες, θέτοντας τη ζωή τους σε περαιτέρω κίνδυνο, μιας και δεν είναι σενάριο επιστημονικής φαντασίας να επιστρέψει κάποιος στη χώρα του και αργότερα να βρεθεί νεκρός από τους διώκτες του (έχουν συμβεί ουκ ολίγες τέτοιες περιπτώσεις και έχουν δημοσιευτεί στον Τύπο).

Υλακές

Μέχρι την προηγούμενη βδομάδα, η κυβέρνηση ακολουθούσε πογκρομιστική τακτική, προσπαθώντας να σπρώξει τους κατοίκους των νησιών ενάντια στους πρόσφυγες, υποδεικνύοντας αυτούς (τους πρόσφυγες) ως αιτία για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα νησιά και όχι την ακολουθούμενη πολιτική. Δε δίστασαν ακόμα και ν' αφήσουν ελεύθερο το πεδίο σε χρυσαυγίτες και άλλα φασισταριά (αν δεν τους καθοδήγησαν ασφαλίτες και κυπατζήδες), που σχημάτισαν πολιτοφυλακή και έκαναν έλεγχο σε διερχόμενους και αυτοκίνητα!

Από αυτή τη βδομάδα, όμως, θέλοντας και μη, έχει βρεθεί η ίδια αντιμέτωπη με την οργή των κατοίκων, μετά την υπογραφή της ΠΝΠ. Ο περιφερειάρχης Μουτζούρης, που εδώ και καιρό παριστάνει τον έλληνα Σαλβίνι, μηρυκάζοντας ακόμα και γελοία σενάρια συνωμοσίας για... σχέδιο εποικισμού της Ελλάδας, που έχει καταρτίσει ο ΟΗΕ (!), ανακοίνωσε πως διακόπτει τις σχέσεις της Περιφέρειας με την κυβέρνηση. Οι δεξιοί δήμαρχοι και παράγοντες δεν μπορούν να συγκρατήσουν την οργή του κόσμου. Ακόμα και οι φανατικοί προσφυγοφάγοι παράτησαν τους πρόσφυγες και τα βάζουν με την κυβέρνηση.

Οι ακροδεξιοί της ΝΔ καταβάλλουν απεγνωσμένες προσπάθειες να μετατοπίσουν το ζήτημα στο «κλειστά ή ανοιχτά στρατόπεδα», μπας και τσιμπήσουν οι κάτοικοι. Γι' αυτό και ο ακροδεξιός Μπουμπούκος εμφανίστηκε στην ΕΡΤ ζητώντας κλειστά κέντρα, ώστε να μην περνάει ούτε κουνούπι. Το 'παιξε μάλιστα και... λαρτζ, λέγοντας ότι προτιμά να μην παρθεί ούτε σεντ από την ΕΕ, αν είναι να μπορούν οι πρόσφυγες να βγαίνουν απ' αυτά. Παράλληλα, η κυβέρνηση άρχισε «να μοιράζει λεφτά», μπας και μ' αυτά δελεάσει τους τοπικούς παράγοντες κι αυτοί με τη σειρά τους τραβήξουν τους δεξιούς έξω από τις κινητοποιήσεις, κλείνοντάς τους το μάτι ότι «θα φάνε καλά, αν βοηθήσουν την κυβέρνηση».

Ολα αυτά, είναι μεν φασιστικά, όμως δεν οδηγούν σε άρση του αδιεξόδου. Ούτε οι κάτοικοι των νησιών θα πειστούν ότι η λύση είναι τα κλειστά ή... ελεγχόμενα στρατόπεδα συγκέντρωσης, ούτε οι πρόσφυγες θα σταματήσουν να έρχονται, επειδή τάχαμου θα φοβηθούν τον «Νότη Τσεκούρη» και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που φτιάχνει. Ο πόθος τους για μια καλύτερη ζωή, η απελπισία που τους πιάνει όταν σκέφτονται τι άφησαν πίσω στις χώρες τους, τους κάνει ανθεκτικούς σε κάθε κίνδυνο, σε κάθε κακουχία, σε κάθε απανθρωπιά. Σταμάτησαν μήπως οι νάρκες και οι φράχτες του Εβρου τις προσφυγικές ροές; Τις ανέκοψε το κολαστήριο της Αμυγδαλέζας, το κυνηγητό στους δρόμους της Αθήνας, ο εγκλεισμός για μήνες σε βρόμικα κελιά αστυνομικών τμημάτων; Το γεγονός ότι πολλοί από τις παλιές «φουρνιές» προσφύγων και μεταναστών κατάφεραν να φύγουν τελικά από την Ελλάδα, είναι γνωστό σε όσους βρίσκονται στην Τουρκία και προσπαθούν να περάσουν στην Ελλάδα ή βρίσκονται στις χώρες τους και σκέφτονται να ξεκινήσουν το μακρύ ταξίδι. Ολοι, λοιπόν, εξακολουθούν να έχουν την ελπίδα ότι κάποια στιγμή «θα τους χαμογελάσει η τύχη». Κι αυτή την ελπίδα κανένας Τσεκούρης, κανένας Μπουμπούκος, κανένας χρυσαυγίτης, κανένας αφιονισμένος «ελληνορθόδοξος» δεν μπορεί να τους τη σκοτώσει.

Τι θα μείνει αν βυθιστούμε στη φασιστικοποίηση που μεθοδικά οργανώνει η κυβέρνηση Μητσοτάκη; Θα μείνει το στίγμα ενός λαού που φέρθηκε με τη μέγιστη σκληρότητα και αναλγησία απέναντι σε ξεριζωμένους. Που δέχτηκε να μετατραπεί η χώρα του σε απέραντη φυλακή για να κοιμούνται ήσυχοι οι καπιταλιστές της ιμπεριαλιστικής Ευρώπης. Κάποιοι νησιώτες φαίνεται πως άρχισαν να το καταλαβαίνουν, γι' αυτό και την Πέμπτη έδιωξαν τους νεοναζιστές που πήγαν να σπεκουλάρουν στη συγκέντρωσή τους. Ενα σύνθημα πρέπει να διαπεράσει απ' άκρη σε άκρη την Ελλάδα: **χαρτιά σε όλους τους ξεριζωμένους, άμεσους απεγκλωβισμούς τους από τα νησιά και μεταφορά τους στην ηπειρωτική χώρα.**

Ξεσάλωσαν -για ακόμη μια φορά- οι σχολάρχες

Με ανακοίνωσή του ο Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Σχολείων διαμαρτύρεται, διότι πολλοί εκπαιδευτικοί παραιτούνται από τα ιδιωτικά σχολεία για να τοποθετηθούν ως αναπληρωτές.

Ζητά μάλιστα «είτε να μην καλούνται από τους πίνακες εκπαιδευτικοί που είναι ήδη διορισμένοι, είτε, αν κληθούν, να έχουν την επιλογή να παραμείνουν στο σχολείο τους χωρίς να υποστούν κάποια ποινή και χωρίς να χάσουν την προϋπηρεσία αυτή».

Στην ουσία, δηλαδή, οι σχολάρχες ζητούν να κηρυχτεί αδύνατη η παραίτηση του ιδιωτικού εκπαιδευτικού και να μην επιτρέπεται ο διορισμός του στη δημόσια εκπαίδευση εφόσον εργάζεται σε ιδιωτικό σχολείο!

Οργισμένη η ΟΙΕΛΕ απαντά ότι «οι εκπαιδευτικοί φεύγουν άρον άρον από τα ιδιωτικά σχολεία, διότι:

• Είναι επί μήνες απλήρωτοι.

• Δεν τους καταβάλλουν τους μισθούς των καλοκαιρινών μηνών.

• Πληρώνονται το μισθό τους στην τράπεζα και την επόμενη μέρα επιστρέφουν (φυσικά όχι με τη θέλησή τους) τα μισά στο χέρι του σχολάρχη.

• Διώκονται "κλοτσηδόν" στο τέλος της διετίας για να πάρει ο εργοδότης νέο, φτηνό δυναμικό.

• Τους "παραιτούν" Ιούνιο για να τους "ξαναπροσλάβουν" το Σεπτέμβριο.

• Καθημερινά απειλούνται για να αλλάζουν βαθμολογίες, να μην παρατηρούν τους γόνους των ισχυρών, να είναι "φρόνιμοι" με τα παιδιά του "πελάτη".

• Ανέχονται συνεχείς προσβολές, απλήρωτη εργασία τα απογεύματα, "υποχρεωτικές" (και απλήρωτες) συνοδείες στα σχολικά λεωφορεία, "υποχρεωτική" (και απλήρωτη) παρουσία σε εκδηλώσεις μέσα σε σαββατοκύριακα, αργίες, διακοπές.

• Εργάζονται τις διπλάσιες ώρες από αυτές που δηλώνονται στο διοριστήριο λόγω των παραποιημένων ωρολόγιων προγραμμάτων».

Το γενικότερο πολιτικό κλίμα, οι κατά καιρούς δηλώσεις Κεραμέως ότι θα υπάρξει αναμόρφωση του πλαισίου λειτουργίας της ιδιωτικής εκπαίδευσης, καθώς και οι δηλώσεις της που υπαινίσσονται αύξηση του διδακτικού ωραρίου (επανέλαβε την ψευδή πληροφορία ότι οι εκπαιδευτικοί στην Ελλάδα εργάζονται λιγότερες ώρες από το μέσο όρο των ωρών διδασκαλίας στις χώρες του ΟΟΣΑ), οδήγησαν τους σχολάρχες σε μια νέα αισχρή προτροπή προς το υπουργείο Παιδείας.

Στην ίδια ανακοίνωσή τους αναφέρουν και τα εξής:

«Υπενθυμίζουμε ότι οι τεράστιες ανάγκες για αναπληρωτές είναι σε μεγάλο βαθμό πλασματικές: προκύπτουν κυρίως από τον πολύ χαμηλό (όπως προκύπτει από τις μελέτες του ΟΟΣΑ) μέσο όρο εβδομαδιαίων ωρών μαθήματος που διδάσκει ένας εκπαιδευτικός στην χώρα μας και την παγκόσμια πρωτοτυπία το διδακτικό ωράριο να μειώνεται σταδιακά από τις 24 εβδομαδιαίες ώρες έως και τις 21 στην Πρωτοβάθμια και από τις 23 έως και τις 18 στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση με την πάροδο του χρόνου. Μια εκλογίκευση του ωραρίου αυτού προς τον μέσο όρο του ΟΟΣΑ με κατάργηση της ωρίμανσης θα αποκάλυπτε ότι τα πραγματικά κενά είναι πολύ λιγότερα και το κόστος για τον κρατικό προϋπολογισμό πολύ χαμηλότερο».

Το θράσος των σχολαρχών δεν έχει όρια. Στην ανακοίνωσή της η ΟΙΕΛΕ αναφέρει:

«Εμφανιζόμενοι ως "βασιλικότεροι του βασιλέως" και επανερχόμενοι στην παλιά τους τακτική να υπαγορεύουν πολιτικές στο Υπουργείο Παιδείας, οι εκπρόσωποι των σχολαρχών με σημερινό τους Δελτίο Τύπου **ζητούν να εφαρμοστούν οι ντιρεκτίβες του ΟΟΣΑ και να αυξηθεί το ωράριο των εκπαιδευτικών, με κατάργηση μάλιστα της "ωρίμανσης"**. Με τον τρόπο αυτό, λένε, θα μειωθούν τα κενά και θα γλιτώσει χρήματα ο κρατικός προϋπολογισμός. (Βέβαια, σπανίως δείχνουν ανάλογη ευαισθησία για τα δημόσια ταμεία, όταν φοροδιαφεύγουν και πρωταγωνιστούν στη μαύρη εργασία).

Η πρότασή τους αυτή, αν εφαρμοστεί, **θα οδηγήσει σε χιλιάδες απολύσεις αναπληρωτών και εκατοντάδων ιδιωτικών εκπαιδευτικών και σε σημαντικές μειώσεις μισθών**, και σε επιπλέον αύξηση ωραρίου για τους συναδέλφους με μεγαλύτερη προϋπηρεσία!...».

Αναμένεται νέα επίθεση στη δημόσια εκπαίδευση

Στα τέλη του Γενάρη πραγματοποιήθηκε συνάντηση Μητσοτάκη-ηγεσίας του υπουργείου Παιδείας, στο πλαίσιο της δημαγωγικής προπαγάνδας περί ελέγχου του κυβερνητικού έργου, προώθησης των υπεσχημένων ανά υπουργείο και του προγραμματισμού για το 2020.

Τονίζοντας το υποκριτικό ενδιαφέρον του για τη δημόσια εκπαίδευση, ο Μητσοτάκης, έκανε την ακόλουθη δήλωση: «εντός των επόμενων δύο μηνών πρέπει να στρέψουμε περισσότερο το ενδιαφέρον μας στο τι γίνεται στα σχολεία μας».

Βέβαια, το «ενδιαφέρον» της κυβέρνησης της ΝΔ για τη δημόσια εκπαίδευση έχει γίνει ήδη αντιληπτό ιδιαίτερα τους τελευταίους πέντε μήνες.

Η κυβέρνηση μεγαλούργησε στο θέμα της άγριας καταστολής, αποθέωση της οποίας αποτελεί η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Χορτάσαμε από σκοταδιστικές απόψεις (έκκληση σε ιεροδιδάσκαλους να συμμετέχουν ενεργά στα της Παιδείας, υποχρεωτικός εκκλησιασμός και κατήχηση την ημέρα των Τριών Ιεραρχών, εγκύκλιος για συμμετοχή των μαθητών σε ημερίδα παραεκκλησιαστικής οργάνωσης και ανάκλησή της μετά το σάλο) και αναχρονιστικές αντιδραστικές παροτρύνσεις (η δήλωση Κεραμέως ότι το μάθημα της Ιστορίας πρέπει να ενισχύει την εθνική συνείδηση σε αντιδιαστολή με τον κοινωνικό της χαρακτήρα μαρτυρά την πρεμούρα των κυβερνώντων η Ιστορία να χρησιμοποιείται ως «εθνικό αφήγημα», ως θεμέλιο της κυρίαρχης ιδεολογίας).

Καταργήθηκε η ρύθμιση Γαβρόγλου για τη διάκριση μεταξύ σχολών χαμηλής ζήτησης, στις οποίες οι υποψήφιοι εισάγονται χωρίς πανελλαδικές εξετάσεις, και σχολών υψηλής ζήτησης, που οι υποψήφιοι εισάγονται με πανελλαδικές, επειδή η ΝΔ επιδιώκει το δρόμο της δραστικής αντιμετώπισης του φαινομένου του μαζικού συνωστισμού της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας μπροστά στις πύλες των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, το δρόμο του σοκ και δέους και όχι τον αργό θάνατο που επεδίωκαν οι συριζαίοι.

Τα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών «απελευθερώθηκαν από τον ασφυκτικό έλεγχο της Πολιτείας» και αυτό αποτέλεσε «επείγον κυβερνητικό μέτρο» για να προωθηθεί η επιχειρηματική λειτουργία των Πανεπιστημίων και να γενικευτούν τα δίδακτρα.

Νομοθετήθηκε νέο σύστημα μέγγενη για τα ΑΕΙ «αξιολόγησης και πιστοποίησης της ποιότητας», μέσω της «Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης» που αντικαθιστά την ΑΔΙΠ. Με «μπροστινό» την Αρχή, το υπουργείο Παιδείας συγχωνεύει-καταργεί Τμήματα και Πανεπιστήμια, αξιολογεί τα ιδρύματα με σκληρά κριτήρια ανταγωνισμού, τα Πανεπιστήμια κινδυνεύουν με ολική ή μερική αναστολή της χρηματοδότησης αν δεν παρέχουν εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος το απαιτούμενο υλικό πληροφόρησης, μέρος της πετσοκομμένης χρηματοδότησης τίθεται υπό την αίρεση της αξιολόγησης (80%-20%), κ.λπ.

Τέλος, βήμα-βήμα καταλύεται το άρθρο 16 του Συντάγματος. Εκτός από την «επαναφορά της δυνατότητας αναγνώρισης της επαγγελματικής ισοδυναμίας τίτλων σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης κρατών - μελών της ΕΕ και τρίτων χωρών (βλέπε αμερικανικά κολλέγια), το υπουργείο ανακοίνωσε ότι με αυτοματοποιημένο, πλέον, τρόπο θα γίνεται η αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων των αποφοίτων των κολλεγίων, «σύμφωνα με την Οδηγία 2005/36/ΕΚ, όπως ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με το Π.Δ. 38/10 και ισχύει» καθώς και «η διευκόλυνση διαδικαστικά της διεκπεραίωσης των σχετικών αιτήσεων». Ακολούθησε το άρθρο 50 στο νόμο 4653/2020, σύμφωνα με το οποίο οι κάτοχοι τίτλων πανεπιστημίων της αλλοδαπής που έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιόχρησης με τα εδώ κολλέγια έχουν δικαίωμα συμμετοχής στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ για την πρόσληψη στη δημόσια εκπαίδευση, εφόσον έχουν αναγνώριση ακαδημαϊκής ισοτιμίας και αντιστοιχίας από τον ΔΟΑΤΑΠ ή κατέχουν αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων βάσει της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ ή κατέχουν αναγνώριση επαγγελματικής ισοδυναμίας τίτλου σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με συναφή τίτλο σπουδών για κλάδο εκπαιδευτικού.

Το μέτρο καταδεικνύει προθέσεις, άσχετα αν σήμερα, όπως έχουν τα πράγματα, δεν μπορούν να προχωρήσουν οι σχετικές διαδικασίες (άρθρο 16, ιδρυτικός νόμος ΔΟΑΤΑΠ για ακαδημαϊκή αναγνώριση πτυχίων ομοταγών ιδρυμάτων της αλλοδαπής με προϋπόθεση το σύνολο των σπουδών να έχει πραγματοποιηθεί στην αλλοδαπή και βασική προϋπόθεση για συμμετοχή στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ για το διορισμό/πρόσληψη στη δημόσια εκπαίδευση το πτυχίο ΑΕΙ ή ισότιμο πτυχίο αντίστοιχης ειδικότητας της αλλοδαπής, το οποίο απονέμει ο ΔΟΑΤΑΠ).

Στη συνάντηση με τον Κούλη, η Κεραμέως ανέπτυξε τις 16 παρεμβάσεις που προτίθεται να κάνει το υπουργείο μέσα στο 2020.

Μεταξύ άλλων φανφαρόνικων διακηρύξεων που έχουμε ακούσει επανειλημμένως απ' όλους όσους πέρασαν κατά καιρούς από το υπουργείο Παιδείας (π.χ. ανάπτυξη νέων προγραμμάτων σπουδών, στήριξη της ειδικής αγωγής μέσω των διορισμών, ενίσχυση πλαισίου ένταξης προσφύγων, κ.ά.), σημειώνουμε τις εξής χαρακτηριστικές παρεμβάσεις:

◆ Θεσμοθέτηση νέου πλαισίου πρότυπων και πειραματικών σχολείων. Πιο συγκεκριμένα στόχος είναι το Σεπτέμβριο του

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Οταν η εργασία στο ΕΚΠΑ καταλήγει σε... εθελοντισμό

Το ΕΚΠΑ συνηθίζει να πρωτοπορεί στην εφαρμογή αντιδραστικών πολιτικών των εκάστοτε κυβερνήσεων, τόσο στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, όσο και στον τομέα των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Μετά από πολλούς αγώνες που δώσαμε όλοι μας για την απεμπλοκή του ΕΚΠΑ από εταιρείες εργολάβων, που κοστίζουν ακριβά και πληρώνουν μισθούς πείνας (όταν θυμούνται να πληρώσουν) στους μονίμως υπό καθεστώς εκφοβισμού εργαζόμενους, το Ιδρυμα, από το Νοέμβρη του 2019, προχώρησε στην πρόσληψη 104 καθαριστών/τριών με απευθείας σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου. Ασφαλώς, η Διοίκηση συνέχισε να αναθέτει σε εργολάβους την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών του Ιδρύματος. Εργολαβική εταιρεία, στέλεχος της οποίας ενεπλάκη, όπως λέγεται, σε επιχειρήσεις τύπου μαφίας, έχει τη φύλαξη και τον καθαρισμό εξωτερικών χώρων. Σε εργολάβο έχουν ανατεθεί επίσης τα κυλικεία και η σίτιση.

Μετά την αναμφίβολα θετική εξέλιξη των απευθείας προσλήψεων, οι εργαζόμενοι/ες στον καθαρισμό πίστεψαν ότι, επιτέλους, θα δούλευαν με καλύτερους όρους εργασίας και κάπως καλύτερους μισθούς. Ωστόσο, παρότι δουλεύουν κανονικά, είναι απλήρωτοι/ες ως τώρα. Κάποιοι/ες πληρώθηκαν μόνο για το Νοέμβρη, για το Δεκέμβριο δεν πληρώθηκε κανείς, κι ο Γενάρης είναι σε εκκρεμότητα μέχρι σήμερα. Αδιαφορία; Ανοργανωσιά; Υποστελέχωση; Γραφειοκρατία; Αδιάφορο. Αυτό που ενδιαφέρει είναι ότι συνάδελφοί μας δουλεύουν και δεν πληρώνονται και κανείς δεν τους ρωτάει πώς επιβιώνουν.

Μετά από συνεχείς πιέσεις, έγιναν τελευταία στιγμή κάποιες κινήσεις από τη Διοίκηση για να πληρωθεί επιτέλους ο Δεκέμβριος (και ο Νοέμβριος για κάποιους/ες) ως τα τέλη Γενάρη. Δεν καρποφόρησαν. Οι εργαζόμενοι/ες παραμένουν απλήρωτοι.

Σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες, υπάρχει ελπίς να πληρωθούν στις 13/2 για τους απλήρωτους μήνες του 2019 και στις 27/2 για τον Ιανουάριο του 2020. Φαίνεται δε πως αποφασίστηκε το προσωπικό της καθαριότητας να πληρώνεται σταθερά (;) στις 27 κάθε μήνα (κι όχι στις 13, όπως οι υπόλοιποι συμβασιούχοι του Ιδρύματος) για τον προηγούμενο μήνα, πράγμα ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ και ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΟ.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

• ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ. ΠΛΗΡΩΜΗ ΚΑΘΕ 13 ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

• ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. ΜΟΝΙΜΗ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

• ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ. ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΜΟΝΙΜΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΨΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ

• ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

Επισημαίνουμε ότι δε θα επιτρέψουμε οι «δυσκολίες» που παρατηρούνται στην πληρωμή των εργαζομένων στον καθαρισμό να αποτελέσουν βολικό άλλοθι για την επιστροφή στις εργολαβίες.

Η Κυβέρνηση αυτή, όπως και όλες οι προηγούμενες, είναι υπεύθυνη για την ομηρία χιλιάδων εργαζομένων στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Ημασταν και θα είμαστε πάντα ΕΝΑΝΤΙΑ στις πολιτικές υπέρ του κεφαλαίου και κατά της κοινωνίας.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Σχήμα διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ

2020, η λειτουργία 28 προτύπων και 34 πειραματικών σχολείων.

◆ Δρομολόγηση προγράμματος για την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και του εκπαιδευτικού έργου.

◆ Δημιουργία νέων οργανωτικών δομών με ενισχυμένο το ρόλο των κοινωνικών εταίρων για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.

◆ Ενίσχυση της επαγγελματικής εκπαίδευσης με την ίδρυση πρότυπων ΕΠΑΛ και σύνδεσή τους με πειραματικά ΙΕΚ.

◆ Αναδιαμόρφωση των επαγγελματικών σχολών κατάρτισης.

◆ Κατάρτιση νομοσχεδίου για την εξωστρέφεια των ΑΕΙ και σχεδιασμός θεσμικού πλαισίου για την προσέλκυση ξένων φοιτητών.

◆ Ενίσχυση του συνδέσμου των ΑΕΙ με την αγορά εργασίας και τον αναπτυξιακό τομέα, περισσότερη ανεξαρτησία και νέοι τρόποι χρηματοδότησης.

◆ Νέο θεσμικό πλαίσιο συνολικά για τα ΑΕΙ (μοντέλο διοίκησης, μεγαλύτερη αυτονομία, αναμόρφωση του πλαισίου σπουδών και αναδιάρθρωση του ακαδημαϊκού χάρτη).

Με λίγα λόγια το υπουργείο Παιδείας

◆ Θα προωθήσει και μέσω του θεσμού των Προτύπων την κατηγοριοποίηση των σχολείων, με όχημα το ιδεολόγημα της «αριστείας», που αποτελεί διαχρονικά εμμονή του δεξιού συντηρητικού πολιτικού χώρου και ακροατηρίου και της νεοφιλελεύθερης ΝΔ, και που τελικά είναι ταξική επιλογή

◆ Θα δρομολογήσει την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών. Παίρνοντας μαθήματα από τους συριζαίους, η Κεραμέως, μέσω της εσωτερικής αξιολόγησης των σχολείων («αυτοαξιολόγηση») που θα προηγηθεί, θα επιδιώξει να εμπεδωθεί καταρχάς «κουλτούρα αξιολόγησης» στους εκπαιδευτικούς πριν κάνει το επόμενο βήμα. Και βέβαια, μια καρικατούρα επιμόρφωσης στο πλαίσιο του σχολείου. Εχει δε αμολύσει τον πρόεδρο του ΙΕΠ Αντωνίου να κάνει δηλώσεις για αξιολόγηση τύπου ΠΔ 152, προετοιμάζοντας το έδαφος, για να βγει στη συνέχεια η ίδια και να καθησυχάσει τους εκπαιδευτικούς λέγοντας ότι «το Υπουργείο είναι αυτό που παίρνει τις αποφάσεις και όσον αφορά την αξιολόγηση δεν δρομολογείται τίποτε σχετικό με αυτήν προς το παρόν». Οι δηλώσεις της όμως (ανάρτηση στα social media, ανακοίνωση υπουργείου) ότι «Σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, ο σχεδιασμός μας για την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι σαφής και ξεκάθαρος: πρώτο βήμα η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και η αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και στη συνέχεια η αξιολόγηση δασκάλων και καθηγητών», άλλα φανερώνουν. Η ΔΟΕ κατηγορεί την υπουργό για διγλωσσία και «κρυφή ατζέντα», κάτι που έκανε και κατά την ψήφιση του άρθρου 50 του νόμου 4653/2020 για τα κολλέγια

◆ Θα επιλέξει να χρυσώσει ακόμη μια φορά το χάπι για τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, που κατά κανόνα φοιτούν στα ΕΠΑΛ, ώστε να μειώσει δραστικά τη ροή προς την πανεπιστημιακή εκπαίδευση και θα εμπλέξει με περισσότερο έντονο τρόπο τους καπιταλιστές («κοινωνικούς εταίρους») στα της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης

◆ Θα προωθήσει την «εξωστρέφεια» των ΑΕΙ, μέσω προγραμμάτων σπουδών που θα προσελκύουν φοιτητές-πελάτες. Θα ενισχύσει τη σύνδεση των πανεπιστημίων με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις και θα ενθαρρύνει (στην ουσία θα εξαναγκάσει) τα ιδρύματα να καταφύγουν σε πηγές χρηματοδότησης «από τρίτους», προωθώντας την ιδιωτικοοικονομική λειτουργία τους. Τέλος, θα φέρει νέο νόμο-πλαίσιο με επαναφορά των Συμβουλίων διοίκησης, ασφυκτικούς περιορισμούς στο χρόνο σπουδών (ν+2), κατάργηση «αιώνιων» φοιτητών κ.λπ., ενώ προαναγγέλλει εκ νέου «αναδιάρθρωση του ακαδημαϊκού χάρτη», με νέο γύρο συγχωνεύσεων-καταργήσεων.

Γιούλα Γκεσούλη

Κατακερματισμός γνώσης στο όνομα της αναβάθμισης

Στο όνομα δήθεν της «ποιοτικής» εκπαίδευσης, του «εκσυγχρονισμού» και αναμόρφωσης των σχολικών προγραμμάτων έχει προωθηθεί ο κατακερματισμός της γνώσης, ενώ ο βαθμός δυσκολίας των γνωστικών αντικειμένων που διδάσκονται σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση έχει αυξηθεί και έχει κατέβει ηλικιακό επίπεδο, σπρώχνοντας τα παιδιά στην αποστροφή για το σχολείο και στην αμάθεια από την ανάποδη.

Αυτοί που διατυμπανίζουν ότι τάχα ενδιαφέρονται να προωθήσουν την ολιστική μόρφωση έχουν από χρόνια κατακερματίσουν τη γνώση, με στόχο να διαμορφώσουν τον «μερικό άνθρωπο», τον άνθρωπο που κατέχει ψήγματα γνώσεων που γρήγορα αποχτιούνται και γρήγορα χάνονται, ώστε να αποτελεί πειθήνιο και διαχειρίσιμο όργανο του κεφαλαίου, διευκολύνοντας, μέσω της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, τη μεγιστοποίηση της κερδοφορίας του.

Οι ελαστικές μορφές εργασίας, η καταβαράθρωση των εργασιακών δικαιωμάτων, η προώθηση της απάτης της διά βίου μόρφωσης «πατάνε» πάνω σε αυτήν την υποχώρηση ακόμη και αυτών των ελάχιστων ψηγμάτων ολόπλευρης μόρφωσης και χρησιμοποιούνται ως μία από τις δικαιολογίες εφαρμογής τους.

Ειδικά στο Λύκειο η στροφή στην πρώιμη «ειδίκευση» έχει προωθηθεί με εντατικούς ρυθμούς και έχει πιάσει «ταβάνι» με το νόμο Γαβρόγλου, ο οποίος μετέτρεψε την τελευταία τάξη του Λυκείου σε τάξη-φροντιστήριο.

Ερχεται τώρα η Κεραμέως για να αποθεώσει αυτήν την τάση, προωθώντας τον κατακερματισμό της γνώσης ακόμη και από το Νηπιαγωγείο!

Σε τηλεοπτική εκπομπή, η υπουργός Παιδείας, μίλησε για την προοπτική της διδασκαλίας των αντικειμένων της Φυσικής Αγωγής και των Αγγλικών στο Νηπιαγωγείο.

Επ' αυτού υπήρξε αντίδραση της ΔΟΕ και του Συντονιστικού Νηπιαγωγών.

Ιδού χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

ΔΟΕ: «**Σύμφωνα με τις σύγχρονες επιστημονικές απόψεις το Νηπιαγωγείο είναι η πρώτη αλλά και η σημαντικότερη βαθμίδα της εκπαίδευσης**. Είναι ένας από τους βασικότερους μετά την οικογένεια θεσμούς κοινωνικοποίησης και η πρώτη στη ζωή του παιδιού επαφή με τον θεσμό του σχολείου, ως οργανισμό.

Αυτή η πρώτη επαφή του νηπίου με το σχολείο είναι καθοριστικής σημασίας ως προς το αν το νήπιο θα ανοίξει έναν δίαυλο επικοινωνίας και άρα εάν το νήπιο θα αποκτήσει θετική ή αρνητική σχέση με τον σχολικό θεσμό. **Για το λόγο αυτό έχει ανάγκη από ένα σταθερό, ασφαλές και φιλικό περιβάλλον, το οποίο οφείλει να είναι ευέλικτο και να εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις για την ολόπλευρη ανάπτυξή του, καλλιεργώντας τη δημιουργικότητα και την αυτονομία του**... Σε αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση, το πρόγραμμα σπουδών στο Νηπιαγωγείο αποτελεί ένα δυναμικό εργαλείο στα χέρια των νηπιαγωγών, διαμορφώνοντας ένα κοινό πλαίσιο για τη μάθηση και τη διδασκαλία, δίνοντας όμως, παράλληλα, την ευκαιρία να οργανωθούν δράσεις που πηγάζουν από τα ενδιαφέροντα των παιδιών κι απαντούν στις ανάγκες και τα ιδιαίτερα αναπτυξιακά χαρακτηριστικά της ηλικίας τους...

Η Υπουργός Παιδείας με τις πρόσφατες δηλώσεις της για την εισαγωγή Αγγλικών και Φυσικής Αγωγής καθώς και πολλαπλού βιβλίου στο νηπιαγωγείο, αγνοώντας τις βασικές αρχές της φιλοσοφίας του Νηπιαγωγείου, που είναι η γνώση διαμέσου του παιχνιδιού με μεικτές ηλικίες παιδιών και οργάνωσης της διδασκαλίας σε κέντρα διαφέροντος υπό την μορφή σχεδίων εργασίας και project, εμφανίζεται πρόθυμη να προωθήσει πρακτικές κατακερματισμού των μαθημάτων στο Νηπιαγωγείο, θέλοντας να εισάγει ξεχωριστά μαθήματα. Με τον τρόπο αυτό **η ΠΡΩΤΗ ΓΝΩΣΗ γίνεται κατακερματισμένη γνώση και παραγκωνίζονται τα ιδιαίτερα αναπτυξιακά χαρακτηριστικά αυτής της ηλικίας καθώς και η ανάγκη ύπαρξης σταθερού προσώπου. Φυσικά, δεν λαμβάνει υπόψη της τις σύγχρονες παιδαγωγικές αντιλήψεις και έρευνες για ολιστική προσέγγιση της γνώσης και ολόπλευρη ανάπτυξη των νηπίων, σύμφωνα με τις διεθνείς έρευνες και διεθνείς οργανισμούς**.

Ολα όσα σχεδιάζει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου εισάγουν τα νήπια σε αυστηρά δομημένα προγράμματα που καθορίζονται και από το χρόνο.

Σύγχρονες επιστημονικές θεωρίες τονίζουν ότι η μάθηση τον 21ο αιώνα, σε αυτές τις ηλικίες, δεν μπορεί να στηρίζεται σε προγράμματα σπουδών που οργανώνονται αποκλειστικά με γνωστικά αντικείμενα. Είναι αναγκαίο, ιδιαίτερα, για τα νήπια να μάθουν πώς να μαθαίνουν, χρειάζεται η ανάπτυξη της επικοινωνίας, της δημιουργικής, κριτικής σκέψης, των κοινωνικών ικανοτήτων. Απαιτείται ο σεβασμός στην ανομοιογένεια, η αναγνώριση του διαφορετικού μαθησιακού προφίλ, που μπορεί να έχει ένα παιδί και η εξασφάλιση ισοδύναμων ευκαιριών στην εκπαίδευση.

Καλούμε την Υπουργό Παιδείας να σχεδιάζει με βάση τα επιστημονικά δεδομένα και όχι υποχωρώντας στις κάθε είδους πιέσεις που ασκούνται για ευνόητους, μεν, λόγους αλλά **δεν ωφελούν τη δημόσια εκπαίδευση και τους μαθητές μας**...». (οι εμφάσεις της ΔΟΕ)

Συντονιστικό Νηπιαγωγών: «Συζητήθηκαν επίσης οι εξαγγελίες της Υπουργού Παιδείας για το Νηπιαγωγείο με την εισαγωγή διδακτικών αντικειμένων/ειδικοτήτων και πολλαπλού βιβλίου στο Νηπιαγωγείο καταπατώντας τις βασικές αρχές της φιλοσοφίας του Νηπιαγωγείου που είναι η γνώση διαμέσου του παιχνιδιού με μεικτές ηλικίες παιδιών και η οργάνωση της διδασκαλίας σε κέντρα διαφέροντος υπό την μορφή σχεδίων εργασίας, project και δραστηριοτήτων έκφρασης και δημιουργίας. Οι προτάσεις αυτές που κινούνται προς την κατεύθυνση νεοφιλελεύθερων πολιτικών αλλά και ιδιωτικών οικονομικών πιέσεων-συμφερόντων όπου το παιδί αποτελεί προϊόν-πελάτη και τα πάντα μπαίνουν υπό το πρίσμα των μετρήσεων μεταλλάσσει το πιο δημιουργικό κομμάτι της εκπαίδευσης -αυτό του νηπιαγωγείου- και υποβαθμίζει το δημόσιο σχολείο, εισάγοντας τα νήπια σε αυστηρά δομημένα προγράμματα όπου η γνώση μετατρέπεται σε **αποσπασματική κατακερματισμένη πληροφορία/δεξιότητα** παραγκωνίζοντας τις ανάγκες των παιδιών, τα ιδιαίτερα αναπτυξιακά χαρακτηριστικά αυτής της ηλικίας καθώς και την ανάγκη ύπαρξης σταθερού προσώπου...».

Πολιτικο-δικαστική παρωδία

Οι προστατευόμενοι μάρτυρες «Αικατερίνη Κελέση» και «Μάξιμος Σαράφης» καλούνται να καταθέσουν ενώπιον της Προανακριτικής Επιτροπής της Βουλής, σε χώρο εκτός Βουλής, αλλά με τη φυσική τους παρουσία, με τις ίδιες συνθήκες που κατέθεσαν στον αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Σοφουλάκη στις 4 Δεκέμβρη του 2019. Πώς έγινε αυτή η κατάθεση; Με τους μάρτυρες απέναντι στον εισαγγελέα, αλλά με αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά τους. Με μεταμφίεση δηλαδή.

Αν γίνει με τέτοιες συνθήκες η κατάθεση και στην Προανακριτική, με μεταμφίεση και χωρίς αλλοίωση της φωνής, οι βουλευτές (που ασκούν εισαγγελικά καθήκοντα, άρα έχουν τα ίδια δικαιώματα με τον Σοφουλάκη) δε θα δυσκολευτούν καθόλου να διαπιστώσουν αν οι δύο κωδικές ονομασίες αντιστοιχούν στους Μαρία Μαρανγκέλη (γραμματέα του Φρουζή) και Φιλίστορα Δεσταμπασίδη (στέλεχος της Novartis). Ο σωματότυπος, οι χειρονομίες και κυρίως η φωνή αρκούν για να σιγουρευτούν οι βουλευτές αν πρόκειται γι' αυτούς τους δύο (όπως έχει καταγγελθεί από άλλο εμπλεκόμενο πρόσωπο, τον Μανιαδάκη, ο οποίος ήταν αρχικά ο προστατευόμενος μάρτυρας «Γιάννης Αναστασίου», αλλά μετά κατέστη κατηγορούμενος) ή όχι. Γιατί και οι δύο έχουν ήδη καταθέσει στην Προανακριτική και όταν ρωτήθηκαν αν είναι οι προστατευόμενοι μάρτυρες απάντησαν αρνητικά.

Από την άλλη, αν η Τουλουπάκη αρνηθεί να καταθέσουν οι δύο προστατευόμενοι με φυσική παρουσία και επιβάλει να καταθέσουν από διπλανό χώρο και με αλλοίωση φωνής, εκτός του ότι θα έχει υποβιβάσει την Προανακριτική σε δικαστικό όργανο δεύτερης κατηγορίας, θα δημιουργήσει και άλλο ένα παράδοξο. Η ίδια γνωρίζει την πραγματική ταυτότητα των δύο. Αν μεν δεν ταυτίζονται με τους Μαρανγκέλη-Δεσταμπασίδη, κανένα πρόβλημα. Αν, όμως, ταυτίζονται, θα είναι η Τουλουπάκη που θα έχει επιτρέψει σε δύο μάρτυρες να καταθέσουν δύο φορές ενώπιον του ίδιου ανακριτικού οργάνου (Προανακριτική Βουλής), με διαφορετικό όνομα κάθε φορά. Και το κυριότερο, θα τους έχει επιτρέψει να δώσουν (ενδεχομένως) διαφορετικές σε περιεχόμενο καταθέσεις.

Επειδή άλλα κατέθεσαν στην Προανακριτική οι Μαρανγκέλη-Δεσταμπασίδης και άλλα έχουν καταθέσει οι «Κελέση»-«Σαράφης», τα οποία προφανώς θα επαναλάβουν στην Προανακριτική, αν καταθέσουν από απόσταση και με αλλοιωμένη φωνή, η Τουλουπάκη (που ως δικαστικός έχει «καθήκον αληθείας») θα είναι εκείνη που θα ξέρει με βεβαιότητα ότι πρόκειται περί αναξιόπιστων μαρτύρων. Δεν έχει υποχρέωση να το αποκαλύψει αυτό; Μπορεί η αλήθεια να μπει κάτω από την προστασία δύο μαρτύρων;

Οπως αντιλαμβάνεστε, έχουμε να κάνουμε με πολιτικο-δικαστική παρωδία. Αμφιβάλλουμε αν ξέρουν τον τρόπο να βγουν απ' αυτή.

Μαύρη μαυρίλα...

«Η Ιερά Σύνοδος λαβούσα υπ' όψη της τα εσχάτως ανακύψαντα επί του θέματος των εκτρώσεων και βασιζομένη επί της αγίας Γραφής και της Ιεράς Παραδόσεως της Ορθοδόξου Εκκλησίας του Χριστού εκφράζει την θεολογικήν αυτής θέσιν περί του εμβρύου ως πλήρους και ακεραίου ανθρώπου από της στιγμής της συλλήψεώς του γι' αυτό και θεωρεί την εκουσία έκτρωση ως φόνο και δεν την αποδέχεται».

Δε θα συζητήσουμε, βέβαια, για το δικαίωμα κάθε γυναίκας στη διακοπή μιας ανεπιθύμητης κύησης, με τους σκοταδιστές και μισάνθρωπους ρασοφόρους, τους φορτωμένους με κοινωνική υποκρισία και ακόρεστη δίψα για πλούτη. Ευτυχώς, ακόμα και στο πλαίσιο του καπιταλισμού, η κοινωνική πρόοδος έχει οδηγήσει στη νομιμοποίηση των αμβλώσεων, αλλού με περισσότερο και αλλού με λιγότερο προοδευτικό χαρακτήρα. Κι αυτό δεν πρόκειται ν' αλλάξει, όσες υλακές κι αν ακουστούν.

Αυτό το ξέρουν καλά και οι δεσποτάδες. Κι επειδή έχουν μάθει μια ζωή στην ίντριγκα και στο παζάρι με τις αστικές κυβερνήσεις, επέλεξαν να υπενθυμίσουν την παλιά και πάγια θέση τους σε μια στιγμή που είχε ξεσπάσει θόρυβος με το κατέβασμα της γνωστής σκοταδιστικής αφίσας από τους σταθμούς του Μετρό. Το δεσποταριάτο, υπό τη διεύθυνση του... προοδευτικού Ιερώνυμου, φρόντισε να υπενθυμίσει στην κυβέρνηση ότι του χρωστάει χάρη. Δεν κατεβάζει μεν τα κοπάδια των θρησκόληπτων στο δρόμο (όπως γινόταν παλιότερα), όμως και η κυβέρνηση πρέπει να φροντίσει για τα απαραίτητα «ανταλλάγματα».

Στο δρόμο του ΣΥΡΙΖΑ, για τα συμφέροντα του κεφαλαίου

Με μια φωτογραφική (ν)τροπολογία, που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Αδωνι Γεωργιάδη, αφαιρείται από την Τοπική Αυτοδιοίκηση η αρμοδιότητα έγκρισης των υφομετρικών μελετών που επηρεάζουν την έκδοση οικοδομικών αδειών και για τα σύνθετα τουριστικά καταλύματα και μεταφέρεται απευθείας στον υπουργό Μεταφορών και Υποδομών. Η «φωτογραφία» αφορά το σύνθετο τουριστικό κατάλυμα του Ερημίτη στην Κέρκυρα.

«Η προτεινόμενη διάταξη έχει ως σκοπό την επίσπευση των διοικητικών διαδικασιών για την αδειοδότηση σύνθετων έργων, τα οποία αποτελούν μεγάλες και εμβληματικές επενδύσεις για τη χώρα», αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση της (ν)τροπολογίας. Μ' άλλα λόγια, επειδή οι υπηρεσίες των τοπικών Δήμων μπορεί να απαιτήσουν την τήρηση της νομιμότητας και να βάλουν φραγμούς στα περιβαλλοντοκτόνα σχέδια των αρπακτικών του τουριστικού real estate, τους παίρνουν την αρμοδιότητα και την περνούν στο υπουργείο Μεταφορών και Υποδομών, για να λύνονται όλα τα ζητήματα με απλές εντολές των υπουργών σε πειθήνιους υπηρεσιακούς παράγοντες.

Θυμίζουμε ότι το δρόμο είχε ανοίξει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου να «διευκολύνει» τον Μελισσανίδη να πάρει την οικοδομική άδεια για το φαραωνικό γήπεδό του στη Νέα Φιλαδέλφεια, παρακάμπτοντας την τεχνική υπηρεσία του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, η οποία με εμπεριστατωμένη απόφασή της αρνήθηκε να προχωρήσει σε παράνομη έγκριση της υφομετρικής μελέτης που ζητούσε ο Μελισσανίδης. Επειδή νόμιμος τρόπος να ανατραπεί η απόφαση της τεχνικής υπηρεσίας του Δήμου δεν υπήρχε, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με (ν)τροπολογία πήρε την αρμοδιότητα από το Δήμο και τη μετέφερε στο υπουργείο Μεταφορών και Υποδομών, το οποίο «έκανε τη δουλειά» για να εισπράξει τις δημόσιες «θερμότατες ευχαριστίες» της εταιρίας του Μελισσανίδη προς τον υπουργό και τους υπηρεσιακούς υπαλλήλους του, που «μέσα σε χρόνο-ρεκόρ» από την υπογραφή της γνωστής (ν)τροπολογίας έβαλαν την υπογραφή τους σ' αυτό το έκτρωμα.

Εποχές Πιουριφόι

Ο αμερικανός πρέσβης Πάιατ συναντήθηκε με τον διευθύνοντα σύμβουλο της ΔΕΠΑ Ξιφαρά. Τι δουλειά έχει ένας πρέσβης να συναντιέται με τον αρχιμάνατζερ μιας επιχείρησης που ακόμα είναι υπό κρατικό έλεγχο;

«Οι ΗΠΑ υποστηρίζουν ενθέρμως τη συμμετοχή της ΔΕΠΑ σε μείζονα έργα που προωθούν την εν λόγω στρατηγική, και ειδικά στον νέο Τερματικό Σταθμό LNG της Αλεξανδρούπολης και τους αγωγούς IGB, TAP και EastMed, έργα που κυριολεκτικά αλλάζουν τον ενεργειακό χάρτη της Ευρώπης. Αυτά τα έργα είναι κρίσιμης σημασίας για την ειρήνη και την ασφάλεια της περιοχής και θα καταστήσουν την Ελλάδα περιφερειακό ενεργειακό κόμβο», δήλωσε ο Πάιατ. Η αναφορά στον EastMed έγινε για λόγους προπαγάνδας (ως γνωστόν, πρόκειται για ένα σχέδιο επί χάρτου, που βοηθάει την προπαγάνδα του Μητσοτάκη και του Νετανιάχου και τίποτα πέραν αυτού). Ολα τα υπόλοιπα project είναι καθαρά υποστηρικτικά των αμερικάνικων συμφερόντων. Ο αγωγός TAP θα μεταφέρει στην Ιταλία αποκλειστικά αζέρικο αέριο, στην εξόρυξη και εκμετάλλευση του οποίου συμμετέχουν και αμερικάνικα μονοπώλια (και καθόλου ρωσικά). Ο δε αγωγός IGB συνδέεται με τις εγκαταστάσεις εκφόρτωσης αμερικάνικου υγροποιημένου φυσικού αερίου στην Αλεξανδρούπολη.

Μ' άλλα λόγια, ο αμερικανός πρέσβης παρεμβαίνει ανοιχτά και απροκάλυπτα και υπαγορεύει την ενεργειακή πολιτική που πρέπει να ακολουθήσει η Ελλάδα. «Αναβαθμίζουμε τη συμμετοχή μας στα διεθνή έργα που μετατρέπουν την Ελλάδα σε περιφερειακό ενεργειακό κόμβο, εξασφαλίζοντας παράλληλα τη **διαφοροποίηση των πηγών τροφοδοσίας** προς όφελος της χώρας και των καταναλωτών», δήλωσε ο Ξιφαράς, σαν παπαγαλάκι του Πάιατ. Ούτε τα προσχήματα δεν τηρούν πια οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές. Δεν περιορίζονται στην παρασκηνιακή δουλειά με τις κυβερνήσεις, αλλά βγαίνουν στο προσκήνιο, θυμίζοντάς μας την εποχή του αλήστου μνήμης Πιουριφόι. Η μπανανία «φωνάζει» ότι είναι μπανανία.

Τι τον κρατάει έξω;

Αν εξαιρέσουμε το αδυνάτισμα, ήταν ένας τυπικός Καμμένος. Με σενάρια συνωμοσίας και αναπόδεικτους ισχυρισμούς. Είναι σίγουρος ότι το ελικόπτερο στα Ιμια το έριξε ο τουρκικός στρατός, αλλά... δεν μπορεί να το αποδείξει. Ξέρει ότι ο Βαρουφάκης είχε συμφωνήσει με τον Σόιμπλε να πάρει η Ελλάδα 80 δισ. ευρώ και να φύγει από το ευρώ, αλλά ούτε γι' αυτό έχει αποδείξεις. Είπαμε, τυπικός Καμμένος. Κατά συνέπεια, αυτά δεν ήταν ειδήσεις. Ηταν ο καπνός παραλλαγής που σκόρπισε ο Καμμένος για να κρύψει τη μοναδική είδηση που βγήκε από τη συνέντευξή του στον Χατζηνικολάου.

Ο Καμμένος δε θα επιστρέψει στην ελληνική πολιτική σκηνή, αυτή ήταν η είδηση. Δε θα σχολιάσουμε, βέβαια, την κορόνα του ότι υπερασπίζεται τα ελληνικά συμφέροντα όταν βρίσκεται στο εξωτερικό. Ούτε έπεισε κανέναν ο ισχυρισμός του ότι δε θα μπορούσε να βρίσκεται στη Βουλή και να κάνει αντιπολίτευση στον γιο του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη (τον οποίο υπερηγαπούσε) και στον Αλέξη Τσίπρα (με τον οποίο συνεργάστηκε αρμονικά και διαφώνησαν μόνο για τις Πρέσπες). Αλλος είναι ο λόγος και, φυσικά, δεν μας τον είπε.

ΥΓ. Η ΝΔ είχε κάνει μεγάλο νταβαντούρι με την υπόθεση του «μεσάζοντα της Αραβίας», υποσχόμενη ότι μόλις ανέβει στην εξουσία θα στήσει εξεταστική επιτροπή για να ξετινάξει τον Καμμένο. Είδατε ή ακούσατε τίποτα;

Καλύτερος όλων στην πόκα ο Τσίπρας...

Το έβαλαν αμέτι μουχαμέτι οι αντιπολιτευόμενοι (λέμε τώρα) του ΣΥΡΙΖΑ να ακυρώσουν το εσωκομματικό «συμβουλευτικό δημοψήφισμα» για την τσόντα στο brand name ΣΥΡΙΖΑ, που τους είχε περάσει ως απόφαση στην πολιτική γραμματεία ο Τσίπρας. Και το... πέτυχαν στην επόμενη συνεδρίαση του οργάνου. Μόνο που ο Τσίπρας τους ανάγκασε να ψηφίσουν ότι την τσόντα θα την προτείνει αυτός, αφού προηγουμένως «διαβουλευτεί» με όλους. Ετσι, στη συνεδρίαση της ΚΕ σήμερα, ο Τσίπρας θα προτείνει την τσόντα. Και τα στοιχήματα δίνουν και παίρνουν. Θα είναι «Προοδευτική Συμμαχία», «Πράσινη Συμμαχία» ή κάτι άλλο;

Οπως αντιλαμβάνεστε, ό,τι προτείνει ο Τσίπρας θα εγκριθεί από την ΚΕ και μετά και από το συνέδριο. Για μια ακόμα φορά, ο Τσίπρας αποδείχτηκε καλύτερος στην πόκα από τους υπόλοιπους. Στο εσωκομματικό παιχνίδι είναι πραγματικά «άχαστος», γιατί απλούστατα δεν έχουν με ποιον να τον αντικαταστήσουν. Και σ' αυτό πειράματα δε σηκώνει, γιατί όλοι έχουν την ίδια καούρα: πώς θα επιστρέψουμε στην κυβερνητική εξουσία και θα ξαναπάρουμε στα χέρια μας την κουτάλα.

Τα ντοκουμέντα του συνέδριου (πρόγραμμα, θέσεις, απολογισμός του κυβερνητικού έργου), θα συζητηθούν μεν στην πολιτική γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ, όμως για να γίνουν ντοκουμέντα του συνέδριου θα περάσουν από την Κεντρική Επιτροπή Ανασυγκρότησης, στην οποία συμμετέχουν συριζαίοι, παλιοί και νέοι πρώην πασόκοι, δημαρίτες, πρώην ανελίτες κτλ. Κι εκεί ο Τσίπρας είναι ακόμα πιο δυνατός, γιατί όλοι οι «ξενομπάτηδες» αναφέρονται μόνο σ' αυτόν και σε κανέναν άλλο. Το γεγονός δε ότι αυτό το όργανο θα πάρει τις τελικές προπαρασκευαστικές αποφάσεις για το συνέδριο δείχνει πως δε θα πρόκειται για συνέδριο ΣΥΡΙΖΑ αλλά για συνέδριο ΣΥΡΙΖΑ+τσόντας, δηλαδή για συνέδριο Τσίπρα.

Εχουμε ξαναπεί ότι αυτά τα ξέρουν πολύ καλά και οι «αντιπολιτευόμενοι» συριζαίοι. Γκρινιάζουν, δημιουργούν ψευτοεμπόδια, κάνουν θόρυβο, με μοναδικό στόχο ένα καλύτερο πλασάρισμα στο νέο κομματικό πεδίο που θα δημιουργηθεί.

Μεγάλη πλάκα έχει, βέβαια, το κείμενο... αυτοκριτικής που συνέταξαν οι... σοφοί γέροντες Δραγασάκης, Μπαλτάς και Δρίτσας. Πήραν όλη τη μπουρδολογία για τις «αυταπάτες» και την κωδικοποίησαν σε ενιαίο κείμενο, φτιάχνοντας ένα αφήγημα που θα χρησιμεύσει ως εργαλείο για ομαδική ψυχοθεραπεία ολόκληρης αυτής της εξουσιαστικής δράκας. Λάθεψαν, λέει, γιατί δεν είχαν καταλάβει ότι δεν μπορούσαν να εκβιάσουν την ΕΕ, η οποία είχε προετοιμαστεί για ενδεχόμενο Grexit! Φταίει, όμως, και ο Βαρουφάκης. Κάποιοι είχαν καλλιεργήσει την προσδοκία ότι θα βοηθήσουν Κίνα και Ρωσία (εδώ τα βέλη καρφώνονται στον Λαφαζάνη). Κάποιοι άλλοι «έβλεπαν» προς λατινοαμερικάνικα μοντέλα (ελπίζουμε να μην εννοούν τον Ησυχο). Οταν απαλλάχτηκαν από τις «αυταπάτες», υπέγραψαν το τρίτο Μνημόνιο και έζησαν αυτοί καλά και ο ελληνικός λαός χειρότερα.

Διαγωνισμός: Ποιος αγαπάει περισσότερο την Αστυνομία;

Γελούσε (και αγανακτούσε) ο κόσμος με τους συριζαίους που έλεγαν ότι τους συναντάει ο κόσμος στο δρόμο και τους ευχαριστεί για το νόμο Κατρούγκαλου ή τους λέει «κρατάτε γερά». Ο Χρυσοχοΐδης, όμως, δε διδάχτηκε τίποτα. Δεν είναι και σε θέση, άλλωστε, να διδαχτεί, γιατί δε διακρίνεται ούτε για τη σπιρτάδα του ούτε για τη «μπριγιάντε» σκέψη. Γενικά, δεν είναι απ' αυτούς που μπορούν να τραγουδήσουν το άσμα «εγώ με την αξία μου κι όχι με ξένες πλάτες».

Εμφανίστηκε, λοιπόν, την περασμένη Δευτέρα στη Βουλή για να απαντήσει σε επίκαιρη επερώτηση συριζαίων και μεταξύ των άλλων είπε τα εξής εκπληκτικά: *«Και κυρίως, πρέπει να σας πω για την Αττική και την Αθήνα, που έχει ένα μεγάλο ποσοστό εγκληματικότητας σε σχέση με την υπόλοιπη Ελλάδα, κάτω από την Πατησίων, στις λαϊκές γειτονιές που είχαν χρόνια να δουν οι άνθρωποι αστυνομικούς. Και πηγαίνω εγώ προσωπικά και πολλές φορές απλοί άνθρωποι, λαϊκοί φτωχοί άνθρωποι μου λένε ότι «επιτέλους, βλέπουμε κράτος». Περνούν αστυνομικοί και χειροκροτάει ο κόσμος. Δεν είναι δεξιοί ή αριστεροί. Είναι πολίτες που ζουν με ανασφάλεια καθημερινά και ζητούν προστασία»*.

Οι συριζαίοι ήταν πολλοί και ικανότεροι απ' αυτόν (Ραγκούσης, Γεροβασίλη, Χαρίτσης, Αναγνωστοπούλου, Τζανακόπουλος τα γκεσέμια) και ο Χρυσοχοΐδης «μαρτύρησε». Γι' αυτό έλεγε τέτοιες παπάρες. Ηταν όμως πονηρή και η γραμμή των συριζαίων. Δεν βγήκαν ως αντίθετοι στην καταστολή γενικά, αλλά εμφανίστηκαν ως υπερασπιστές της αστυνομίας, την οποία εκθέτει ο Χρυσοχοΐδης δίνοντας χώρο στους «λίγους επίορκους» και ενθαρρύνοντας τη δράση τους. Σταχυολογούμε ατάκες: *«Συνεχίζετε να συγκαλύπτετε την έκνομη και αντισυνταγματική αστυνομική βία των λίγων είναι αλήθεια επίορκων αστυνομικών»* - *«Θα συνεχίσουμε να δίνουμε συγχαρητήρια όποτε ειδικές υπηρεσίες, όπως η αντιτρομοκρατική, συνεχίζουν να φέρνουν αποτελέσματα, όπως έκαναν τα τελευταία χρόνια»* - *«Μακριά από εμάς, κύριε Χρυσοχοΐδη, ο ορμπανικού τύπου αστυνομικός λαϊκισμός του κ. Μητσοτάκη»* (Ραγκούσης). *«Η Νέα Δημοκρατία σε ελάχιστο χρόνο κατάφερε να αμαυρώσει την Ελληνική Αστυνομία»* - *«Δεκάδες επιτυχημένες επιχειρήσεις εκκένωσης κτιρίων έγιναν στα Εξάρχεια και αλλού, χωρίς υστερικά τελεσίγραφα ή κάμερες. Μόνο στη δική μου σύντομη θητεία θα θυμίσω ότι έγιναν είκοσι οργανωμένες επιχειρήσεις στα Εξάρχεια»* - *«Εμείς αφήσαμε την Ελληνική Αστυνομία να κάνει τη δουλειά της. Αυτή που δεν αφήνει την Αστυνομία να κάνει τη δουλειά της είναι η Νέα Δημοκρατία»* (Γεροβασίλη). *«Η διαχειριστική ανεπάρκεια και οι ιδεολογικές αγκυλώσεις της σημερινής Κυβέρνησης έχουν οδηγήσει στην επιστροφή της ανασφάλειας στην ελληνική κοινωνία»* (Χαρίτσης). *«Ενώ ο αστυνομικός έχει ανάγκη την κοινωνική συναίνεση, ως προστάτης των δικαιωμάτων και της ασφάλειας, γίνεται σιγά-σιγά εχθρός της κοινωνίας ή πρέπει να είναι με ένα μέρος της κοινωνίας, κάποιους που θέλετε εσείς»* (Αναγνωστοπούλου). *«Δεν συμφωνούμε, λοιπόν, με την εργαλειοποίηση των αστυνομικών. Είναι και αυτοί οι εργαζόμενοι όπως πολύ μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού. Κάνουν ένα πολύ δύσκολο επάγγελμα. Μην τους εκθέτετε σε κινδύνους που αφορούν και τη ζωή τους»* (Καφαντάρη). *«Φοβάμαι όμως και θα τελειώσω με μια έκκληση, με μια ευχή. Διαλύετε την ΕΛΑΣ. Κινδυνεύει και η ΕΛΑΣ όμως μαζί με την πολιτική σας»* (Γιαννούλης). *«Εχετε καταφέρει μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, μόλις μέσα σε επτά μήνες, να καταγραφείτε ως ο Υπουργός των βασανιστηρίων –και μετράω τα λόγια μου- της ταπείνωσης, των ξεγυμνωμάτων, των παράνομων παρακολουθήσεων»* (Τζανακόπουλος). Εμφανίστηκαν τόσο φιλο-μπατσικοί οι συριζαίοι που ο Ραγκούσης δε δίστασε να αποδώσει τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου στην... ελλιπή εκπαίδευση του Κορκονέα: *«Ηταν ή δεν ήταν ειδικός φρουρός ο Κορκονέας, ο οποίος δολοφόνησε τον Γρηγορόπουλο και ελλείψει εκπαίδευσης έφτασε να αντιδρά με αντανακλαστικά που δεν αντέδρασαν αστυνομικοί ή δεν θα αντιδρούσαν αστυνομικοί στη θέση του;»*!

Τον πήραν και στο ψιλό τον Χρυσοχοΐδη, ιδιαίτερα ο παλιός του φίλος ο Ραγκούσης: *«Την ώρα που ο κ. Μητσοτάκης δημιουργούσε εν γνώσει του ψεύτικες προσδοκίες πως αρκούσε αυτός να εκλεγεί Πρωθυπουργός για να τελειώνει το άβατο, όπως το έλεγε, των Εξαρχείων, ή για να τελειώνει ο Ρουβίκωνας και τα γκρουπούσκουλα από τις 8 κιόλας Ιουλίου, την ίδια ώρα η πραγματικότητα στα Εξάρχεια, καθώς και ο Ρουβίκωνας διασύρουν εσάς και την αξιοπιστία σας καθημερινά και ασταμάτητα»* - *«Εβγαινε στη Realnews κι έλεγε «θα τελειώσω τα Εξάρχεια από τον πρώτο μήνα». Κι ο Ρουβίκωνας σας γλεντάει κάθε μέρα! Κι εμείς δεν πανηγυρίζουμε γι' αυτό»* (Ραγκούσης).

Ο Τζανακόπουλος του την έπεσε άγρια και για το διαγωνισμό για τις νέες ταυτότητες, λέγοντάς του: *«Για εμάς, δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι ήταν η πρώτη σας ενέργεια μόλις πήγατε στο Υπουργείο. Καθόλου τυχαίο δεν είναι! Και να ξέρετε ότι σας παρακολουθούμε πάρα πολύ στενά, διότι δεν σας έχουμε απολύτως καμία εμπιστοσύνη, ούτε πολιτικά* ***ούτε προσωπικά!****»*. Βλέπετε, προηγουμένως, απαντώντας στη Γεροβασίλη που είχε θέσει το ζήτημα της ακύρωσης του διαγωνισμού του ΣΥΡΙΖΑ, ο Χρυσοχοΐδης είχε πει πως μόλις πήγε στο υπουργείο βρήκε τρεις καταγγελίες ενάντια στη Γεροβασίλη (ότι είχε ετοιμάσει στημένο διαγωνισμό), όμως αυτός τις πέταξε αμέσως στα σκουπίδια, σε ένδειξη... πολιτικού πολιτισμού. Ο Τζανακόπουλος τον κάλεσε να δώσει αμέσως στη δημοσιότητα τις καταγγελίες, ο Χρυσοχοΐδης απάντησε ότι θα τις καταθέσει (ενώ υποτίθεται ότι τις είχε πετάξει στα σκουπίδια), δεν κατέθεσε τίποτα, ο Τζανακόπουλος τον προκάλεσε ξανά και ο Χρυσοχοΐδης, αφού του καταλόγισε «εμπάθεια, κενολογία και ανύπαρκτη λογική», αρνήθηκε να απαντήσει! Δηλαδή, το έβαλε στα πόδια. Εμεινε έτσι με το στίγμα ότι μπορεί να ακύρωσε το διαγωνισμό της Γεροβασίλη για να «στήσει» αυτός τον επόμενο διαγωνισμό και να εξυπηρετήσει συγκεκριμένες εταιρίες.

Και η ΝΔ επιδιώκει να νομιμοποιήσει τις περιβόητες οικιστικές πυκνώσεις

Την περασμένη Τρίτη, επικοινωνήσαμε με υψηλόβαθμο υπηρεσιακό παράγοντα του ΥΠΕΝ (Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας) και τον ρωτήσαμε γιατί δεν εφαρμόζεται η απόφαση 685/2019 της Ολομέλειας του ΣτΕ, που με συντριπτική πλειοψηφία (26 προς 1) έκρινε ότι οι αποφάσεις με τις οποίες η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ (επί ΣΥΡΙΖΑ) επιχείρησε να νομιμοποιήσει την καταπάτηση δασών και την οικοδόμηση πολυτελών βιλών σ' αυτά, καταπάτηση που πολιτογραφήθηκε με τον όρο «οικιστικές πυκνώσεις», είναι **αντισυνταγματικές**. Μας απάντησε ότι **σε μερικές εβδομάδες θα αναρτηθούν οι περιβόητες οικιστικές πυκνώσεις στους δασικούς χάρτες**. Οταν τον ρωτήσαμε αν υπάρχει γραπτή απάντηση από την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ γι' αυτό που μας ανέφερε, μας απάντησε, ότι η απάντηση της πολιτικής ηγεσίας ήταν προφορική!

Κρίνουμε ότι αυτή η απάντηση, που δε δίνεται για πρώτη φορά, είναι **προσχηματική**. Γιατί και η σημερινή πολιτική ηγεσία, όπως και η προηγούμενη, δεν έχει παραιτηθεί από το σχέδιο πρώτα να νομιμοποιήσει τις «οικιστικές πυκνώσεις», που καλύπτονται από πολυτελείς βίλες, και μετά να τις αναρτήσει στους δασικούς χάρτες. Γιατί αν τις αναρτήσει, τα κτίσματα θα πρέπει να κατεδαφιστούν, δεν υπάρχει «γιατρειά». Δεν είναι, άλλωστε, η πρώτη φορά που ο συγκεκριμένος υπηρεσιακός παράγοντας διαβεβαιώνει προφορικά, ότι το θέμα θα λυθεί με την ανάρτηση των «οικιστικών πυκνώσεων» στους δασικούς χάρτες.

Θυμίζουμε, ότι η απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ δημοσιεύτηκε στις 4 Απρίλη του 2019 και επικύρωνε την απόφαση 1492 του Ε' Τμήματος του ΣτΕ , που είχε δημοσιευτεί στις 21 Ιούλη του 2017. Από τότε πέρασαν πάνω από δυόμισι χρόνια και ακόμα να εφαρμοστεί η απόφαση, με την οποία κρίθηκε ότι οι «οικιστικές πυκνώσεις» είναι παράνομες.

Φυσικά, το ζήτημα δεν είναι μόνο να αναρτηθούν οι «οικιστικές πυκνώσεις» στους δασικούς χάρτες. **Το σπουδαιότερο ζήτημα είναι να καταβάλλονται τα πρόστιμα, μέχρι τη χρονική στιγμή που οι βίλες θα κατεδαφιστούν.**

Στο πρόσφατο παρελθόν ζητήσαμε να εφαρμοστεί άμεσα η απόφαση του ΣτΕ. Το ίδιο έκανε ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Ενωσης Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΕΔΔΥ), στις 24 Απρίλη του 2019. Σε άρθρο μας, που δημοσιεύτηκε στις 27 Μάη του 2019, με τον τίτλο *«Αδίστακτοι οι Φάμελλος και Σταθάκης: Επιμένουν στη νομιμοποίηση των οικιστικών πυκνώσεων»*, γράφαμε:

Την προηγούμενη βδομάδα, γράψαμε ότι ο Φάμελλος αρνείται να εφαρμόσει την απόφαση 685/2019 της Ολομέλειας του ΣτΕ (σε μείζονα σύνθεση), που ακυρώνει την απόφασή του με την οποία νομιμοποιούνται οι περιβόητες οικιστικές πυκνώσεις. Αναφέραμε ότι η ΠΕΔΔΥ (Πανελλήνια Ενωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων) έστειλε στις 24 Απρίλη την απόφαση του ΣτΕ στους υπουργούς Σταθάκη και Φάμελλο και στο γενικό διευθυντή Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος (ΓΔΔΔΠ) Δ. Βακάλη, ο οποίος υπέβαλε προφορικά στον Φάμελλο αίτημα για εφαρμογή της απόφασης, για να εισπράξει την απάντηση... να περιμένει!

Αυτές τις μέρες μάθαμε ότι ο πρόεδρος της ΠΕΔΔΥ Ν. Μπόκαρης δεν έλαβε καμία απάντηση επί του αιτήματός του για εφαρμογή της απόφασης του ΣτΕ.

Ολη αυτή η αναβλητικότητα από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος μας «ψύλλιασε», ότι ο Φάμελλος κάτι ετοιμάζει. Επικοινωνήσαμε ξανά με τον γενικό διευθυντή Δ. Βακάλη και μάθαμε ότι ο Φάμελλος έστειλε στις τέσσερις Διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος το νομοσχέδιο που είχε ανεβάσει στη «Διαβούλευση» στις 6 Δεκέμβρη του 2018, παραμονή της εκδίκασης της υπόθεσης στην Ολομέλεια του ΣτΕ, με στόχο να μη συνεχιστεί η δίκη. Οπως είναι γνωστό, ο στόχος του Φάμελλου δεν επιτεύχθηκε. Ετσι, αυτός επαναφέρει το ίδιο νομοσχέδιο στις Διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος, προφανώς για να μην προχωρήσουν στην εφαρμογή της απόφασης του ΣτΕ. Η μόνη διαφορά που υπάρχει σ' αυτό το νομοσχέδιο, όπως μάθαμε, είναι ότι αφαιρέθηκαν οι λέξεις «οικιστικές πυκνώσεις» από το αρχικό κείμενο.

Θυμίζουμε, ότι με το νομοσχέδιο αυτό δινόταν η δυνατότητα στους καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων που είχαν χτίσει πολυτελείς βίλες πριν από τις 11 Ιούνη του 1975 (μέρα ψήφισης του Συντάγματος του 1975) να διατηρήσουν τις βίλες τους, να ανασταλούν οι ασκηθείσες ποινικές διώξεις, να κάνουν επισκευαστικές εργασίες και να συνδέονται με όλα τα δίκτυα κοινής ωφέλειας για 40 χρόνια! Ενώ στους καταπατητές της μετέπειτα περιόδου (από 11-6-1975 μέχρι 28-7-2011) δίνονται τα ίδια δικαιώματα για 25 χρόνια!

Ρωτάμε τον υπουργό ΠΕΝ Χατζηδάκη. Τι θα γίνει με το νομοσχέδιο που είχε καταθέσει ο πρώην αναπληρωτής ΥΠΕΝ στις 31 Μάη του 2019, επιδιώκοντας τη νομιμοποίηση των παράνομων «οικιστικών πυκνώσεων»; Εχει σκοπό να το επαναφέρει;

Αισχρή ρατσιστική προπαγάνδα

«Εγώ προερχόμενος από την Ηλεία και έχοντας εκεί πολλά προβλήματα, θα ξέρετε την ιστορία με τις φράουλες στη Μανωλάδα, ήδη υπάρχουν 5000 αλλοδαποί εκεί που έχουν κάνει ένα ιδιότυπο γκέτο και ζουν παράλληλα σε μία δικιά τους κοινωνία, ξεχωριστή κι αυτόνομη, οι περισσότεροι είναι παράνομοι, δεν τολμάει όμως η πολιτεία να βάλει εκεί τους κανόνες που χρειάζονται και απαιτούνται και καθημερινά μετά τις 5-6 η ώρα βαράει σιωπητήριο στην περιοχή. Δεν κυκλοφορεί κανείς, κυκλοφορούν μόνο οι αλλοδαποί, είναι μία ιδιότυπη κατοχή των αλλοδαπών επί των ημεδαπών».

Ο βουλευτής της ΝΔ Κ. Τζαβάρας δεν έχει τη φήμη του ακροδεξιού και γενικά, στην πολυετή πολιτική του καριέρα, είναι από τους πιο «συμμαζεμένους». Γιατί προέβη σε μια τόσο αισχρή ρατσιστική δήλωση, εν γνώσει του ότι λέει ψέματα; Δε θα θυμίσουμε το έγκλημα της Μανωλάδας με την καραμπίνα του αφεντικού να βαράει στο ψαχνό μετανάστες εργάτες γης που γύρευαν τα μεροκάματά τους. Θα περιγράψουμε την πραγματικότητα (όχι μόνο στην Ηλεία, αλλά και στην Αχαΐα και στη Λακωνία και σε άλλους νομούς).

Χιλιάδες μετανάστες εργάτες γης ζουν και δουλεύουν στα χωράφια εδώ και πολλά χρόνια. Στις φράουλες, στα πορτοκάλια, στις ελιές, στα κρεμμύδια, στα καρπούζια και στα πεπόνια, σε όλες τις καλλιέργειες. Πολλοί απ' αυτούς (ιδιαίτερα στα φραουλοχώραφα) ζουν μέσα στα χωράφια, σε αποθήκες ή σε άθλια παραπήγματα. Είναι ένα είδος σύγχρονων σκλάβων, αφού το αφεντικό τους έχει στη διάθεσή του όποτε τους χρειάζεται, ενώ και τις ώρες που δεν εργάζονται αποτελούν τους φύλακες των καλλιεργειών. Αλλοι απ' αυτούς έχουν χαρτιά, άλλοι όχι. Κανένας δεν τους ενοχλεί, όμως, γιατί πού αλλού θα βρουν τέτοιους εργάτες γης; Τα μεροκάματα είναι συμφωνημένα (άθλια φυσικά). Σε όσους έχουν χαρτιά, τα αφεντικά κολλάνε μόνο όσα εργόσημα χρειάζονται για ν' ανανεώσουν την άδεια παραμονής. Σε όσους δεν έχουν χαρτιά δεν κολλάνε εργόσημα.

Αυτοί οι μετανάστες ζουν αρμονικά με τους ντόπιους. Ψωνίζουν από τα ίδια σούπερ μάρκετ, βάζουν μονάδες στα κινητά τους από τα ντόπια μαγαζιά, συχνάζουν στις ίδιες καφετέριες. Και βέβαια, δεν υπάρχει κανένας φόβος των ντόπιων, ώστε να μη κυκλοφορούν μετά τις 5-6 το απόγευμα. Ποτέ δεν ακούστηκε τίποτα σε βάρος των μεταναστών. Κι αν ακουγόταν κάτι, η τοπική αστυνομία θα δρούσε αμέσως. Γιατί, λοιπόν, ο Τζαβάρας μιλάει για «ιδιότυπη κατοχή των αλλοδαπών επί των ημεδαπών»; Ετσι και τα έλεγε αυτά στην εκλογική του περιφέρεια, ο κόσμος θα γελούσε. Τα είπε σ' ένα αθηναϊκό ραδιοσταθμό («Θέμα» 104,6), απευθυνόμενος σ' ένα κοινό που δε γνωρίζει την πραγματικότητα και με τη βεβαιότητα ότι οι συνομιλητές του δε θα τον κοντράρουν.

Μια εξήγηση είναι ότι ο Τζαβάρας ετοιμάζεται να μπει επικεφαλής «κινήματος διαμαρτυρίας» όταν η κυβέρνηση δοκιμάσει να μεταφέρει πρόσφυγες από τα νησιά σε κάποιο χώρο στην Ηλεία. Μια άλλη εξήγηση είναι ότι ο χωλωμένος για τη μη υπουργοποίησή του Τζαβάρας δουλεύει για λογαριασμό του Σαμαρά. Μπορεί ο ίδιος να μην έχει στιγματιστεί ως ακροδεξιός, όμως είχε στηρίξει τον Σαμαρά στη μάχη με τη Ντόρα για την ηγεσία της ΝΔ, ο οποίος τον έκανε αμέσως κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο της ΝΔ και επί ένα χρόνο (Ιούνης 2012 - Ιούνης 2013) αναπληρωτή υπουργό Παιδείας. Αρα, χρωστάει στον Σαμαρά, ενώ από τον Μητσοτάκη διεκδικεί μια θέση στην κυβέρνηση.

Οποια κι αν είναι η εξήγηση, δεν έχει καμιά σημασία. Σημασία έχει ο αισχρός ρατσιστικός λόγος, ο στηριγμένος στο ψέμα. Η καλλιέργεια της ξενοφοβίας σε ευρύτερα στρώματα του πληθυσμού. Αυτός ο λόγος, στο στόμα ενός συντηρητικού πολιτικού που δεν έχει στιγματιστεί ως ακροδεξιός, αποκτά μεγαλύτερη δύναμη απ' αυτή που αποκτά στο στόμα του κάθε Βελόπουλου.

Αντιπολίτευση με κιτρινισμό

Επίθεση στην κυβέρνηση από το facebook έκανε ο Τσίπρας, επικαλούμενος τη λιποθυμία μαθήτριας από πείνα στην Ηλεία, το οποίο κατήγγειλαν οι γονείς της. «Με βάση το σχεδιασμό της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, σήμερα θα έπρεπε να διανέμονται καθημερινά 185.000 σχολικά γεύματα σε όλα τα δημοτικά σχολεία της χώρας. Αντ' αυτού όμως, γινόμαστε ξανά μάρτυρες τραγικών περιστατικών που αποτελούν στίγμα για τη χώρα, όπως η λιποθυμία από την πείνα μιας μικρής μαθήτριας στο σχολείο της στην Ηλεία», έγραψε. Αφού κατήγγειλε την κυβέρνηση της ΝΔ για βολέματα «ημετέρων» και καπιταλιστών, συνέχισε: «Το 30% των σχολικών γευμάτων δεν έχουν ακόμη δοθεί, ενώ και ο προϋπολογισμός για αυτά, έχει ήδη περικοπεί στο μισό. Οσο, λοιπόν, και να μας βομβαρδίζουν με ψεύτικες υποσχέσεις για "ευημερία και ανάπτυξη για όλους", ο λαός μας ξέρει ότι ανάπτυξη με παιδιά να λιποθυμάνε από την πείνα στα σχολεία, δεν υπάρχει. Και οι χιλιάδες γονείς που σήμερα βλέπουν να έχουν κοπεί τα σχολικά γεύματα που επί ΣΥΡΙΖΑ έγιναν πραγματικότητα, καταλαβαίνουν τη διαφορά. Και κυρίως καταλαβαίνουν ποιος πραγματικά νοιάζεται για τους αδύναμους και τη μεσαία τάξη και ποιος μόνο για τα μεγάλα συμφέροντα».

Μόνο που το κορίτσι που φέρεται να λιποθύμησε στην Ηλεία ήταν μαθήτρια γυμνασίου και όχι δημοτικού σχολείου. Δε θα έπαιρνε, λοιπόν, σχολικό γεύμα. Θα λιποθυμούσε και με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Ο Τσίπρας, όμως, για να δώσει «ζωντάνια» στην καταγγελία του, δε δίστασε να πατήσει πάνω στο ψέμα.

Να τελειώνουν τα παιχνίδια: Το πευκοδάσος στο Παλιούρι είναι δάσος

Εδώ και ένα χρόνο περίπου, ανατέθηκε στο Τεχνικό Συμβούλιο Δασών (ΤΣΔ), από τον τότε αναπληρωτή υπουργό Περιβάλλοντος Φάμελλο, να αποχαρακτηρίσει ένα πευκοδάσος 125,44 στρεμμάτων με δασοκάλυψη 100%, ηλικίας 25-40 χρόνων, που βρίσκεται μέσα σε έκταση 320 στρεμμάτων, ιδιοκτησίας εταιρίας συμφερόντων Σαββίδη. Η εταιρία αυτή αγόρασε το κτήμα των 320 στρεμμάτων (στο οποίο βρίσκεται και ένα εγκαταλελειμμένο «Ξενία»), πληρώνοντας στο ΤΑΙΠΕΔ το εξευτελιστικό ποσό των 14 εκατ. ευρώ. Θέλει δε να αποχαρακτηρίσει το δάσος, γιατί είναι ένα εξαιρετικό «φιλέτο», δίπλα στη θάλασσα, στο οποίο θέλει να χτίσει μπαγκαλόους και βίλες που θα συνοδεύουν το προς ανακαίνιση «Ξενία».

Η βρόμικη δουλειά ανατέθηκε στο ΤΣΔ, γιατί η 10η Επιτροπή Εξέτασης Αντιρρήσεων (ΕΕΑ), που είχε οριστεί από τον Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης να εξετάσει τις αντιρρήσεις για το δασικό χάρτη της συγκεκριμένης περιοχής της Χαλκιδικής, δεν τόλμησε να αποχαρακτηρίσει το δάσος.

Προϊστάμενος Διεύθυνσης, που είναι μέλος του ΤΣΔ, και η εισηγήτρια επιχείρησαν να πείσουν τα μέλη του να γνωμοδοτήσουν ότι δεν πρόκειται για δάσος και να στείλουν αυτή την γνωμοδότηση στην ΕΕΑ. Είχαμε διαβάσει αυτή την εισήγηση, που είχε μοιραστεί στα μέλη του ΤΣΔ, και αποκαλύψαμε το σχεδιασμό. Αυτή η αποκάλυψη θορύβησε όλα τα μέλη του ΤΣΔ και σε συνδυασμό με το γεγονός ότι το πευκοδάσος έχει χαρακτηριστεί ως τέτοιο από τρεις Διευθύνσεις Δασών και έξι δασολόγους, οδήγησε στο «κάψιμο» αυτής της εισήγησης, η οποία παραπέμφθηκε στις ελληνικές καλένδες.

Μετά το «κάψιμο» της εισήγησης, το ΤΣΔ είχε δύο επιλογές, σύμφωνα με την ισχύουσα δασική νομοθεσία: Είτε να επιβεβαιώσει την απόφαση των τριών Διευθύνσεων Δασών, σύμφωνα με την οποία το πευκοδάσος των 125,44 στρεμμάτων είναι δάσος και όχι γεωργική γη, είτε να δηλώσει αδυναμία να γνωμοδοτήσει για το δασικό ή μη χαρακτήρα του και να επιστρέψει την υπόθεση στον υπουργό (στον Φάμελλο όσο υπήρχε κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, στον νεοδημοκράτη Χατζηδάκη που τον διαδέχτηκε μετά τις 7 Ιούλη του 2019). Ο υπουργός, πάντα με βάση την ισχύουσα νομοθεσία, έχει μια δυνατότητα: να στείλει την υπόθεση στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

Το σύρσιμο της υπόθεσης επί τόσο χρόνο δε δικαιολογείται με τίποτα. Δεν μπορούν τα μέλη του ΤΣΔ να λειτουργούν εν κρυπτώ και να μη δημοσιοποιούν ποια είναι εκείνα τα δυσεπίλυτα προβλήματα που δεν τους επιτρέπουν να αποφασίσουν, είτε επιβεβαιώνοντας την απόφαση έξι συναδέλφων τους είτε επιστρέφοντας την υπόθεση στον υπουργό.

Τον Σεπτέμβρη του 2019, το ΤΣΔ κάλεσε τέσσερις δασολόγους των δύο Διευθύνσεων Δασών της Χαλκιδικής, οι οποίες έχουν αποφανθεί για το δασικό χαρακτήρα του πευκοδάσους του Παλιουρίου. Πιθανόν τα μέλη του ΤΣΔ να ήθελαν να διαπιστώσουν από κοντά αν οι δύο από τους τέσσερις δασολόγους, που είχαν επιλεγεί πρόσφατα σε θέσεις ευθύνης, μετά τη συνταξιοδότηση συναδέλφων τους, συνέχιζαν να υπερασπίζονται τη θέση των Διευθύνσεών τους. Σε συνεδρίαση του ΤΣΔ στις 26 Σεπτέμβρη πήραν μέρος και οι τέσσερις δασολόγοι, οι οποίοι –όπως πληροφορηθήκαμε (το ΤΣΔ δεν εξέδωσε και πάλι καμιά ανακοίνωση)- υπερασπίστηκαν το δασικό χαρακτήρα του πευκοδάσους, σεβόμενοι «το ψωμί που τρώνε» και το ρόλο τους ως δασολόγων του δημοσίου που οφείλουν να υπερασπίζονται το δασικό πλούτο της χώρας.

Από εκείνη τη συνεδρίαση έχουν περάσει τεσσερισήμισι μήνες και το ΤΣΔ εξακολουθεί να «σέρνει» την υπόθεση. **Πού το πάει με αυτή την τακτική του; Τι επιδιώκει; Γιατί δε βάζει τέλος σ' αυτή τη βρόμικη ιστορία αποφασίζοντας το αυτονόητο: ότι το πευκοδάσος είναι δάσος;**

ΥΓ. Τα δημοσιεύματά μας ενόχλησαν τα μέλη του ΤΣΔ, γιατί αποκαλύψαμε τον αρχικό σχεδιασμό για τον αποχαρακτηρισμό του πευκοδάσους. Μάλιστα, κάποιοι είχαν τη φαεινή ιδέα να μας κατηγορήσουν για... διαρροή εγγράφων, επιβεβαιώνοντας έτσι το ρεπορτάζ μας. Οτι δηλαδή θέλουν να αποχαρακτηρίσουν το πευκοδάσος. Ας αφήσουν τα τερτίπια τα μέλη του ΤΣΔ και να τιμήσουν αυτό που απαιτεί το λειτούργημά τους ως δασολόγων δημοσίων υπαλλήλων.

Γεράσιμος Λιόντος

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες είκοσι
δεν έχει τέλος η ύπνωση;

Οι κατρουγκαλισμοί έχουν και συνέπειες. Ιδίως όταν εμπλέκονται σε «ημέρες αθλητισμού» και άλλες τινές διοργανώσεις πρεσβειών χωρών όπως το Κατάρ. Καμιά φορά παρεμβαίνει κάτι σαν «δίκης οφθαλμός ος τα πανθ' ορά», σε πετάει κάτω με πάταγο και σου κουνάει αυστηρά κάποιο δάχτυλο ενάντια στο μπάντμιντον και άλλες τέτοιες... μαρξιστικές δραστηριότητες.

Φέτος μαύρη σαρακοστή, μαύρο το καρναβάλι
μόνος του ο Τζερόνιμο καλείται να τη βγάλει
αφού ο παλιός ο μασκαράς την έκανε και πάει
κι ο νέος τα σαρακοστιανά δεν θα πάει να φάει.

«Ηταν δίκαιο, έγινε πράξη» ο ένας, «το είπαμε, το κάναμε» ο άλλος. Εμφανείς οι διαφορές Αλέξη και Κούλη, «αριστεράς» και δεξιάς. Και στη μέση εμφανέστερη η αφόρητη κενότητα των image makers και των συμβουλατόρων, που η φαντασία τους απλώνεται όσο μια ξεραμένη γλάστρα με απότιστο βασιλικό. Με τη διαφ(θ)ορά ότι οι ίδιοι είναι καλοποτισμένοι.

Οποιος στη θάλασσα ουρεί, το βρίσκει στο αλάτι
κι αν οι φτωχοί δεν σηκωθούν, τους τρώνε οι χορτάτοι.

Δεν είναι δική μας ανακάλυψη αλλά... συνοικέσιο. Που όμως συνοδεύτηκε από κεραυνοβόλο έρωτα! Και απέδειξε ότι εκτός από τον δαίμονα του τυπογραφείου, υπάρχει και ο θεός της ύλης (ποιος υλισμός ρε;) που δεν αφήνει μια στήλη χωρίς χορηγούς. Φλυαρούμε σύντροφοι, αλλά είμαστε βαθιά συγκινημένοι (ποιος Αντρέας ρε;) μαζί με την υπόλοιπη χώρα, με τη βουλευτίνα Κυκλάδων της αριστείας που στα χέρια της κρατάει με περισσή γνώση και ικανότητα τις τύχες της μακάριας Μπανανίας. Ποιος Ζουράρις και ποιος Byron Manygift; Ποιο πνευματικό κενό για το οποίο βιαστήκαμε να γκρινιάξουμε; Η πολιτική συγκρότηση, η βαθιά γνώση και η ευφράδεια της Κατερίνας Μονογυιού, που δεν μαρτυρούνται εν πρώτοις με την εικόνα της (πλατινέ τριχοσκεπή, κατά το «κεραμοσκεπή») και τις ενδυματολογικές ροπές της, μας άφησαν άφονους (στερητικό «α»+φόνος). Μπορεί ως αρχή να της πλέξαμε το εγκώμιο, αλλά αν βουληθεί να ξαναμιλήσει στη βουλή, δεν θα διστάσουμε να της αφιερώσουμε ολόκληρη τη στήλη. Τελικά αποδεικνύεται ότι υπάρχει ελπίδα! Για να μην μπούμε στο γεγονός ότι είναι και αυτή Κατερίνα...

Είπαμε το μαγικό όνομα και μοιραία μας ήρθαν στο νου οι διαχρονικά μεγάλες πολιτικές –και όχι όνο- αγάπες της αριστεράς και της προόδου:

Φροντίζει για το πρόσωπο που βλέπει στον καθρέφτη
φροντίζει και για το προφίλ που βγαίνει προς τα έξω
κι άρχισε τα εξώδικα «το ψέμα να χτυπήσει»
με πρώτο θύμα σύμβουλο του δήμου Σαλονίκης
φουσκώνοντας τα στήθη μας από την περηφάνια
γιατί 'ναι το Κατερινιώ πρωθιέρεια της στήλης.

«Ο κόσμος είναι όμορφο μέρος για να γεννηθείτε, αν δεν σας νοιάζει που μερικοί άνθρωποι πεθαίνουν όλη την ώρα ή έστω απλώς λιμοκτονούν κάποιες ώρες. Στο κάτω-κάτω, δεν πειράζει, αφού δεν είστε εσείς. Α, ο κόσμος είναι όμορφο μέρος για να γεννηθείτε, αν δεν σας πολυνοιάζουν λίγα ψόφια μυαλά στις ψηλότερες θέσεις ή μια-δυο βόμβες πού και πού στα ανεστραμμένα σας πρόσωπα ή άλλες τέτοιες απρέπειες απ' τις οποίες μαστίζεται η κοινωνία μας, με τους διακεκριμένους άνδρες της και τους κληρικούς της και τους λοιπούς αστυφύλακες και τις διάφορες φυλετικές διακρίσεις της και τις κοινοβουλευτικές ανακρίσεις της και τις άλλες δυσκοιλιότητες, που η τρελή μας σάρκα θα κληρονομήσει» (Lawrence Ferlinghetti).

Τρία έψιλον κύριοι (τι Coca Cola ρε;). Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα. Θα μπορούσαν να συμπληρωθούν κι από πολλά άλλα έψιλον (σαν τα συντηρητικά που αναγράφονται στις συσκευασίες ένα πράμα), αλλά αυτολογοκρινόμαστε για την ώρα.

«Αμα τον πόνο σου τον μοιράζεσαι μ' άλλους, λένε λιγοστεύει. Μπορεί. Την πείνα σου όμως μ' όσους και να τη μοιραστείς, δεν θα χορτάσεις. Τα πάρκα ήταν γιομάτα νηστικούς. Μα τι έτρεξε και γέμισ' ο κόσμος νηστικούς; Η κρίσις, λένε. Ενεκα η κρίσις, κύριε. Μα τι ήταν η κρίσις; Αρρώστια; Κι αν ήταν έτσι, γιατί δεν κολλούσαν όλοι;» (Μενέλαος Λουντέμης).

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Λύση από την εξαφάνιση αλά Χάρι Πότερ;

Συνεχίζει να καταγράφει ήττες η κυβέρνηση στο μέτωπο του ποδοσφαίρου. Αν και η εβδομάδα δεν είχε ιδιαίτερη δράση, καθώς τα αντίπαλα στρατόπεδα αρκέστηκαν σε ανταλλαγή ανακοινώσεων, επιλέγοντας να οργανωθούν στο παρασκήνιο ενόψει της τελικής αναμέτρησης, ο Κούλης και η παρέα του δέχτηκαν αλλεπάλληλα επικοινωνιακά χτυπήματα. Οσο κι αν ακούγεται παράξενο, στην κυβέρνηση θα πρέπει να αισθάνονται τυχεροί που οι εξελίξεις στο Προσφυγικό κυριαρχούν και βγάζουν από το πρώτο πλάνο της επικαιρότητας τα ποδοσφαιρικά.

Αν προσπαθήσουμε να καταγράψουμε τα γεγονότα και το τοπίο που διαμορφώνεται, σε σχέση με την προηγούμενη βδομάδα, τα σημεία που πρέπει να σχολιάσουμε είναι τα εξής: η συνάντηση της διοίκησης της ΕΠΟ με τη ΦΙΦΑ και την ΟΥΕΦΑ, το δεύτερο ταξίδι του υπουργού Επικρατείας Γεραπετρίτη στην Ελβετία, η δημοσιοποίηση του σκεπτικού της απόφασης της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού (ΕΕΑ) και ο ορισμός της ημερομηνίας εκδίκασης της υπόθεσης πολυϊδιοκτησίας από τον αθλητικό εισαγγελέα.

Για την ΕΠΟ και τη συνάντησή της με τους εκπρόσωπους των διεθνών Ομοσπονδιών, το συμπέρασμα που έχει καταλήξει η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων είναι ότι ο Γραμμένος και η παρέα του πήραν «ψήφο εμπιστοσύνης», γεγονός που ανατρέπει τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς. Η κυβέρνηση, για να καλμάρει τους ερυθρόλευκους και τον Μαρινάκη, μετά την ψήφιση της (ν)τροπολογίας, είχε προτεραιότητα να «τελειώσει» τη σημερινή διοίκηση Γραμμένου, που πρόσκειται σε Σαββίδη και Μελισσανίδη, και να ορίσει σε συνεργασία με ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ μια Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή, που θα «έτρεχε» την προσπάθεια «ανασύνταξης» και «επανεκκίνησης» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Η αίσθηση που είχε δημιουργηθεί από τις «πρωτοβουλίες» της κυβέρνησης ήταν ότι η ανακοίνωση της ΠΔΕ, με επικεφαλής τον Ντέμη Νικολαΐδη, ήταν θέμα χρόνου. Μετά τη συνάντηση των διεθνών Ομοσπονδιών με την ΕΠΟ, η κατάσταση άλλαξε άρδην, καθώς έγινε ξεκάθαρο ότι η διοίκηση της ΕΠΟ θα αλλάξει (αν αλλάξει) μετά τις εκλογές του καλοκαιριού και μέχρι τότε η κυβέρνηση θα είναι υποχρεωμένη να συνομιλεί με τον Γραμμένο και να πειθαρχεί στις διαδικασίες που προβλέπονται από το αυτοδιοίκητο του ποδοσφαίρου.

Εκτός από την «ψήφο εμπιστοσύνης» προς τη διοίκηση Γραμμένου, η συνάντηση ΦΙΦΑ-ΟΥΕΦΑ με την ΕΠΟ επεφύλασσε μια ακόμη ψυχρολουσία για την κυβέρνηση. Το μήνυμα από την Ελβετία ήταν ηχηρό, καθώς ξεκαθαρίστηκε ότι δεν μπορεί να γίνουν αλλαγές στον Πειθαρχικό Κώδικα της ΕΠΟ στη μέση της αγωνιστικής περιόδου. Η εξέλιξη αυτή καθιστά επί της ουσίας «άκυρη» την (ν)τροπολογία της κυβέρνησης και δυσκολεύει την προσπάθειά της να σώσει ΠΑΟΚ και Ξάνθη από τον υποβιβασμό. Ταυτόχρονα, δείχνει τον πανικό της κυβέρνησης, μετά την απόφαση της ΕΕΑ και την σπασμωδική κίνησή της να βρει λύση χωρίς να εξετάσει όλα τα ενδεχόμενα. Μια κυβέρνηση που έχει σοβαρότητα και τον έλεγχο της κατάστασης, πριν προχωρήσει σε μια σημαντική απόφαση που εκτός των άλλων συνδέεται και με το αυτοδιοίκητο του ποδοσφαίρου, φροντίζει να έχει πάρει τη σύμφωνη γνώμη από ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ. Διαφορετικά, κινδυνεύει να βρεθεί σε δυσάρεστη θέση και να υποστεί σοβαρό επικοινωνιακό πλήγμα, βλέποντας την «πρωτοβουλία» της να ακυρώνεται.

Για να ανατρέψει την άσχημη κατάσταση που είχε διαμορφωθεί σε βάρος της, καθώς βλέπει ότι η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων έχει αρνητική γνώμη για τον τρόπο που χειρίστηκε την υπόθεση, η κυβέρνηση αποφάσισε να ζητήσει μια δεύτερη συνάντηση με τη ΦΙΦΑ, σε μια προσπάθεια να αμβλυνθούν οι δυσμενείς γι' αυτήν επιπτώσεις. Ο Γεραπετρίτης, αναλαμβάνοντας επί της ουσίας τη θέση του Αυγενάκη, ο οποίος συνεχίζει να έχει... την ανεπιφύλακτη στήριξη του πρωθυπουργού, σύμφωνα με τον κυβερνητικό εκπρόσωπο Πέτσα, αναγκάστηκε να ξαναπάει στην Ελβετία, σε μια απέλπιδα προσπάθεια να συναντηθεί με τον πρόεδρο της ΦΙΦΑ, Τζιάνι Ινφαντίνο, προκειμένου να φανεί στους φιλάθλους ότι η κυβέρνηση έχει επαφές στο ανώτερο δυνατό επίπεδο και στήριξη από τις διεθνείς Ομοσπονδίες. Ομως τα πράγματα δεν ήρθαν όπως τα είχαν σχεδιάσει στην κυβέρνηση, με αποτέλεσμα, όπως και στο πρώτο ταξίδι, οι εξελίξεις να είναι αρνητικές και η επικοινωνιακή της εικόνα να δεχθεί ακόμα ένα σοβαρό πλήγμα.

Καταρχάς, παρά την προσπάθεια της κυβέρνησης, ο πρόεδρος της ΦΙΦΑ δε συναντήθηκε με τον Γεραπετρίτη, ο οποίος αρκέστηκε αναγκαστικά σε συνάντηση με μια αντιπροσωπεία από στελέχη της παγκόσμιας Ομοσπονδίας, ανάμεσα στα οποία ήταν ο Γκρεγκ Κλαρκ, αντιπρόεδρος-εκπρόσωπος των συνομοσπονδιών, και η Εμιλι Σο, υπεύθυνη των ευρωπαϊκών ομοσπονδιών. Επιπλέον, στη συνάντηση ξεκαθαρίστηκε ότι ο Ινφαντίνο δε θα έρθει στην Αθήνα στις 25 Φλεβάρη. Στη συζήτηση με την ελληνική κυβέρνηση για την υπογραφή του «Μνημονίου επανεκκίνησης του ελληνικού ποδοσφαίρου» θα συμμετέχουν ο Γκρεγκ Κλαρκ και ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ Αλεξάντερ Τσέφεριν. Αντιλαμβάνεστε ότι το μέγιστο στο οποίο μπορεί να ελπίζει η κυβέρνηση είναι η υπογραφή μιας κοινής δήλωσης (οι πληροφορίες λένε ότι την ετοιμάζουν και πως τα μείλ πάνε κι έρχονται), με γενικολογίες και ευχολόγια, χωρίς καμιά πρακτική σημασία. Περιττεύει να πούμε ότι οι Κούληδες θα τη βαφτίσουν... Μνημόνιο.

Εκτός όμως από τις άσχημες εντυπώσεις στο επικοινωνιακό, τα πράγματα δεν είναι καλά για την παρέα του Κούλη και στην ουσία του ζητήματος. Στην επίσημη ενημέρωση της ΦΙΦΑ δεν υπάρχει αναφορά για συνεργασία με την ελληνική κυβέρνηση, αλλά μόνο παρότρυνση και δέσμευση από την πλευρά της, ότι θα συμβάλει με τις αναγκαίες πρωτοβουλίες, προκειμένου ΦΙΦΑ, ΟΥΕΦΑ και ΕΠΟ να επιλύσουν τα προβλήματα που ταλανίζουν το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Από την ανακοίνωση είναι φανερό ότι οι διεθνείς Ομοσπονδίες, όχι μόνο δεν ανέλαβαν καμία δέσμευση για κοινή δράση με την κυβέρνηση, αλλά τόνισαν στον Γεραπετρίτη ότι η λύση θα έρθει σε συνεργασία με την ΕΠΟ και μέσω του Steering Committee, που ασχολείται με τους τομείς της αθλητικής βίας, των χειραγωγημένων αγώνων και της ακεραιότητας του πρωταθλήματος, στην οποία συμμετέχει η κυβέρνηση με τρεις υπουργούς.

Κρατώντας ομπρέλα για να δείξει ότι βρέχει και δεν τον φτύνουν, ο Γεραπετρίτης, μιλώντας στα «Παραπολιτικά 90,1», έκανε μια μεγαλοπρεπή κωλοτούμπα, τονίζοντας ότι «δεν είναι στις προθέσεις της κυβέρνησης η υποβάθμιση της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας» (!) και υπογράμμισε ότι, αν ΟΥΕΦΑ και ΦΙΦΑ απαιτήσουν οργανωτικές και λειτουργικές αλλαγές, η κυβέρνηση θα προχωρήσει στις αναγκαίες ενέργειες για να γίνουν πράξη. Πλέον, αυτό που προσπαθούν στην κυβέρνηση είναι να βρεθεί η κατάλληλη φόρμουλα και να γίνει δεκτή από τις διεθνείς Ομοσπονδίες η (ν)τροπολογία, προκειμένου να αποφύγει το ξεβράκωμα.

Η συνέχεια της υπόθεσης με ενεργό δράση αναμένεται τη Δεύτερα 17/2, οπότε και έχει οριστεί η εκδίκασή της από το πρωτοβάθμιο πειθαρχικό όργανο της Super Laegue. Από τα μέχρι στιγμής δεδομένα, ΠΑΟΚ και Ξάνθη θα επιδιώξουν την αναβολή της υπόθεσης. Οι δυο ομάδες σκοπεύουν να προσφύγουν στο Διοικητικό Εφετείο κατά του πορίσματος της ΕΕΑ και θα ζητήσουν να μην εκδικαστεί η υπόθεση μέχρι να υπάρχει απόφαση επί της προσφυγής τους. Η εκτίμηση της πλειοψηφίας των ειδικών είναι ότι η αναβολή είναι το πιθανότερο ενδεχόμενο.

Το ενδεχόμενο της αναβολής ενισχύεται και από την «εξαφάνιση» του άρθρου 30 του Πειθαρχικού Κώδικα, που αφορά τις υποθέσεις πολυϊδιοκτησίας. Σύμφωνα με σειρά δημοσιευμάτων, το περασμένο καλοκαίρι η διοίκηση της ΕΠΟ προσπάθησε να κάνει μια τροποποίηση στον Κώδικα και να δώσει το δικαίωμα μέτοχος μιας ΠΑΕ να μπορεί να έχει ποσοστό και σε μια άλλη, αν αυτό ήταν μικρότερο του 5%. Μετά τις αντιδράσεις της κυβέρνησης και των εκπρόσωπων της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ, η παρέα του Γραμμένου, εκτός από την τροποποίηση, εξαφάνισε και το άρθρο 30. Ο Πειθαρχικός Κώδικας σταματάει στο άρθρο 29 και ακολουθεί το παράρτημα που αναφέρεται στις ποινές βάσει πορισμάτων από ελέγχους της ΕΕΑ, σχετικά με την παράγραφο 3 του άρθρου 77Α του Ν. 2725/1999, σχετικά με τη μη χορήγηση ή την ανάκληση πιστοποιητικού συμμετοχής. Με βάση αυτό το δεδομένο ο ΠΑΟΚ, που δεν δικάζεται για την ανάκληση πιστοποιητικού, μπορεί να επικαλεστεί κενό στον Πειθαρχικό Κώδικα. Με αυτόν τον τρόπο, αφού δεν προβλέπεται στον Κώδικα το αδίκημα της πολυϊδιοκτησίας, ανοίγει ο δρόμος εφαρμογής της κυβερνητικής (ν)τροπολογίας για την τιμωρία του ΠΑΟΚ.

Δε χρειάζεται να κάνουμε σενάρια για στοχευμένη ενέργεια από την παρέα του Γραμμένου αναφορικά με την «εξαφάνιση» του άρθρου 30. Αλλωστε, αν είχαν σκοπό να δημιουργήσουν «κενό νόμου» για να βοηθήσουν τον Σαββίδη να υλοποιήσει το σχέδιο του για «εξαγορά» της Ξάνθης και τη δημιουργίας μιας απόλυτα ελεγχόμενης θυγατρικής, θα φρόντιζαν να «παρέμβουν» και στο Παράρτημα του Πειθαρχικού Κώδικα και να «εξαφανίσουν» τις ποινές για «βαρείες» παραβάσεις, όπως αυτές που αποδίδει το πόρισμα της ΕΕΑ σε ΠΑΟΚ και Ξάνθη. Ομως, η αλά Χάρι Πότερ ενέργεια της διοίκησης της ΕΠΟ το περασμένο καλοκαίρι μπορεί να είναι το σημείο-κλειδί για να βρεθεί μια λύση (με τη σύμφωνη γνώμη ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ) και να μην υπάρξει υποβιβασμός. Εκτός από την ερυθρόλευκη πλευρά, που θεωρεί δεδομένη την ενοχή ΠΑΟΚ και Ξάνθης και βλέπει τον υποβιβασμό τους ως μονόδρομο, όλες οι άλλες πλευρές βολεύονται από μια ενδεχόμενη αναβολή της εκδίκασης της υπόθεσης, καθώς κερδίζουν χρόνο. Με δεδομένο ότι η ημερομηνία συνάντησης της κυβέρνησης και της ΕΠΟ με την αντιπροσωπεία των διεθνών Ομοσπονδιών έχει οριστεί για τις 25/2, η αναβολή δίνει τη δυνατότητα να συζητηθεί η υπόθεση στο ανώτερο δυνατό επίπεδο, χωρίς να υπάρχει απόφαση που εκ των πραγμάτων θα δέσμευε και θα δημιουργούσε δεδικασμένο.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Dixi et salvavi animam meam

Τα χείλη μας στεγνώνουν απ' τη δίψα,
ο ήλιος μας μισεί, μας πυρπολεί,
η έρημος μας εκδικείται.
Σταθείτε.
Οσοι πεθαίνουν απ' την πείνα,
κι όσοι σκοτώνονται στον πόλεμο,
αν έρθουν όλοι,
να σκάψουν την έρημο,
θα γίνει περιβόλι.

Φώτης Αγγουλές, «Σταθείτε»

➤ «Ηρθε ο πόλεμος του 1939 και οι ομολογιούχοι εξακολουθούσαν να εισπράττουν το 40%. Η αναισθησία όμως η δική τους, του Γκλίξμπουργκ και του Μεταξά, κορυφώθηκε με την τελική συμφωνία που υπόγραψαν τον Γενάρη του 1940. Σύμφωνα μ' αυτήν, οι ομολογιούχοι θα 'παιρναν από δω και πέρα 43%! Ετσι, ενώ μέχρι τότε πληρώναμε 2.300 εκατ., τώρα θα 'παιρναν 2.500». Σ' εποχή που ο χιτλερομουσολινικός φασισμός είχε ανάψει την πυρκαγιά και την καταστροφή σ' όλη την Ευρώπη και κάθε χώρα απειλούνταν με σκλαβιά κι ερήμωση κι έπρεπε να διαθέσει και την τελευταία της δεκάρα για την υπεράσπιση της λευτεριάς και της ανεξαρτησίας, η μοναρχοφασιστική κλίκα αύξησε το ποσοστό των ομολογιούχων! Χωρίς συζήτηση ο Μεταξάς, αφού έγινε πρώτος εργάτης, πρώτος αγρότης κ.λ.π. άξιζε και τον τίτλο του πρώτου ομολογιούχου. Το καταπληκτικό όμως είναι ότι αυτό το 43% εξακολουθούσαν οι ομολογιούχοι να το παίρνουν και κατά τη διάρκεια του ελληνοϊταλικού πολέμου! Για όποιον του φαίνεται απίστευτο δεν έχει παρά να διαβάσει την έκθεση του Βαρβαρέσσου τον Μάρτη του 1941, όπου γράφει ότι "εφ' όσον διαρκεί ο πόλεμος, θα καταβάλλεται έναντι των αρχικών συμβατικών τόκων εκάστου δανείου ποσοστόν 43%"». Νίκος Μπελογιάννης: «Το ξένο κεφάλαιο στην Ελλάδα».

➤ Μπατριώτες: και πριν και μετά (το 1940).

➤ Αλλάζει το παραμύθι: «Πιο απειλητική η εποχική γρίπη από τον Κορωνοϊό». tanea.gr, 13/02/2020.

➤ Αποκριάτικες εκδηλώσεις στον Πειραιά: θεάματα (ο άρτος λείπει από καιρό...).

➤ «Η κυβέρνηση, η οποία βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με την απαίτηση των νησιωτών...». Ανακοίνωση του γραφείου τύπου του Περισσού, 10/02/2020.

➤ Επισημότατα.

➤ Παρά το γεγονός των ξενοφοβικών συγκεντρώσεων σε Σάμο, Χίο, Λέσβο. Παρά τα πογκρόμ.

➤ Στο γενικό σούπερ βερμπαλισμός, στα ειδικά εθνική ενότητα και λιτότητα (για τον Περισσό, βλέπε τη στάση του ΠΑΜΕ στη Σ.Σ.Ε. που υπογράφηκε από Εθνική Τράπεζα και ΣΥΕΤΕ τον Ιούνη του 2019).

➤ Η Eurostat συγκρίνει τον κατώτατο μισθό του Γενάρη του 2020 με αυτόν του Γενάρη του 2010 και τον βρίσκει μειωμένο κατά 12% (για Ελλάδα 739,56 ευρώ). Είτε 739 το 2020, είτε 751 το 2011, είτε 586 το 2012, η σύγκριση που κάνουν οι εργαζόμενοι δουλεύοντας με τέτοιους μισθούς είναι με τον εφιάλτη της μη κάλυψης των (βασικών) αναγκών τους.

➤ «Εκρηξη επενδύσεων» επιδιώκει το ΕΒΕΠ (Εμπορικό Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιά).

➤ «Η αλήθεια είναι ότι στη Γερμανία ορισμένα επαγγέλματα υπόσχονται πολύ υψηλούς μισθούς, ενώ σε άλλα οι αποδοχές είναι τόσο χαμηλές που μετά δυσκολίας "βγαίνει ο μήνας"». (tanea.gr, 10/02/2020).

➤ Ανάπτυξη και ευημερία...

➤ «Για τον καλύτερο τρόπο να ελευθερώνουμε τους ανθρώπους από τις ταξικές τους προκαταλήψεις». Μπ. Μπρεχτ: «Για τη φιλοσοφία και τον μαρξισμό», σελίδα 28.

➤ «Οι αμερικάνικες και γερμανικές υπηρεσίες επί δεκαετίες κατασκόπευαν πάνω από 100 χώρες μέσω μιας ελβετικής εταιρίας κωδικοποιητών και κρυπτογράφησης μηνυμάτων».

➤ Ασφάλεια κα προστασία...

➤ Η... αυτοκριτική του ΣΥΡΙΖΑ (στο κείμενο των Μπαλτά, Δραγασάκη, Δρίτσα).

➤ Everything for the rich: σχέδιο προϋπολογισμού κυβέρνησης Τραμπ (για οικονομικό έτος 2020-2021).

➤ Οι πλούσιοι πλουσιότεροι (σταθερά) και οι φτωχοί (σταθερά) φτωχότεροι.

➤ Δεν θα έκανε και τίποτ' άλλο.

➤ Η «ιδιοκτησιακή ωρίμανση» του Ελληνικού.

➤ Η ίδρυση φαρμακείων και από μη φαρμακοποιούς.

➤ Το κεφαλοκλείδωμα μπάτσου σε μαθητή μέσα σε σχολείο των ΗΠΑ.

➤ Ο Blitzkrieg της ΝΔ για το ξεπούλημα της ΛΑΡΚΟ.

➤ Νικέλιο και κοβάλτιο γαρ.

➤ «Εισαγόμενα μεταχειρισμένα το 50% των αυτοκινήτων που αγοράζουν οι Ελληνες» - αλλά στα τρία νησιά θέλουν πίσω τη ζωή τους που τους στερούν οι μετανάστες και οι πρόσφυγες.

➤ Εύγλωττος ο τίτλος από kathimerini.gr: «Περιμένοντας το ΕΚΑΒ στο νησί...».

➤ Η «φιλάνθρωπη» πλατεία Κολωνακίου (άλλοτε Σκομπία). Περιοδικό «Σχεδία».

➤ Κάτι σαν το πενηντάρικο του Βαρδινογιάννη.

➤ Σε μικρή κλίμακα.

➤ Αρθρο ΚΟΝΤΡΑΣ για τον κορωνοϊό: πέρα από και κόντρα στην υστερία.

➤ «Η πολιτεία πρέπει να επιμείνει στο δημόσιο συμφέρον με πειθώ. Και με πυγμή». Αξίωμα από την ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 12/2/2020, ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ, «Το τοπικό και το δημόσιο».

➤ «Παρ' όλα αυτά, όλοι (σ.σ: «οι δήμοι σε ηπειρωτική Ελλάδα, Ρούμελη, Μοριά, Μακεδονία ξακουστή και Κάμπο») συμφωνούν ότι το μεταναστευτικό είναι το σοβαρότερο κοινωνικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα σήμερα». Τ. Θεοδωρόπουλος, «ΔΙΑΓΩΝΙΩΣ», ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 12/02/2020. Γιατί ο φασισμός θέλει και τους... πνευματικούς ταγούς του.

➤ Την «εθνική ενότητα» σαλπίζει το άρθρο του Κώστα Λεονταρίδη «Βάρκιζα, 75 χρόνια πριν», στην kathimerini.gr, 12/2/2020.

➤ Με αναφορές και στην επανάσταση του 1821.

➤ Μαζί, δηλαδή, αφέντες και δούλοι.

➤ Αναποφάσιστα τα ΜΜΕ: κορωναϊός VS κορωνοϊού.

➤ Αγχος: κοτάσουπα ή κοτόσουπα;

➤ Ολοι οι... καλοί μαζί (στο πολύκεντρο Μανταμάδου): ο περιφερειάρχης Βορείου Αιγαίου Μουτζούρης, η βουλευτίνα του Περισσού Κομνηνάκα και άλλοι εκλεκτοί.

➤ Φυσικά Βαλεντίνος και όχι Πρίσκιλα.

➤ «Ναυτική ασπίδα στην Κύπρο: Πλοία από ΗΠΑ, Γαλλία, Βέλγιο στη Λάρνακα» - ethnos.gr, 13/02/2020. Η υπεράσπιση των... εθνικών δικαίων από τους ιμπεριαλιστές.

➤ ΥΠΟΔΥΘΗΚΕ ότι στόχευε με όπλο τη δασκάλα του εξάχρονο κοριτσάκι σε σχολείο των ΗΠΑ (σ.σ: το παιδάκι έχει σύνδρομο Down) και θεώρησε (η διεύθυνση) τόσο μεγάλο τον κίνδυνο που κάλεσε τους μπάτσους.

➤ Καλύτερη παιδεία, με την αστυνομία...

➤ Φασισμός.

➤ Συγγνώμη για τον βρετανικό ρατσισμό ζήτησε ο αρχιεπίσκοπος του Κάντερμπερι Τζάστιν Γουέλμπι. Οπως έλεγε και ένας θεολόγος, καθηγητής σε σχολείο πριν από σαράντα πέντε χρόνια: το συγγνώμη ισούται με μισό χέσιμο.

➤ «Η Μόρια δεν μπορεί να ζει με απειλή» - πικέτα στη συγκέντρωση νησιωτών (;) της 13/02/2020. Απειλή! Συμπυκνωμένο το φασιστικό μήνυμα.

➤ Την συγκέντρωση «πριμοδότησε» η περιφέρεια Βορείου Αιγαίου (η δε βουλευτής του Περισσού «Κ»ΚΕ Κομνηνάκα δεν είχε ΚΑΝΕΝΑ πρόβλημα να παρευρεθεί σε συγκέντρωση στο Μανταμάδο μαζί με τον περιφερειάρχη...).

➤ Χολή κατά της ύψωσης της σοβιετικής σημαίας στο Βερολίνο το 1945 από ένα έντυπο που νομίζουμε ότι ονομάζεται γLIFO.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Το ότι η αφίσα έχει παραχθεί και χρησιμοποιείται εδώ και χρόνια από τη Χρυσή Αυγή ενδεχομένως να μην το γνώριζε ο Σαμαράς (αν και πολύ αμφιβάλλουμε), γιατί η άντλησή της έγινε είτε από χρυσαυγίτικη είτε από άλλη εθνικοφασιστική ιστοσελίδα. Τον κέλτικο σταυρό στο θήτα αποκλείεται να μην τον πρόσεξαν, είτε ο Σαμαράς είτε οι συνεργάτες του. Σήμα κατατεθέν των ανά τον κόσμο νεοναζιστών, σ' αντικατάσταση της «συκοφαντημένης» σβάστικας. Ακόμα και στις ασπίδες των ταγμάτων εφόδου τον είχαν ζωγραφισμένο οι χρυσαυγίτες. Η επιλογή της συγκεκριμένης αφίσας για ν' ανέβει στους προσωπικούς του λογαριασμούς στο facebook και στο twitter έγινε από τον Σαμαρά απολύτως συνειδητά. Προβάλλει όχι ως εκπρόσωπος μιας εθνικιστικής Δεξιάς, αλλά ως ο φυσικός ηγέτης όλου του φάσματος, από τους νεοναζιστές μέχρι τους ακροδεξιούς που ακόμα μένουν στη ΝΔ. Ενδεχομένως να επιχειρήσει να μαζέψει όλον αυτόν το συρφετό σ' ένα νέο κόμμα, ξανανταμώνοντας (επίσημα, γιατί ανεπίσημα δε νομίζουμε ότι χώρισαν ποτέ) με τον εξ απορρήτων του Τάκη Μπαλτάκο.

◆ Η πλατεία ονομάζεται Πλατεία Γληνού και βρίσκεται απέναντι από το Λύκειο του Ταύρου. Το βάθρο έφερε κάποτε την προτομή του Δημήτρη Γληνού. Κάποια στιγμή η προτομή εξαφανίστηκε. Εκλάπη είπαν. Από ποιους; Για να την κάνουν τι; Ο,τι κι αν συνέβη, σημασία έχει ότι η προτομή δεν αντικαταστάθηκε. Για τον Δημήτρη Γληνό πρόκειται, όχι για τον Τρούμαν. Αλλο δάσκαλος (με όλη τη σημασία της λέξης), αγωνιστής, κομμουνιστής, θεωρητικός της Αντίστασης, συγγραφέας με τεράστιο έργο και άλλο άξεστος μακελάρης των λαών. Η αφίσα με το πορτρέτο του Δημήτρη Γληνού και το ερώτημα «πού πήγε ο δάσκαλος;», που κοσμεί το άδειο βάθρο, είναι μια από τις πιο εύστοχες εικαστικές-πολιτικές παρεμβάσεις που έχουμε δει.

◆ Σε στάση στο κέντρο της Θεσσαλονίκης φωτογραφίσαμε την αφίσα. Ο μοντέρνος δεξιός δήμαρχος έχει κρατήσει το «χριστουγεννιάτικο χωριό» με τα όμορφα σπιτάκια και τα καρουζέλ, όμως πίσω από τη λαμπερή βιτρίνα υπάρχει η ανοιχτή πληγή των αστικών συγκοινωνιών. Με τα λεωφορεία-μπακατέλες, με τα ακανόνιστα δρομολόγια (στέκεσαι στη στάση και δεν ξέρεις αν και πότε θα περάσει το λεωφορείο σου), με το στριμωξίδι να θυμίζει σαρδέλες σε κονσέρβα (αυτοί που βρίσκονται στη στάση παρακαλούν να μπουν κι αυτοί που βρίσκονται πάνω στο λεωφορείο φωνάζουν απελπισμένοι ότι δε χωράνε άλλοι).

Ναζιστικής έμπνευσης επίθεση στους εργάτες της ΛΑΡΚΟ

Με τη ναζιστική τακτική του «πολέμου αστραπή» επιχειρεί η κυβέρνηση της ΝΔ να ξεπουλήσει τη ΛΑΡΚΟ (έτοιμος πρέπει να είναι ο αγοραστής), αφού προηγουμένως καταβαραθρώσει τους μισθούς των εργατών, τους οποίους με νομοθετική ρύθμιση κόβει κατά 25%!

Ο νεοφιλελεύθερος Χατζηδάκης, αυτός που πριν από μερικές μέρες δήλωνε ότι το θέμα δεν είναι η ιδιωτικοποίηση της ΛΑΡΚΟ, γιατί κανένας δεν αγοράζει μια επιχείρηση με το χάλι της ΛΑΡΚΟ, κατέθεσε (ν) τροπολογία για την εκκαθάριση εν λειτουργία και την πώληση της ΛΑΡΚΟ με διαδικασίες fast track, με την απειλή ότι αν δεν ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία στην επιχείρηση θα μπει λουκέτο (πτώχευση).

Η ΛΑΡΚΟ, αναφέρει Δελτίο Τύπου του ΥΠΕΝ, *«εμφανίζει εργατικό κόστος έντονα δυσανάλογο των επιδόσεων και των αποτελεσμάτων της. Μισθολογικές παρεμβάσεις –που θα βελτίωναν το λειτουργικό κόστος- ουδέποτε εφαρμόστηκαν και καθ' όλη την περίοδο της κρίσης οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ δεν υπέστησαν καμία περικοπή των μισθών τους, όπως συνέβη με τους εργαζομένους όλων των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης αλλά και εκατοντάδων ιδιωτικών επιχειρήσεων»*. Και συνεχίζει: *«Σε μια εταιρεία βαθύτατα προβληματική –όπως προκύπτει από τα στοιχεία που προαναφέρθηκαν-, το μέσο ετήσιο μισθολογικό κόστος προσεγγίζει τα 44.000 ευρώ ανά εργαζόμενο, ενώ για τους πιο υψηλόμισθους (με πολλά χρόνια προϋπηρεσίας) υπερβαίνει τα 73.000 ευρώ»*.

Πρόκειται, βέβαια, για ψέματα. Παίρνουν τους μισθούς των εργατών, τους βάζουν στο μίξερ με τους μισθούς των διευθυντικών στελεχών (αυτών που διορίζουν οι εκάστοτε κυβερνήσεις) και βγάζουν το μέσο όρο, για να εξαπολύσουν επίθεση ενάντια στα «ρετιρέ» (όπως χαρακτήριζε ο... σοσιαλιστής Ανδρέας Παπανδρέου τους εργαζόμενους των ΔΕΚΟ). Ομως, ακόμα κι αν αγνοήσουμε τη χυδαία προβοκάτσια τους, τι έχουμε; Οταν μιλούν για «μέσο ετήσιο μισθολογικό κόστος», βάζουν μέσα και τις λεγόμενες εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές. Τα 44.000 ευρώ το χρόνο κατεβαίνουν αμέσως γύρω στις 31.000. Διαιρώντας με το 14, έχουμε γύρω στα 2.200 ευρώ το μήνα **μεικτά**. Αν σκεφτούμε ότι το εργοστάσιο της ΛΑΡΚΟ είναι συνεχούς πυράς (οι φούρνοι του δε σταματούν ποτέ), οπότε οι εργάτες έχουν νυχτερινά, Κυριακές και αργίες, αυτά τα 2.200 μεικτά για εργάτες βαριάς βιομηχανίας, σε επικίνδυνες και ανθυγιεινές συνθήκες (κάθε χρόνο υπάρχουν νεκροί και σακατεμένοι στη ΛΑΡΚΟ) και με δέκα-είκοσι χρόνια προϋπηρεσία, δεν είναι λεφτά.

Μακάρι να 'παιρναν αυτά τα λεφτά οι εργάτες της ΛΑΡΚΟ. Οι μισθοί τους (αυτών που δουλεύουν στο εργοστάσιο, σε όλες τις ειδικότητες) κυμαίνονται μεταξύ 1.200 και 2.000 ευρώ (ανάλογα με την ειδικότητα και την προϋπηρεσία). Ο Χατζηδάκης, όμως, έριξε αυτά τα νούμερα στην πιάτσα, ώστε να τα πάρουν τα παπαγαλάκια και να στήσουν το γνωστό γκεμπελίστικο χορό με τους «υψηλόμισθους» (πρωταγωνιστούν, φυσικά, οι γνωστοί τηλερουφιάνοι του ΣΚΑΙ).

Το τσάκισμα των εργατών απαιτεί την απομόνωσή τους κι αυτό επιχειρείται μέσω του ψέματος και της προβοκάτσιας. Οι εργάτες πρέπει να τσακιστούν, ώστε οι ιδιώτες καπιταλιστές που θα πάρουν τη ΛΑΡΚΟ να τους πάρουν στη δουλειά (γιατί το εργοστάσιο δεν μπορεί να κινηθεί χωρίς την πλειοψηφία αυτού του εργατικού δυναμικού) με πολύ πιο χαμηλούς μισθούς.

Ο Χατζηδάκης διατείνεται ότι θα κάνει εκκαθάριση της επιχείρησης εν λειτουργία, θα τη σπάσει σε τρία κομμάτια (όπως προέβλεπε παλιό σχέδιο της Κομισιόν) και θα πουλήσει τα δύο απ' αυτά (εργοστάσιο και ορυχεία) στον ίδιο ιδιώτη καπιταλιστή (γι' αυτό ο διαγωνισμός για τα δύο κομμάτια θα γίνει την ίδια μέρα). Ας δεχτούμε (για την οικονομία της συζήτησης), ότι ένας καπιταλιστικός όμιλος πρέπει να πάρει τη ΛΑΡΚΟ καθαρή από χρέη («ελεύθερη βαρών») και να τη λειτουργήσει όπως πρέπει. Γιατί πρέπει να την πάρει «καθαρή» και από εργάτες;

Ο ίδιος ο Χατζηδάκης παραδέχεται κάποιες αλήθειες (όχι όλη την αλήθεια, γιατί η ΛΑΡΚΟ είναι πολύ περισσότερα απ' αυτά που παραδέχεται ο Χατζηδάκης). Λέει: *«Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι το νικέλιο, όπως και όλες οι δραστηριότητες στον εξορυκτικό τομέα, έχουν μια προστιθέμενη αξία. Και τώρα περισσότερο με τις μπαταρίες για τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα, μπορεί να παραχθεί και κοβάλτιο από όλη αυτή τη διαδικασία. Και γι' αυτό είπαμε να μην κάνουμε πτώχευση, δεδομένου ότι υπάρχει κατά τα φαινόμενα κάποιο επενδυτικό ενδιαφέρον για να παραμείνει εκεί η δραστηριότητα και να παραμείνουν ζωντανές οι περιοχές, για να μπορούν οι οικογένειες των εργαζομένων να έχουν ψωμί στα σπίτια τους»*. Κανένας πόνος για τις εργατικές οικογένειες δεν τους έπιασε. Η ΛΑΡΚΟ είναι η μεγαλύτερη εταιρία παραγωγής σιδηρονικέλιου στην Ευρώπη. Αν μάλιστα «βαθύνει» ο εμπλουτισμός του μεταλλεύματος, θα βγει και κοβάλτιο που είναι ακόμα πιο περιζήτητο στη σημερινή καπιταλιστική παραγωγή. Γι' αυτό υπάρχει δίψα (και όχι «ένα κάποιο ενδιαφέρον») καπιταλιστών να βάλουν στο χέρι αυτή τη στρατηγικής σημασίας επιχείρηση.

Ο Χατζηδάκης λέει ακόμα: *«Ο καινούργιος επενδυτής, θα μπορεί να διαλέξει τους εργαζομένους που θέλει. Εμείς πιστεύουμε ότι η μεγάλη πλειονότητα των σημερινών εργαζόμενων,* ***με αναπροσαρμογή βεβαίως των μισθών*** *σε όρους αγοράς, θα μπορεί να προσληφθεί λόγω της εμπειρίας που έχουν στο νικέλιο»*. Αφού είναι έτσι, γιατί δεν αφήνει τον καινούργιο καπιταλιστή να κάνει τις διαπραγματεύσεις με τους εργάτες που θα επαναπροσλάβει; Είναι απλό. Επειδή η πλειοψηφία αυτών των εργατών είναι απαραίτητη για τη λειτουργία του εργοστάσιου (δεν μπορείς να φέρεις καινούργιους εργάτες, ακόμα και ειδικευμένους, και να περιμένεις ότι μπορεί να λειτουργήσει το εργοστάσιο), αναλαμβάνει ο Χατζηδάκης (δηλαδή το ελληνικό κράτος) να «καθαρίσει» για λογαριασμό του νέου καπιταλιστή.

Η (ν)τροπολογία των Χατζηδάκη-Σταϊκούρα προβλέπει: *«Με την ανάληψη των καθηκόντων του ο ειδικός διαχειριστής υποχρεούται να μειώσει το μισθολογικό κόστος κατά 25% μεσοσταθμικά στις διαφορετικές κατηγορίες του προσωπικού, συμπεριλαμβανομένης της κατάργησης επιδομάτων εορτών, αδείας, και παραγωγής (πριμ) που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ρήτρα ή όρο, συλλογικής ή ατομικής σύμβασης εργασίας, συμφωνίας ή διαιτητικής απόφασης»*. Η πρώτη δουλειά που θα κάνει ο εκκαθαριστής θα είναι να κόψει το ένα τέταρτο (μεσοσταθμικά) των εργατικών μισθών, καταργώντας ακόμα και όρους συλλογικών συμβάσεων εργασίας, ακόμα και διαιτητικών αποφάσεων! Με τη βία του κράτους, επαναφέρουν για τους εργάτες της ΛΑΡΚΟ το μνημονιακό καθεστώς του πετσοκόμματος μισθού με κρατική απόφαση.

Ας το ξαναπούμε. Η ΛΑΡΚΟ, μια μοναδική στο είδος της επιχείρηση, δε χρεοκόπησε από τα δήθεν υψηλά μεροκάματα. Την καταχρέωσαν οι Μποδοσάκηδες και μετά την παράτησαν, μεταφέροντας τα κέρδη (και τα δάνεια που είχαν πάρει στο όνομα της επιχείρησης) αλλού. Το κράτος, αντί να κυνηγήσει τους Μποδοσάκηδες, πήρε την εταιρία και την έβαλε να δουλεύει για τα χρέη, με αποτέλεσμα να χρεώνεται ακόμα πιο πολύ. Θα της είχαν βάλει λουκέτο (όπως έκαναν με τόσες άλλες επιχειρήσεις), όμως το φιλέτο είναι λαχταριστό. Είναι το νικέλιο (και το κοβάλτιο). Η κυβέρνηση Μητσοτάκη επιχειρεί να κάνει τώρα αυτό που δεν μπόρεσαν να κάνουν οι προκάτοχοί της.

βαθύ κόκκινο

Υπουργικός γκεμπελισμός

Ρώτησαν τον Σταϊκούρα, σε πρωινάδικο που εμφανίστηκε, πώς σχολιάζει τα στοιχεία του ΟΟΣΑ, σύμφωνα με τα οποία το 12,9% των ελληνικών νοικοκυριών ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, το 55,4% δεν μπορεί να συντηρηθεί για παραπάνω από τρεις μήνες αν δεν έχει έσοδα, ενώ το 10% των Ελλήνων κατέχει το 42% του πλούτου.

Δεν είχε κανένα πρόβλημα να απαντήσει: *«Ναι, ένα κομμάτι κατέχει τον πλούτο, αλλά αυτό το κομμάτι πληρώνει και πολλούς φόρους»*!

Ο Σταϊκούρας είναι χαμηλών τόνων δεξιός. Δεν περνάει τη μέρα του σε ραδιοτηλεοπτικές εμφανίσεις, δεν βγάζει άναρθρες κραυγές. Γενικά, έχει χτίσει για τον εαυτό του το προφίλ του σοβαρού τεχνοκράτη. Ομως ο Σταϊκούρας είναι νεοφιλελεύθερος και δεν έχει άλλη διέξοδο από το ψέμα. Ολόκληρη η σχολή του νεοφιλελευθερισμού είναι χτισμένη πάνω σε μια σειρά ψέματα.

Η ανισότητα του πλούτου είναι κοινωνικά αποκρουστική. Για τους νεοφιλελεύθερους είναι δείγμα διανοητικής υπεροχής και κοινωνικής καταξίωσης. Οχι όμως να μας λένε ότι οι κάτοχοι του μεγάλου πλούτου πληρώνουν και μεγάλους φόρους. Αυτό είναι ψέμα. Συνειδητό, μάλιστα, και γκεμπελίστικο, γιατί ποντάρουν σε μια εμπειρική εξίσωση: «αφού έχουν πολλά, αναγκαστικά θα πληρώσουν και πολλούς φόρους».

Ποια είναι η πραγματικότητα της φορολογικής πολιτικής; Μόλις το ένα τρίτο των φόρων είναι άμεσοι φόροι (φόροι εισοδήματος και φόροι στην περιουσία). Τα δύο τρίτα είναι έμμεσοι φόροι (φόροι στην κατανάλωση). Αυτούς τους φόρους, λοιπόν, δεν τους πληρώνουν οι λίγοι πλούσιοι αλλά οι πολλοί φτωχοί. Οι οποίοι πρέπει να φάνε, να ντυθούν, να κυκλοφορήσουν, να καταναλώσουν νερό και ηλεκτρικό, να σπουδάσουν κτλ. Με κάθε ανάσα τους πληρώνουν και κάποιον έμμεσο φόρο, ο οποίος μάλιστα δε φαίνεται, καθώς είναι ενσωματωμένος στην τιμή του προϊόντος ή της υπηρεσίας.

Ομως, και το ένα τρίτο της άμεσης φορολογίας δεν το πληρώνουν οι λίγοι πλούσιοι, αλλά οι πολλοί φτωχοί. Εργάτες, εργαζόμενοι μικροαστοί και συνταξιούχοι είναι τα υποζύγια της άμεσης φορολογίας. Δεν είναι τυχαίο ότι και τον ειδικό μνημονιακό φόρο στην περιουσία (ΕΝΦΙΑ) τον καθιέρωσαν με οριζόντιο τρόπο, μη τυχόν και μείνει χωρίς χαράτσι ακόμα και η μικρή ακίνητη περιουσία των φτωχών.

***«Η αλήθεια είναι ότι, ναι, οι τράπεζες φέρουν ευθύνη οι ίδιες, αλλά έχουν πληρώσει και το μάρμαρο της κρίσης της χώρας»*, είπε σε άλλο σημείο της ίδιας τηλεοπτικής εμφάνισής του ο Σταϊκούρας! Και μόνο η αναφορά σε τράπεζες που πλήρωσαν το μάρμαρο της κρίσης αποκαλύπτει άνθρωπο χωρίς ίχνος κοινωνικής ευαισθησίας. Χωρίς καν την προσποιητή κοινωνική ευαισθησία που επιδεικνύουν οι αστοί πολιτικοί. Είναι κι αυτό ίδιον των νεοφιλελεύθερων: ο τεχνοκρατικός κυνισμός.**

Στη χώρα έπεσε πείνα. Η επίσημα καταγραφόμενη ανεργία έφτασε σχεδόν τα δύο εκατομμύρια άτομα. Μισό εκατομμύριο νέοι αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν. Οι μισθοί και οι συντάξεις πετσοκόπηκαν. Οι κάθε είδους φόροι έπιασαν ταβάνι. Τα κέντρα των μεγάλων πόλεων γέμισαν από αστέγους. Ανθρωποι ψάχνουν ακόμα και τώρα στα σκουπίδια των λαϊκών αγορών και των σούπερ μάρκετ. Κι όμως, ο Σταϊκούρας θρηνεί για τις τράπεζες.

Πάλι καλά που μίλησε αόριστα για τράπεζες κι όχι για τραπεζίτες και μεγαλομετόχους. Οι οποίοι όχι μόνο δεν έχασαν, αλλά θησαύρισαν, μετατρέποντας την κρίση σε ευκαιρία, όπως οι ίδιοι έλεγαν. Οι τράπεζες «μπουκώθηκαν» με δεκάδες δισεκατομμύρια κρατικό χρήμα, το οποίο βρέθηκε με δανεικά (με τοκογλυφικούς όρους), το οποίο δεν ξεπληρώνουν οι τραπεζίτες και οι μέτοχοι αλλά ο ελληνικός λαός. Και μόλις πέρασαν οι κραδασμοί της κρίσης, οι μετοχές επέστρεψαν από το δημόσιο στις τράπεζες.

Συμπέρασμα: αυτό το σύστημα θέλει ξεπάτωμα...

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

100878046 38

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση**:** ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση